

**TRĂIASCĂ I MAI,  
ZIUĂ SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC,  
ZIUĂ FRĂȚIEI MUNCITORILOR DE PRETUTINDENI!**

# AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 17 (429) ● MIERCURI 28 APRILIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

## Ședința

### Comitetului Executiv al C. C. al P. C. R.

În ziua de 27 aprilie 1971 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C. C. al P. C. R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Au participat miniștri și șefi ai unor organizații și instituții centrale.

În cadrul ședinței au fost dezbătute și adoptate următoarele proiecte de legi: proiectul legii privind organizarea și dezvoltarea activităților industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii în unitățile aparținând consiliilor populare, cooperativelor agricole, meșteșugărești și de consum; proiectul legii pentru organizarea administrării și folosirea pajiștilor, loturilor zootehnice și semincere, precum și a stațiilor comunale de montă; proiectul legii privind acordarea unor scutiri și reduceri de impozit pe venituri realizate de gospodăriile agricole aparținând membrilor cooperativelor agricole de producție și producătorilor individuali.

Comitetul Executiv al C. C. al P. C. R. a hotărât ca aceste proiecte de legi să fie supuse spre dezbateră și adoptare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

În continuare, Comitetul Executiv a dezbătut și adoptat măsuri de reglementare a unor probleme sociale ale membrilor cooperativelor agricole de producție: acordarea gratuită de asistență medicală și medicamente, înlesniri la trimiterea la tratament în stațiunile balneo-climaterice, acordarea de ajutoare pentru copii, ajutoare în caz de boală, pentru naștere și lehzuzie.

Aceste măsuri vor fi publicate în presă și supuse dezbaterii adunărilor generale ale cooperativelor agricole de producție.

Comitetul Executiv al C. C. al P. C. R. a mai adoptat hotărâri privind realizarea unor lucrări de investiții în industria chimică și metalurgică, tarifele pentru transportul mărfurilor în cabotaj pe Dunăre și pe alte căi navigabile interioare ale Republicii Socialiste România, pentru transportul unor mărfuri pe calea ferată între porturile dunărene, precum și hotărâri privind alte domenii ale activității curente.



## BIRUITORUL FLORAR

de Victor TULBURE

În mai, covoare de verdeață-ntinde  
Natura veselă, imbietoare,  
Sărbătorind frăția-ntre popoare  
Și tinerețea vechiului Armindeni.

În mai, făclia lui biruitoare  
O înalță Partidul pretutindeni,  
Și-un neam, stindardul ciuruit de grindeni,  
Din Plevna l-a purtat în Tatra Mare.

În freazătul inimiresmat al luncii,  
Te vor slăvi în veacurile toate,  
Atiția ciți s-or naște-n urmă, pruncii,

Pe tine, taină-a vieții inviate  
Florar, strălucinoasă zi a muncii  
Și-a jugurilor noastre sfărimate!

## ALIANȚA MUNCITOREASCĂ-ȚĂRĂNEASCĂ, TEMELIA DE GRANIT A ORÎNDUIRII NOASTRE



Anul revoluției și construcției socialiste semnifică, pentru poporul nostru, încununarea luptelor purtate de-a lungul veacurilor pentru emanciparea socială și națională, pentru o viață demnă, luminoasă. Într-adevăr, în acest interval de timp, țara noastră a străbătut cu succes drumul de la capitalism la socialism, de la orînduirea bazată pe exploatare și asuprire la aceea a libertății și dreptății.

### Nicolae IONEL

cercetător științific principal  
la Institutul de studii istorice  
și social-politice  
de pe lângă C. C. al P. C. R.

Bilanțul strălucit, de noi și noi împliniri — cu care întîmpinăm jubileul de aur al Partidului și care constituie cel mai bun omagiu adus avangărzii marxist-leniniste a clasei noastre muncitoare, a tuturor oamenilor muncii — se întemeiază pe munca eroică și inteligența fertilă, pe energia inepuizabilă și talentul uimitor manifestate tot mai conștient și mai eficace de

masele largi populare. În același timp, marile izbînzii ce-au dat istoriei Patriei un nou curs evidențiază cu deosebire uriașa forță socială care este alianța muncitorească-țărănească — piatra unghiulară a regimului nostru, fundamentul de neclintit al orînduirii noi.

Ea — această alianță — se definește drept o formă deosebită a colaborării dintre muncitorime și țărănime, sub conducerea clasei muncitoare, atît în revoluția burgheză-democratică, cit și în revoluția socialistă, în edificarea socialismului și comunismului.

Alianța muncitorească-țărănească n-a rezultat dintr-un joc al întîmplării, nu s-a ivit din senin, din gestul de voință al unui ins ori al altuia, ci dă expresie unor cerințe sociale, răspunde unei necesități obiective. Explicația? Pentru a-și îndeplini misiunea istorică — eliberîndu-se pe si-

ne, eliberează toți oamenii de exploatare și-i conduce în opera de cîldire a societății fără de clase, a societății în care sint intronate norme superioare — proletariatul, sub steagul partidului său de avangardă, trebuie să atragă de partea sa clasele și păturile sociale interesate în revoluție; înainte de toate, el trebuie să făurească alianța cu țărănimea muncitoare.

Se cuvine arătat că de asemenea considerente, dar mai ales de interesele vitale comune au ținut seama fondatorii concepției proletariatului despre lume și viață, respectiv al materialismului dialectic și istoric, atunci cînd au elaborat principiile de bază ale alianței clasei muncitoare cu țărănimea. Principii pe care V. I. Lenin le-a dezvoltat într-o teorie in-

(Continuare în pag. a 4-a)

În paginile

8 — 9:



**PARTIDULUI, PATRIEI —  
BUCHET DE ÎMPLINIRI**



## AGRICULTURA

Revistă săptăminală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape.

Nr. 17 (429)

Miercuri, 28 aprilie 1971

## SUMAR

- Industria de mașini agricole : **CONSTRUCTO-RII RIDICĂ STACHETA CALITĂȚII** (pag. 4)
- La Fabrica de zahăr Bucecea : **NOU INTR-O ACTIVITATE VECHĂ DE 100 DE ANI** (pag. 5)
- **FERMELE PILOT, ÎN DISCUȚIA BENEFICIARILOR** (pag. 6)
- I.C.V.B. „Pasteur“ : **ÎN SLUJBA APĂRĂRII SĂNĂȚĂȚII ȘEPTELULUI** (pag. 7)
- Irigații : **APELE URCA SPRE TERASELE MĂNOASE** (pag. 10)
- În dezbaterile cercetătorilor : **FUNDAMENTAREA NATURALISTICĂ A LUCRĂRILOR SILVICE** (pag. 10)
- **EROI ÎN ÎNTRECERE** (pag. 11)
- **ȘAMPANIA DE PANCIU** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **DARURI PENTRU CERES** (pag. 15)
- **VOCI DE PRIMĂVARĂ** (pag. 16)

## COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian **CĂRARE**; Ing. Vasile **CIAUȘU** (redactor șef.); Ing. Sonia **DIRADURIAN**; Ing. Eugen **GRIGORESCU**; Ing. Nicolae **MANTZ**; Dr. ing. Teodor **MARIAN**; Ing. Gheorghe **MOLDOVAN**; Ing. Ioan **MOLDOVAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea **MOTOC**, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu **MUREȘAN**, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian **ROȘCA**; Ina. Mihai **SEMENESCU**; Anton **STOIANOVICI**; Ing. Nicolae **STOICA**; Dr. doc. Nicolae **ȘTEFAN**, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile **TEMISAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion **TEȘU**; Ing. Ion **TOMA**; Prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

Redacția : București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

# În cinstea semicentenarului P. C. R. și a sărbătorii muncii

## AU TERMINAT SEMANATUL PORUMBULUI

În dorința de a întâmpina Ziua internațională a muncii și aniversarea semicentenarului partidului cu succese cât mai mari în muncă, lucrătorii ogoarelor, profitând de timpul prielnic, intensifică necontenit ritmul lucrărilor de semănat. Ca urmare, în ultimele zile o seamă de județe au raportat încheierea însămînțării porumbului.

Simbătă, 24 aprilie, bunăoară, a fost terminată însămînțarea porumbului în cooperativele agricole și întreprinderile agricole de stat din județele Constanța, Tulcea și Brăila. Două zile mai târziu au anunțat încheierea lucrării respective cooperativele din județul Ilfov, precum și unitățile agricole de stat și cooperatiste din județul Alba.

Ultimele suprafețe se însămînțează zilele acestea cu porumb și pe ogoarele cooperativele agricole din județele Ialomița, Teleorman, Galați și Buzău.

## NOI ȘANTIERE DE IRIGAȚII

Între Ostrov și Cernavodă, s-au deschis de curând, noi șantiere în vederea realizării a trei sisteme locale de irigații: Lipnița, Cochirlești — centru și Cochirlești Nord, care vor însuma o suprafață de peste 4000 de hectare, destinate în cea mai mare parte plantațiilor pomicele și viticole.

Cu ajutorul stațiilor plutitoare sau fixe de pompare, apa din Dunăre va fi distribuită pe suprafețele respective ale unităților agricole de stat și cooperatiste, printr-o rețea de circa 150 km de conducte.

Amenajarea noilor sisteme de irigații urmează a fi terminată până la sfârșitul acestui an.

## PENTRU DIRIJAREA ȘTIINȚIFICĂ A PLOII ARTIFICIALE

În marile sisteme de irigații Valea Carasu, Petroiu — Ștefan cel Mare, Gălățui — Călărași, Calafat — Băilești, Terasa Brăila și Nicorești — Tecuci, a fost terminată, în întâmpinarea zilei de 1 Mai, organizarea a 25 de centre de avertizare și îndrumare tehnică pentru irigații. Aceste stabilimente și transmit unităților agricole de stat și cooperatiste, care dispun de terenuri în sisteme irigate, datele necesare în legătură cu momentele optime de aplicare a udărilor, indicând și cantitățile necesare de apă pentru fiecare cultură.

## UN NOU TIP DE CULTIVATOR

La uzina de utilaj pentru întreprinderile de morărit din Toplet, județul Caraș-Severin, în cinstea zilei de 1 Mai a început producția de serie a unui nou tip de cultivator destinat lucrărilor în livezi. Avind o lățime de lucru reglabilă până la 3,5 m, cultivatorul este acționat prin tracare mecanică și atinge o productivitate de aproape două hectare pe oră. Alte două tipuri de cultivatoare, din care unul destinat legumiculturii, urmează să fie asimilate în producția de serie.

## 1 200 TONE DE ÎNGRĂȘAMINTE PESTE PLAN

Străduindu-se să întâmpine gloriosul semicentenar al partidului și ziua de 1 Mai cu realizări cât mai importante, vrednicii

chimisti de la Combinatul de îngrășăminte cu azot din Piatra Neamț au livrat peste plan unităților agricole, aproape 1 200 tone de azotat de amoniu. Cu această cantitate de îngrășămintă se vor putea fertiliza peste 18 000 de hectare.

## COMPLEXE ZOOTEHNICE ÎN JUDEȚUL BOTOȘANI

Recent, în județul Botoșani s-a făcut recepția parțială și s-a trecut la popularea complexului pentru creșterea porcilor, cu o capacitate finală de 60 000 de capete, al asociației intercooperatiste Bucecea.

Se află, de asemenea, în execuție, un complex pentru creșterea păsărilor (capacitate : 36 000 de capete) și vor începe lucrările de construcție a unui complex destinat îngrășării tineretului taurin (5 000 de capete) și al altuia pentru creșterea vacilor de lapte (1 000 de capete). Toate aceste complexe se realizează în cadrul unor asociații intercooperatiste.

## CENTRU APICOL MODERN

De curând, în orașul Vaslui a început construcția unui modern centru apicol unde se va valorifica mierea produsă în cadrul a 33 de stupine ce aparțin Inspectoratului silvic județean.

Noua clădire va fi dotată cu aparatură și utilaj de specialitate necesare extrage-

rii mierii de albine și producerii lăptișorului de matcă.

## SUCCESE ALE SILVICULTORILOR VRÎNCENI

În cinstea zilei de 1 Mai, și a semicentenarului partidului, lucrătorii și specialiștii din cadrul Inspectoratului silvic Vrancea au înregistrat noi și importante succese în lucrările de împădurire. Astfel, din planul de 1970 au prevăzute pentru semestrul I al anului au și fost împădurite 650 ha., ceea ce reprezintă 64 la sută. Lucrările respective au fost încheiate în ocoalele din zonele de cimp (Focșani, Gurgești și Adjud). De asemenea, s-au plantat în aliniamente diferite specii forestiere, pe o distanță de 68 km, față de un plan de 55 km, ceea ce reprezintă 124 la sută.

Cu sprijinul tinerilor din organizațiile U.T.C. s-au plantat 22 ha, acțiunea continuându-se la ocoalele din zona de munte. De asemenea, în cadrul pepinerei Dumbrăvița, s-au scos cu ajutorul tinerilor 40 000 de puiți de diverse specii.

Până de curând și în cadrul pădurilor de folosință comună s-au plantat peste 25 ha.

Mai trebuie adăugat că ocoalele silvice au trecut și la livrarea unor materiale lemnoase pentru executarea de bene, butoaie etc. (Ing. Aurel DIACONU).

## Manifestări științifice festive

În zilele de 23 și 24 aprilie a avut loc sesiunea festivă de referate științifice a Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură — Vidra, închinată aniversării a 50 de ani de la întărirea P.C.R. La sesiune, alături de cercetători au participat conducători și șefi de fermă din unități de producție în care funcționează fermele-pilot organizate pentru verificarea tehnologiilor elaborate de institut. Dintre cele peste 30 de referate prezentate menționăm pe cele privind : creșterea unor hibrizi noi de tomate timpurii, studiul sortimentului de fasole de grădină și de mazare de grădină pentru industria conservelor, tehnica udării pe rigole lungi la ardeiul gras, ofilirea bacteriană a tomatelor în sere etc.

În amfiteatrul Centrului republican de producție și selecție din București au avut loc în zilele de 23 și 24 aprilie a.c. lucrările sesiunii festive de comunicări științifice, consacrate aniversării a 50 de ani de la creșterea P.C.R., organizată de Institutul de cercetări pentru creșterea taurinelor. La lucrările sesiunii au participat cercetători, cadre didactice din învățământul superior agronomic, specialiști din producție etc.

Pe parcursul celor două zile de desfășurare a lucrărilor sesiunii au fost prezentate un număr de 26 de referate și comunicări științifice. Discuțiile purtate au evidențiat rolul important și activ pe care trebuie să-l joace Institutul de cercetări pentru creșterea taurinelor în vederea realizării Programului național de dezvoltare a zootehniei.

În ziua de 26 aprilie a.c. Institutul de cercetări și proiectări alimentare a orga-

nizat un simpozion dedicat aniversării semicentenarului partidului. Au participat cadre din cercetare și proiectare, reprezentanți ai Departamentului industriei alimentare și ai Academiei de științe agricole și silvice, specialiști din centrale și din unități de producție. Cele șapte referate prezentate au vizat contribuția cercetării și proiectării la dezvoltarea industriei alimentare.

Între 23 și 25 aprilie a.c., la Facultatea de medicină veterinară din cadrul în titlul de medicină veterinară din Timișoara s-au desfășurat lucrările simpozionului organizat în cinstea aniversării semicentenarului P.C.R. Cele 8 rapoarte și 45 de comunicări prezentate cu această ocazie au adus o contribuție însemnată în domeniul bolilor de creștere și condiționate la tineretul animalelor domestice și ale patologiei perinatale — temă care, de altfel, a fost supusă discuțiilor simpozionului. În afara cadrelor din facultate, la lucrări a participat un însemnat număr de specialiști și oameni de știință din instituții de învățământ și cercetare, din cadrul unor direcții generale județene de agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, de la laboratoare și circumscripții veterinare, unități agricole socialiste.

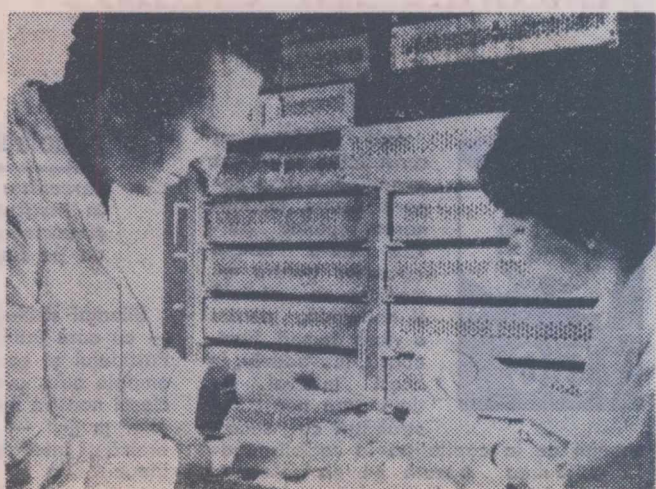
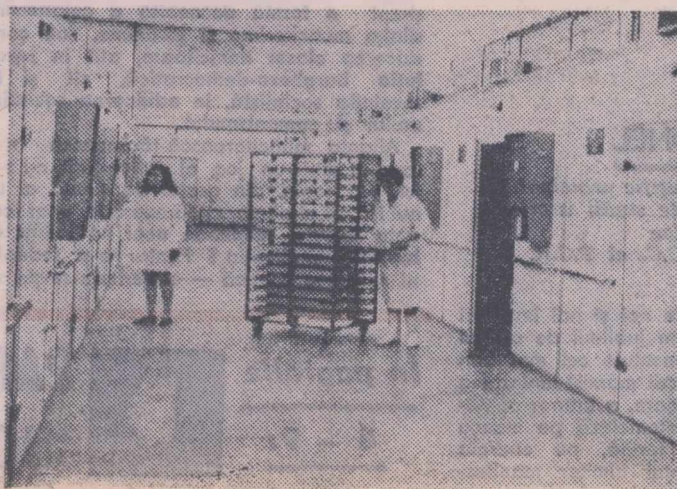
Cu prilejul manifestărilor științifice amintite au fost adoptate scrisori și telegrame, adresate C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU personal, prin care cei prezenți și-au manifestat adziunea deplină față de politica internă și externă a partidului și s-au angajat să-și sporască contribuția la dezvoltarea sectoarelor lor de activitate.

## Premieră industrială la Complexul I.A.S. „Avicola” — Galați

Zilele trecute, presa a consemnat livrarea, înainte de termen, a primilor 6 000 de pui pentru piață, de către complexul I.A.S. „Avicola”-Galați. Este un succes deosebit, datorat în primul rând constructorilor (Întreprinderea nr. 7 de construcții-montaj din Galați) care au devansat termenele planificate, ceea ce a permis tinerului colectiv de muncă al complexului să înceapă mai devreme procesul de producție. Până la 1 mai vor fi livrați 40 000 de pui, iar în luna mai — alți 120 000, cantitatea de carne urmând să sporească în lunile viitoare.

Cu acest prilej, o delegație a lucrătorilor de la Complexul I.A.S. „Avicola”-Galați a prezentat tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU un mesaj în care se anunță îndeplinirea angajamentului luat în cinstea sărbătorilor de la 1 mai și 8 mai; totodată, se exprimă hotărârea de a încheia, cu trei luni înainte de termen, faza finală a construcțiilor acestui modern obiectiv, respectiv la 30 septembrie a.c., față de 31 decembrie 1971, creind astfel condiții ca, din anul viitor, noul complex să funcționeze la întreaga capacitate de producție proiectată : peste 20 000 tone de carne de pasăre.

Fotografiile alăturate prezintă aspecte din fermele acestui mare complex integrat de carne de pasăre.





# LUMINILE LUI ÎNȚII MAI

de Victor EFTIMIU

Grădinile au fost iarăși inundate de mișcările primăverii. Ramurile cireșilor și cașilor s-au povîrnit de flori într-o izbucnire pe care cu vre o săptămînă înainte n-am fi bănuțit-o. Întreaga natură a devenit un poem al reînnoirii. Și cu toate că de mii de ani el este același, de fiecare dată altfel parcă ne zîmbesc crîngurile și pădurile, apele și drumurile, munții și dealurile și casele noastre.

De mii de ani asociem primăvara renașterii naturii, dar abia azi, în prezentul nostru socialist, luna mai ne apare ca adevărata lună de renaștere, cînd fiecare își intensifică activitatea creatoare.

Privesc arborii și străzile, și blocurile și-mi dau seama că pe nesimțite, și totuși prin viața și entuziasmul nostru, al oamenilor, peisajul s-a transformat uluitor de repede.

Sub privirea atentă, sub lumina călăuzitoare a partidului, harta țării s-a schimbat și se schimbă mereu. Trăim o epocă efervescentă a cuteranței și împlinirii vrierilor, și entuziasmelor nu zăbovesc: orașe noi, uzine noi, hidrocentrale noi, poduri și viaducte noi, dar și opere de artă și literatură care vestesc o surprinzătoare, neobișnuită vigoare și frumusețe. Deschid zierele. O ședință a Comitetului executiv al C.C. al P.C.R. adoptă măsuri privind majorarea salariilor în perioada 1971—1975 și creșterea alocației de stat pentru copii.

Și fiecare zi e marcată de noi izbînzii, de noi linii ferme de perspectivă, care îmbărbătează inimile și brațele, care proiectează lumină și putere, spre ziua de mîine.

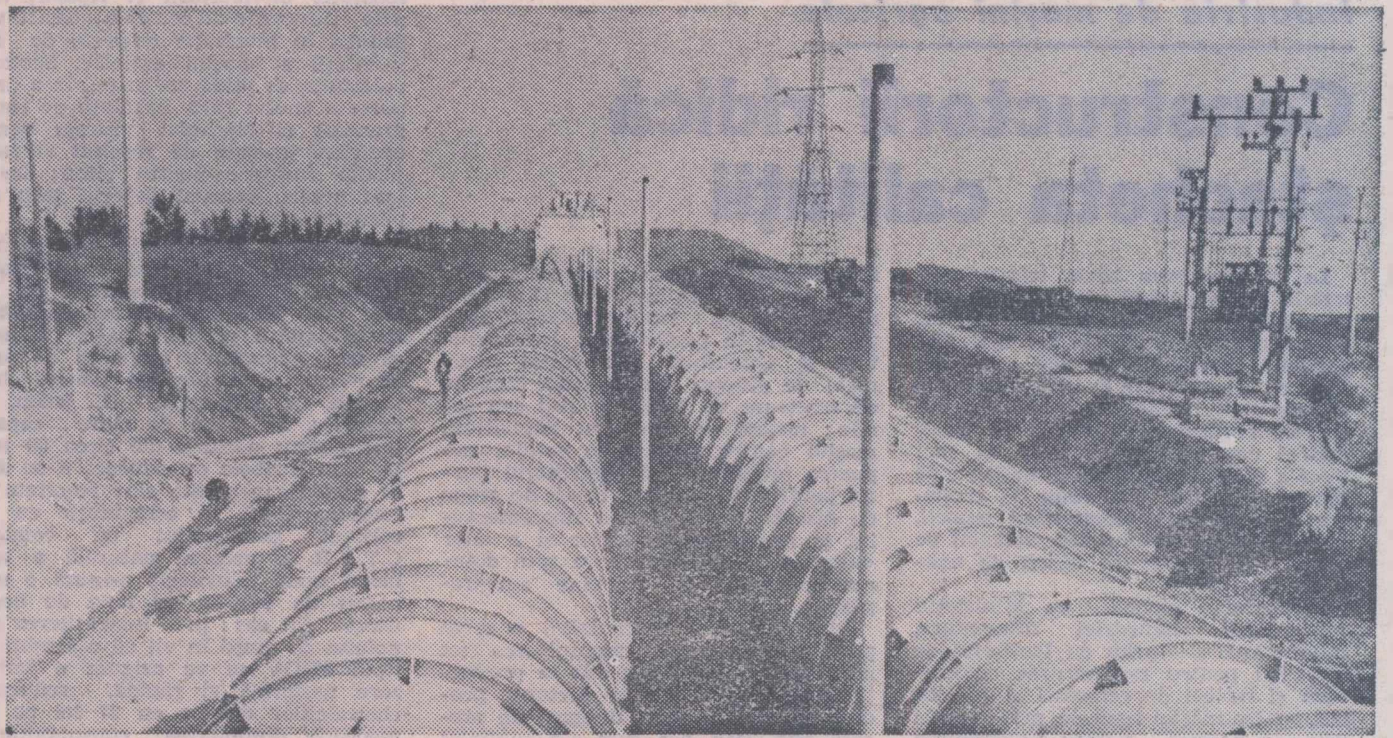
La această nouă zi de Armindenii, nu pot totuși să nu-mi amintesc cu cite jertfe și cite suferințe și cită luptă am ajuns la acest mare prag. Să ne gîndim doar că acum 83 de ani, într-un anotimp tot atât de luminos, într-o zi de întii mai, pe calendarul orașului american Chicago a curs singele muncitorilor care revendicau condiții mai bune de viață. Să ne amintim cum a fost apol întimpinată ziua de Armindenii și în țara noastră, cînd coloanele de muncitori voiau s-o sărbătorească. Să ne amintim bătăliile de clasă și uriașele transformări care au zguduțit din temelii lumea capitalistă. Să ne amintim fiecare treaptă pe care am urcat-o în ultimele decenii.

Să privim cu ochii prezentului fiecare nouă construcție, fiecare nou șantier, fiecare școală, fiecare parc și stadion, să ne aruncăm privirile în fiecare interior de casă. Și să comparăm la acest tumultuos 1 Mai 1971, trecutul cu prezentul.

Să pipăim pulsurile și să notăm dimensiunile acestei noi primăveri clocotitoare a României socialiste, primăvară de bucurii, de înfăptuiri și de speranțe. Să simțim vibrațiile turbinelor din sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, să trecem peste marele arc al podului de la Vadul Oii, să ne aprim sub acoperișurile de sticlă ale modernelor complexe de sere răsărite pe sute de hectare, să străbatem pasajul din Piața Nicolae Bălcescu a Capitalei, admirînd cristallurile, marmura și fantezia construcțiilor, cu nimic mai prejos de a arhitecturii din orice țară modernă, să admirăm eforturile tinerilor artiști, savanți la fel de valoroase ca ale celor mai buni reprezentanți ai culturii mondiale.

Ideile innoitoare, spiritul creator al partidului nostru, căruia îi vom sărbători peste citeva zile semicentenarul, ne dau aripi gîndurilor și faptelor. Un torent de tinerete ne călăuzește.

Sub aprinsele flamuri purtate de către coloane de 1 Mai, noi, scriitorii și artiștii, să închinăm partidului, fierbinte imn de slavă, căci el ne arată în lumina de azi, covîrșitoarea nouă frumusețe cu dimensiuni de simbol, a splendeii zile de mîine.



Urmînd cu consecvență politica de modernizare și intensificare a agriculturii, statul nostru alocă an de an fonduri de investiții în domeniul îmbunătățirilor funciare. Recent, a început să funcționeze un alt mare sistem de irigații din sud-estul țării, cel de la Gălățui-Călărăși. Ictă în fotografie una din cele mai puternice „inimi” ale sistemului, stația de pompare Mihai Viteazul.

Foto : C. DUMITRU

# SATUL ieri, azi, mîine

de Dumitru ALMAȘ

Satul de ieri este al amintirii. Pentru că m-am născut în sat și-am crescut în sat. Plecarea la liceu mi-a apărut ca o dureroasă desrădăcinare. O smulgere din mizerie și-o lansare în necunoscut.

Și-mi amintesc satul cu glodurile toamnelor putrede și cu frigul din iernile cu șapte-opt copii înghesuiți, toți, în aceeași biată cămăruță, umedă și întunecoasă. Și masa joasă, rotundă, și strachina de lut, și lingurile de lemn cu care ne sorbeam boșul sărac. Nu cred că în zece gospodării din satul nostru se folosea furculița. Iar farfuria, dacă era, slujea doar pentru dus colivă.

Școala avea doar două săli de clasă. Învățătorii, tot doi. Fiecare cu cite două clase, în prețare simultană ori vătăliie de cite un monitor, ales dintre cei din ultima clasă, mai mult după puterea pumnilor, decît după cunoștințele de tabla înmulțirii.

Cămin cultural, nici vorbă. În schimb, patru crîșme unde-și mai ostolă omul amarul, iar mardelășii partidelor făceau propagandă politică printre țoiuri de rachtu. Pentru bolnavi și lehuze sta, totdeauna gata să dea ajutor, baba Antocioara. Cuvintele dispensar sau casă de naștere nu se izvodiseră încă pe meleagurile noastre. Nu circula, nu funcționau nici măcar ca noțiune.

Cînd, ca student, am organizat o serbare școlară n-am aflat altă scenă și altă sală decît toloaca. Și acum mă mir, și cît voi trăi m-oi mira, cum, la mucle de lumină al opațului, surorile mele au țesut macaturii și-au cusut alțițe cu flori de vis. De unde atita frumusețe și gingășie? Din incertitudinea vișinilor în floare? Din amurgul serilor de mai? Din nopțile cu lună ale lui august? Ori, poate, din înfinit de variatul cromatism al toamnelor? Căci, în satul amintirilor numai natura era generoasă. În cîntec și-n cusătură punea fata toată durerea și dorul, tot oful și toată lacrima, iar citeodată, arareori, bucuria.

Mă duc măcar de trei-patru ori pe an în sat. Nu ca turist; o nu. Mă duc să muncesc, la scrisul meu, între ai mei. Mai întii, am băgat samă, că nepoții mei nu mai cunosc cuvîntul opaț. Și, drept să vă spun, mi-am certat surorile. Mi-au replicat: „Nu ne amintea, aist cuvînt, un obiect prea drag. Prea ne-am chiorțit, bădie, la lumina lui cît

un bob de fasole. Nu ni-l drag. Și de nu ni-l drag, îl uităm”.

În schimb, școala are azi etaj. Și-i slujită de vreo optsprezece cadre didactice. Pentru elevii care stau prea departe există internat. Noaptea nu mai orbecăiești prin întuneric și spaimă. La căminul cultural aproape în fiecare zi se dă un film și aproape în fiecare săptămînă un spectacol ori o serbare. Medicul, sanitarul două trei surori acordă asistență tinerelor mame. Nu se află copil în afară de școală. Iar grădinița funcționează și iarna și vara.

Din sat pleacă, în fiecare an, cincisprezece-douăzeci de copii la școile profesionale, la liceu, la școlile pedagogice.

Întrecîndu-se cu satele vecine, oamenii au făcut trotuar prin centrul satului. Pînă la cămin, pînă la școală, la dispensar sau la magazinul universal poți merge tot așa de bine ca și prin oraș. Antenele televizoarelor urcă, una cite una, pretutindeni unde-i lumină electrică și dorință de cultură.

Cum au fost posibile toate acestea? Prin grija și prin puterea cui? În minte îmi vin, în primul rînd, imaginile acelor comuniști, muncitori, învățători, care în neagră ilegalitate au străbătut satele răspîndind ideile mari ale dreptății, ducînd lumina partidului. Mai apoi, cînd partidul a putut acționa deschis, cînd a preluat conducerea țării, printre primele directive a stabilit și transformarea socialistă a agriculturii. Și o dată cu ea, transformarea din temelie a fizionomiei satului, așa cum îl văd azi. Fiindcă, într-adevăr, imaginea satului de azi e în permanentă transformare și dezvoltare. Ea se schimbă de la an la an. Nu numai pentru că se construiesc case noi, multe case noi, largi, spațioase, solide, cu preocupări de confort și frumos. Nu numai pentru că se plantează arborii și se răsădesc flori, întru obșteasca înfrumusețare a peisajului. Nu numai pentru că satul se civilizează, cum se spune, pe scurt. Ci mai ales pentru că tocmai acum, în acest an, satul își caută mereu o personalitate nouă. O personalitate conformă cu proprietatea cooperatistă a pămîntului, conformă cu noul sistem de muncă și conformă cu noua mentalitate a sateanului. Oricum, chiar dacă mai sînt pe undeva uliți cu noroi, chiar dacă lumina electrică n-a pătruns în absolut toate casele, chiar dacă, pe ici pe colo, mentalitatea nu s-a modificat în pas

cu condiția materială, satul de azi este al tractorului, al mașinii de semănat și al combinei, al televizorului și al căminului cultural în plină activitate.

Așa cum subliniază permanent documentele de partid, problematica satului românesc, a satelor din republica noastră este și trebuie să fie în atenția tuturor. Ea cuprinde și trebuie să cuprindă și ideea „ce și cum va fi șutul de mîine”. S-ar putea să par oleacă romantic, dar mi-l închipui, pornind de la actuala bază cooperatistă, ca pe o formă înaltă de conviețuire. Belșugul tarlalelor și frumusețea livezilor, veseliea podgoriilor, pe toate le văd sporite și aproape de inima fiecăruia.

Ca orășean prin adopțiune, jîndulesc după tihna și liniștea satului care, nădăjduiesc, nu se va pierde nici atunci cînd va avea pavaj, canalizare și baie în fiecare casă. Nu se va pierde fiindcă, în primul rînd și aici își vor desfășura activitatea cei mai vrednici tineri și vîrstnici comuniști, cei mai înfăcărați patrioți, hotărîți să apere frumusețile străvechi ale satului românesc. Jîndulesc după asemenea frumuseți artistice, fruste, sincere, directe, cuceritoare, vrăjite parcă. Frumuseți pe care, de multi ani ni le pune, generos, la dispoziție arta populară: cîntecul, jocul, lucrul de mîină.

Cu riscul de a mi se spune că sînt tradiționalist tot zic: în momentul în care a dispărut arta populară, a dispărut și satul. Și poate și invers: în momentul în care a dispărut spiritualitatea satului, a dispărut și arta populară, de orice naționalitate. Drept aceea îmi imaginez satul de mîine nu numai bogat în pline, ci și în suflet, în creație de valori artistice și spirituale. Oamenii de la umbra stogului de fin, a tarlalelor de grîu, a butucului de viță, a livezilor de pomi, oamenii stînelor de pe plaiuri, trebuie să aibă tot ce le trebuie din tehnica și dotarea civilizației, plus acel răgaz de a fi ei înșiși, de a se apleca asupra sufletului și inimii lor, de a citi tot ce se petrece acolo, cu gîndurile cele bune și frumoase întru rodirea binelui și frumosului.

Satul a fost totdeauna, de cînd funcționează istoria noastră, o rezervă. O imensă rezervă biologică: de acolo ne-a venit vigoarea nației. O rezervă materială: satul este casa plinii și va fi. O rezervă spirituală: prin sănătatea morală și prin buna cuvîntă, prin frumusețea altor elemente care se izvodesc o dată cu însăși natura.

Nu îndrăznesc să-mi imaginez un sat idilic. Ar fi și anacronic și absurd. Dar sînt convins că și atunci, cînd prin activitatea vie și rodnică a comunistilor el se va apropia în cea mai mare măsură de oraș, va păstra nealterate frumusețile-i milenare ale artei populare. Tehnica modernă ce pătrunde impetuos în agricultură va schimba, cum a și început să schimbe, profilul meseriilor agricole, va aduce în case și pe străzi cuceririle științei. Dar se va îmbina — sînt sigur — cu marile comori spirituale ale satului nostru de totdeauna, va fi satul cel nou, armonios încadrat în mărețul profil al dezvoltării multilaterale a României socialiste.



## Industria de mașini agricole

# Constructorii ridică ștacheta calității

La modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, industria constructoare de mașini agricole aduce, an de an, o contribuție tot mai importantă. Alături de Uzina constructoare de tractoare din Brașov, colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinele profilate în producția de utilaj agricol concurează la înzestrarea tot mai bună a unităților agricole cu mijloace de mecanizare, care contribuie la creșterea continuă a productivității muncii, la eliminarea efortului fizic solicitat de o serie de operațiuni dificil de executat manual.

Colaborarea strânsă cu Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor cu Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii și cu cel de cercetări și proiectări pentru mașini agricole, preocuparea uzinelor noastre pentru îndeplinirea prevederilor de plan care le-au revenit au permis asigurarea unei game tot mai largi de mașini și instalații cu randamente tot mai bune.

În anii cincinalului trecut s-au produs și livrat agriculturii circa 44 de noi tipuri de mașini, utilaje și instalații agricole. Totodată, au fost modernizate alte 25 de produse aflate în fabricație. Pentru zootehnie au fost create utilaje și instalații necesare fermelor de vaci, mașini pentru pregătirea hranei taurinelor, porcinelor sau păsărilor, utilaje pentru fabricile de furaje combinate, mașini pentru strângerea furajelor (noi tipuri de cositori pentru tractorul de 65 CP), motocosoare pentru pante, prese de balotat paie și fin de mare capacitate, grebla oblică pentru fin etc. Fermele de păsări au început să primească baterii (cu 2 și 3 nivele) pentru creșterea păsărilor, cuibare cu bandă colectoare de ouă. Grație diversificării producției de mașini sau instalații, astăzi unitățile agricole de stat sînt în măsură să realizeze mecanic mulșul vacilor, să facă transportul laptelui prin conducte cu instalație frigorifică proprie.

Pentru mecanizarea tot mai largă a cînturii cerealelor, plantelor tehnice, în vitipomicultură și legumicultură, constructorii de mașini s-au străduit să lărgescă gama de mașini care lucrează în agregat cu tractoarele de 40 CP. Au

fost create noi mașini, adecvate aplicării tehnologiilor moderne. Dintre ele amintim câteva: familia frezelor pentru lucrări în pomicultură, legumicultură și viticultură; un variat sortiment de pluguri pentru toate tipurile de tractoare de 40 CP pe roți sau șenile; mașini de combătut dăunătorii, mașini pentru amendarea solului sau pentru pregătirea lui (discuitorul purtat pentru vie), diverse tipuri de grape cu discuri etc. Creșterea randamentului la recoltarea cerealelor și a altor culturi este asigurat acum prin dotarea unităților cu combine autopropulsate.

Diversificarea mecanizării a creat posibilități pentru mecanizarea tot mai largă a lucrărilor atît la producția vegetală, cît și în sectorul producției animale. Este, desigur, un progres cert. Dar, așa cum s-a subliniat cu diferite prilejuri, în realizarea programului de mecanizare a agriculturii au existat o serie de deficiențe. Bunoară, nu s-a corelat de la început, producția diferitelor mașini pentru a se putea realiza mecanizarea completă, în flux, a lucrărilor.

Pentru mecanizarea lucrărilor pe pantă — problemă subliniată de tovarășul Nicolae Ceaușescu și la Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat — s-a realizat, pînă acum, un număr redus de mașini. Apoi s-a acționat insuficient pe linia modernizării unor mașini și instalații aflate în fabricație, pentru îmbunătățirea lor constructivă și funcțională.

În actualul cincinal, constructorilor de mașini agricole le revin sarcini deosebite atît pe linia diversificării în continuare a gamei de mașini, cît și în domeniul îmbunătățirii calității lor. În acest scop, a fost adoptat un plan complex de măsuri menit să asigure îmbunătățirea muncii noastre. Ele vizează toate etapele pe care le parcurge o mașină, de la faza de cercetare, studiu tehnico-economic și pînă la proiectare, fabricație, inclusiv exploatarea ei. Se are în vedere, în același timp, îmbunătățirea controlului de calitate.

În actualul cincinal, conform programului comun întocmit de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Ministerul Agriculturii, Industriei Ali-

mentare, Silviculturii și Apelor, uzinele coordonate de centrala noastră vor asimila în fabricație circa 60 de noi instalații și mașini agricole. Sectorul zootehnic, de pildă, va primi, în a doua parte a anului 1972, instalații de uscat, granulat și brichetat furaje verzi; combina tractată de recoltat și tocat plante furajere pentru siloz; instalații pentru evacuat deieții prin aspersiune etc.

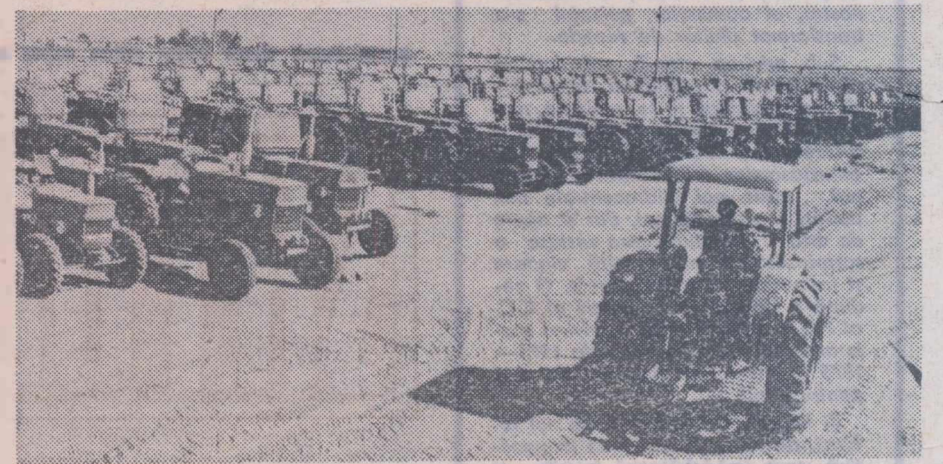
Asigurarea unor mașini cu caracteristici tehnico-funcționale superioare va permite unităților agricole ca în anii 1971—1975 să realizeze o creștere importantă a productivității muncii, să facă importante economii de forță de muncă, să reducă în general cheltuielile de producție. Să luăm, de exemplu, uscătorul de mare capacitate pentru porumb (de circa 50 tone pe oră). Boabele ce urmează a se usca în această instalație sînt recoltate cu combina C-12. În comparație cu recoltatul porumbului cu combina C.T.2-R și uscarea naturală a boabelor, noua tehnologie asigură o economie de 143 lei pe tonă de boabe uscate. Alt caz: prin împrăștierea gunoului de grajd în vii cu o mașină de tipul MIGV se va asigura o fertilizare uniformă și rapidă, reducerea cheltuielilor directe cu 27 lei pe ha, respectiv diminuarea consumului de forță de muncă cu circa 124 ore-om pe hectar. În legumicultură, combina de recoltat rădăcinoase (morcovi, pătrunjel, păstîrnac etc.) va permite realizarea unei economii de 145 lei la

hectar și a 340 ore-om față de actuala tehnologie în care se folosește dislocatorul.

În vederea realizării în cele mai bune condiții a sarcinilor ce ne revin și pentru ca produsele noastre să fie la nivelul celor ce se desfac în prezent pe piața mondială vom trece la specializarea și extinderea unor întreprinderi constructoare de mașini. Astfel, întreprinderea mecanică „Ceahlău” — Piatra Neamț se va specializa în echipamente de irigație prin aspersiune, Uzina „7 Noiembrie” — Craiova va produce mașini agricole iar Uzina „Tehnometal” — Timișoara instalații și utilaje destinate mecanizării sectorului zootehnic. Se va adînci, în același timp, cooperarea cu țările socialiste în construcția de mașini.

Lucrătorii din Centrala industrială de mașini agricole, folosind experiența acumulată, întărind colaborarea și adîncind specializarea se vor strădui să-și aducă o contribuție cît mai substanțială la înzestrarea agriculturii cu mașini moderne, diversificate, de înalt randament, pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R. privind mecanizarea complexă a lucrărilor agricole atît în sectorul producției vegetale cît și în sectorul producției animale.

Ing. Mihai CALOȚIȚĂ  
director general  
Centrala industrială  
de mașini agricole.



România are astăzi o industrie de tractoare în plină dezvoltare și diversificare. Pe porțile uzinei din Brașov ies, la intervale precis determinate, caii-putere în stare să asigure energia necesară mecanizării complexe a lucrărilor agricole, silvice sau de altă natură. Noile tipuri de tractoare întregesc și sporesc forțele de producție din agricultură.

(Urmare din pag. 1)

cheată și care au fost incluse în politica agrară a partidului de tip nou.

La noi, totdeauna truditarii de pe ogoare au dovedit — mărturie ne stau și bogatele tradiții de luptă pentru pînă și libertate — imense energii revoluționare. Dar problema agrară-tărănească este, în România, mai ales una a istoriei moderne și contemporane. Lucru, de altfel, ușor de demonstrat, evocînd, spre pildă, momente și evenimente ca revoluția de la 1848, reforma agrară din 1864, răscoalele țărănești de la finele secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea culminînd cu marea răscoală din primăvara lui '907. Tărănimea se impunea, realmente, ca o forță socială activă.

Evident, proletariatul s-a convins treptat că țărănimea îi poate fi cel mai puternic și mai credincios aliat; pe măsura dezvoltării sale, a și acționat în sensul apropiării, al într-ajutorării, al zămislirii mai tirzii a alianței. Într-un proces de durată, formele de manifestare concretă a conlucrării și frățietății muncitorilor și țărănilor au evoluat de la simpla și spontană simpatie ori compasiune, la actul politic conștient, încercat de responsabilitate și avînd consecințe îndelungi, profunde. Să ne amintim dezvăluirea situației deosebit de grele a țărănimii, mai cu seamă de către publicațiile muncitorești și socialiste de după 1870. Dar trebuie să pomenim și de solidaritatea muncitorilor cu răzvrătirile locale ale țărănilor. Problemele țărănimii și-au găsit reflectarea încă în preocupările primului partid al clasei muncitoare, în programul P.S.D.M.R. (înființat în anul 1893). Sprijinul proletariatului este marcat și de crearea de organizații socialiste la sate, și de participarea unor muncitori la marile răscoale țărănești, dar va căpăta o expresie mai înaltă, după întemeierea, în mai 1921, a Partidului Comunist Român, prin lupta consecventă a acestuia pentru înfăptuirea alianței muncitorești-țărănești.

Încă din primele documente ale P.C.R. se aprecia că „dezrobirea țărănimii nu mai poate fi azi opera unui regim al căruia rost și ideal social este stăpînirea individuală a mijloacelor de producție” (în „Raportul asupra problemei agrare”), pre-

## ALIANȚA MUNCITOREASCĂ-ȚĂRĂNEASCĂ

conizîndu-se exproprierea marilor moșii împreună cu clădirile, vitele, uneltele agricole ce le aparțineau și avînd ca țel „realizarea economiei colective”, ca pămîntul să fie „al celor ce-l muncesc” (în „Programul agrar al Partidului Socialist-Comunist din România” — proiect).

Avangarda marxist-leninistă a acordat o permanentă atenție problemei unirii în luptă a maselor de țărani cu muncitorii, cerînd mereu membrilor și simpatizanților săi un contact viu cu lucrătorii din agricultură, o muncă adecvată pentru revoluționarea acestor oameni ai muncii. Comuniștii — se știe — au avut de înfruntat prigoana și teroarea guvernărilor reacționari, dar au găsit tărîra de a fi mereu aproape și alături de țărănime. În lupta împotriva exploatarei — preciza Congresul al V-lea al P.C.R., din decembrie 1931 — masele muncitoare de la sate sînt principalul aliat al clasei muncitoare. Partidul comunist s-a străduit să îmbunătățească și să diversifice formele și metodele activității sale la sate, printre țărani. O remarcă deosebită merită colaborarea P.C.R. cu „Frontul plugarilor” (1933-1953) — organizație avînd în frunte pe dr. Petru Groza.

Destinele țărănimii muncitoare s-au legat tot mai strîns, indisolubil, de lupta revoluționară a proletariatului și a partidului de avangardă al acestuia. După Eliberare, în procesul revoluționar declanșat de insurecția antifascistă, s-a plămădit definitiv și ireversibil această uriașă forță socială care este alianța muncitorească-țărănească. În vîltoarea bătăliilor de clasă purtate împreună contra exploatare și reacționarilor, oamenii muncii de la orașe și sate, muncitorii și țărănii și-au forjat asemenea relații reciproce — de încredere și sprijin, de fermitate și consecvență în susținerea intereselor comune și specifice — care au făcut posibil, într-un interval de timp extrem de

scurt, înfăptuirea reformei agrare (peste capul și în pofida primelor trei guverne cu majoritate reacționară), desființarea clasei moșierilor, combaterea și contracararea speculei și sabotajului, cucerirea unor drepturi și libertăți democratice, izgonirea primarilor, pretorilor și prefecților reacționari, democratizarea vieții publice etc. Potențialul revoluționar al țărănimii era tot mai intens pus în valoare. Instaurarea guvernului de largă concentrare democratică la 6 martie 1945, Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945, victoria forțelor democratice în alegerile parlamentare din 1946, măsurile organizatorice și politice întreprinse de P.C.R. în vederea refacerii și reconstrucției economiei naționale, extirparea partidelor „istorice” din viața politică a țării, abolirea monarhiei și proclamarea republicii populare — toate acestea jalonează crearea și consolidarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în prima etapă a revoluției populare.

O dată cu trecerea la înfăptuirea obiectivelor revoluției și construcției socialiste se dezvoltă, în noile circumstanțe, și alianța muncitorească-țărănească. Ea capătă un cuprins nou, conținutul ei se modifică prin înnoirea obiectivelor de luptă comună și includerea unor elemente ce o ridică la un nivel superior. Mai concret este vorba despre prefaceri profunde, radicale, în structura economică și socială a țării, despre eradicarea exploatarei omului de către om și instaurarea relațiilor socialiste pe baza proprietății obștești asupra mijloacelor de producție; în același timp, despre dezvoltarea vertiginosă a forțelor de producție, potrivit exigențelor progresului tehnic și științific contemporan, pentru asigurarea bunăstării populației.

Plenara C.C. al P.C.R. din 3—5 martie 1949; Decretul nr. 115 din 28 martie 1959 pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om

în agricultură; Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din 23—25 aprilie 1962 — iată evenimentele cele mai importante care au marcat procesul cooperativizării pînă la victoria socialismului la sate, cînd economia națională a devenit unitară, iar structura societății românești — omogenă. Deosebit de important este faptul că de-acum alianța muncitorească-țărănească se dezvoltă pe baza aceiași tip de proprietate, între oameni ai muncii cu statut social de aceeași natură; interesele obiective fundamentale ale țărănimii avansează tot mai mult în sensul apropiării lor de cele ale clasei muncitoare.

Economicul și politicul se împletesc armonios în alianța muncitorească-țărănească, iar evoluția acesteia — esența și modalitățile ei concrete de manifestare — se află sub semnul conștientului. Rolul conducător al partidului comunist — implicit funcțiile statului nostru socialist — rezultă ca un imperativ obiectiv al însăși dezvoltării sociale. Condițiile de existență ale tuturor claselor și păturilor sociale s-au schimbat totalmente, dar mai avem mult de mers pe magistrala ce duce la comunism. Înnoite radical, clasele fundamentale — muncitorimea și țărănimea — dețin în continuare ponderea decisivă și majoritară în sfera producției materiale, ele fiind reprezentate corespunzător și în structura partidului, în organele alese ale puterii de stat, în conducerea organizațiilor de masă și obștești, cu un cuvînt în sistemul democrației noastre socialiste. Așadar, unirea muncitorilor și țărănilor oglindește în prezent nu numai victoria deplină și definitivă a socialismului la orașe și sate, dar este ferm orientată către perspectivele luminoase — prefigurate în documentele Congresului al X-lec al P.C.R. — ale edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Partidul Comunist Român — făclerul năzuințelor și aspirațiilor celor mai nobile ale poporului nostru, portdrapelul intereselor majore ale națiunii socialiste — conduce și modelează, optimizează și armonizează întregul așezămînt al societății românești, în care alianța muncitorească-țărănească se certifică drept o importantă forță motrice, o premisă fundamentală a dezvoltării României noi.



## La Fabrica de zahăr Bucecea

# NOU ÎNTR-O ACTIVITATE VECHE DE 100 DE ANI

Cine a pus în 1873 piatra de temelie a Fabricii de zahăr Chitila, prima din țara noastră, nu bănuia, desigur, că peste aproape un secol această industrie va lua o amploare deosebită. Astăzi, fiecare locuitor al țării consumă anual în medie mai mult de 20 kg de zahăr. De patru ori mai mult decât în 1938. Cele 13 fabrici de zahăr existente acum — 7 dintre ele construite în anii noștri — asigură o producție totală care în 1971 se va ridica la circa 470 000 de tone : de cinci ori mai mult ca în 1938. Una dintre noile și modernele unități ale industriei zahărului este și fabrica de la Bucecea.

## Corectări la Dicționarul enciclopedic

„Bucecea, comună în județul Botoșani. 3 880 de locuitori (1961). Din 1960 funcționează aici Fabrica de zahăr „Siretul”, una dintre fabricile moderne de zahăr, de mare capacitate, din țară. Capacitatea finală proiectată este de 2 000 t sfeclă prelucrată în 24 de ore.”

Am reprodus aici informația pe care o oferă celui interesat Dicționarul enciclopedic român. Au trecut doar cinci ani de la apariția volumului și oricare dintre salariații fabricii de la Bucecea poate atesta că dicționarul... greșeste : în campania trecută, 2 623 de tone de rădăcini de sfeclă erau suse în fiecare 24 de ore complicatului proces de extracție, concentrare, rafinare și transformare în zahăr. „Corectând” Dicționarul, „fabricanții de zahăr” de la Bucecea au „corectat” în-suși proiectul. Utilajele au fost silit să răspundă unor solicitări superioare. Capacitatea lor de prelucrare a fost subordonată capacității creatoare a oamenilor.

Consecințele s-au dovedit deosebite : în 1970 față de prevederile planului s-au produs în plus 3 737 tone de zahăr, cheltuielile la 1 000 de lei producție-marfă s-au redus cu 10,24 lei, iar productivitatea muncii a sporit cu încă 6,8%. Și calitatea produsului finit a fost ireproșabilă ! Aceste realizări au adus colectivului fabricii o binemeritată distincție : Diploma de evidențiată în întrecerea socialistă desfășurată pe ramură. De altfel, fabrica nu este pentru prima oară în rîndul „celor mai bune” : în 1964 și 1969 ea a deținut steagul de frunțășă.

## Mai mult, mai repede, mai eficient

Iată câteva date care ar putea constitui enunțul unei probleme școlare : la fabrica Bucecea s-au prelucrat în 1969 și 1970 aceleași cantități de sfeclă de zahăr. Anul trecut însă s-a produs mai mult cu 3452 tone de zahăr ; mai repede — cu 23 de zile ; mai eficient — reducându-se consumul de rădăcini cu 450 kg de sfeclă la o tonă de zahăr și diminuându-se pierderile de zahăr în melasă cu 460 tone. Întrebare : prin ce mijloace ?

Am căutat răspunsul la fața locului. N-a fost ușor de aflat. Oamenii se gîndesc acum la campania viitoare. Nu, n-au uitat ce a fost. Dar consideră că totul a decurs în mod obișnuit. Și, totuși... încetul cu încetul, din vorbă în vorbă, apar și unele elemente ce ni se par deosebite. Și chiar sînt.

Maistrul principal Dumitru Diaconu — unul din cei peste 100 de frunțăși cu care se mîndrește fabrica — găsește că deosebită față de alți ani a fost materia primă : s-a lucrat permanent cu sfeclă proaspătă. Or, aceasta înseamnă procent mai mare de zahăr, puritate mai mare a siropurilor, randament superior. În canale, stocul de rădăcini a fost mereu minim — doar 350 de vagoane. Cînd prelucrezi, zilnic, 270 de vagoane, poate fi riscant ! Dar n-a fost. Transportul sfeclei, organizat de inginerul șef Gheorghies Stoica, a mers „ca ceasul”. Cooperativele au respectat graficele, utilajele de încălzire mecanică — puține, cîte au existat, au fost concentrate la baze și coloanele de mașini au aprovizionat fabrica fără întrerupere.

Nicolae Irimia, și el maistrul, vine cu completări : a contat și organizarea exemplară a fiecărui loc de muncă, adaptîndu-se totul necesităților unei

capacități sporite de prelucrare : s-a mărit numărul mașinilor de tăiat sfeclă, s-au schimbat mai des cuțitele, s-au luat probe pentru analiză mai des și mai atent pe fiecare fază. Buna dirijare a procesului tehnologic s-a evidențiat și în creșterea substanțială a purității siropurilor : de la 90 de unități, cit se consideră a fi „optim”, la 91-92 ! În aceste condiții, este firesc ca fabrica să fi obținut un randament cu 20% mai mare decît media înregistrată în ansamblul industriei zahărului.

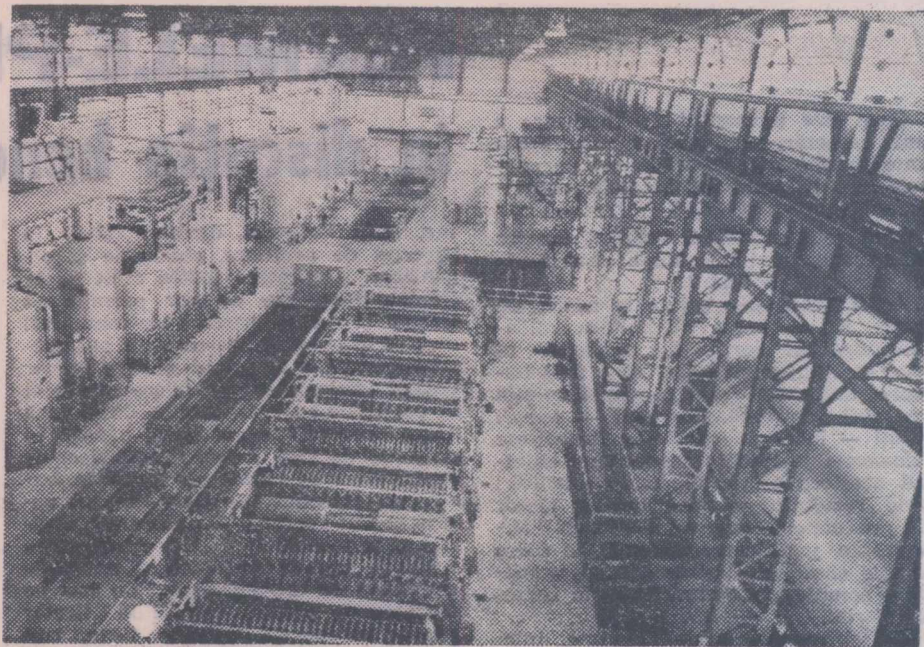
Opriri ? Au fost evitate chiar și cele reglementare, ne informează inginerul Vangelis Mavridis. Pentru curățirea utilajului de la saturația a II-a erau planificate trei opriri pe campanie. S-a realizat însă un aparat de rezervă, care s-a schimbat din mers și instalația a funcționat fără întrerupere. Uneori apare și neprevăzutul : o defecțiune a unui transformator, care alimenta în totalitate instalațiile de defecare, filtrare și saturație ar fi necesitat oprirea fabricației timp de 3-4 zile. Ingerul șef Stoica a găsit însă o soluție îndrăznească : a transmis sarcina unui alt transformator — suprasolicîndu-l temporar, dar pe baza unui calcul precis. Au luat parte cu toții la acțiune, ca de atîtea alte ori, indiferent de funcție sau meserie. Și oprirea s-a redus la numai șase ore. De altfel, în întreaga campanie opririle au totalizat doar 24 de ore. De 3-4 ori mai puțin ca în alți ani !

Chirilă Gafița, președintele comitetului sindicatului, aduce în discuție și alte elemente : oamenii, solidaritatea lor, disciplina, conștiințozitatea, pasiunea cu care s-au antrenat în întrecere. Iată o cifră semnificativă : proporția de utilizare a fondului de timp a fost de 98,6 la sută ! A dispărut izolarea dintre schimburi. Din opt în opt ore, timp de 10-15 minute, la fiecare loc de muncă sînt doi oameni : își împărtășesc impresiile, își semnaleză eventualele greutăți. Este un sistem de predare-preluare a procesului tehnologic — o veritabilă ștafetă — care garantează respectarea parametrilor și care constituie, poate, „cheia universală” a problemei enunțate mai sus.

## Între două campanii... acționează memoria !

Acum, instalațiile... tac. În imensa hală care adăpostește, într-un circuit conceput funcțional, toate instalațiile și utilajele, de la banda ce transportă rădăcinile de sfeclă la spălat și pînă la uriașele centrifuge unde se „nasc” cristalele de zahăr, este aproape liniște. Banda transportoare de sfeclă este demontată, uriașele filtre, la fel. Becurile instalațiilor automatizate de la evaporare și purificare sînt oarbe. Pupitrul de comandă al centrifugelor își etalează miile de fire supuse acum unui minuțios control. Oamenii ? Sînt absorbiți, fiecare de munca lor de acum și caută să-1 prevadă consecințele. Peste trei luni, cînd din nou totul va fi pus în mișcare, nici o remediare nu mai este permisă.

Remontul nu este o treabă pe care să o poți minimaliza. De aceea, nici nu este incredințată unor mecanici din afară. Nici unul dintre tehnologii operatorii nu ar lăsa instalația „să” pe mina altuia care în campanie nu i-a auzit „bătăile”, nu i-a simțit „pulsul”, nu i-a „memorat” toate reacțiile. De aceea, operatorul Ilie Alupoie se află acum tot lîngă corpurile de evaporare, dar pentru a le înlocui armătura. Alexandru Belțic de la „purificări” conduce personal lucrările de reparații în această secție. Timp de șase luni, fiecare și-a notat atent totul : orice răspuns sau oricâtă întîrire la comenzi, orice zgomot suspect, orice



În moderna fabrică de zahăr Bucecea, majoritatea operațiilor sînt automatizate și semi-automatizate. Iată un aspect din imensa hală care adăpostește instalațiile și utilajele a căror funcționare transformă rudimentara rădăcină de sfeclă într-un produs esențial în alimentația omului.



zgîrietură. Au urmat apoi consultații cu maistrul, cu inginerii. S-a făcut un plan minuțios. Acum totul este controlat, reparat și silit să răspundă prompt viitoarelor solicitări. Operatorii s-au transformat în mecanici. O dublă calificare care aici, la Bucecea, este unul din factorii esențiali ai viitoarelor succese.

## Integrare

Indiscutabil, reparația este un element determinant al bunei desfășurări a campaniei de prelucrare. Dar instalațiile nu sînt făcute să funcționeze în gol, ci să prelucreze, fără întrerupere, timp de 5-6 luni, cîteva sute de mii de tone de rădăcini de sfeclă. Mai mari sau mai mici, mai lemnoase sau mai succulente, cu mai mult sau cu mai puțin zahăr. Iată atîtea elemente care se definesc, însă, nu în fabrică, ci în afara ei, și care influențează direct atît procesul de prelucrare, cît și calitatea produsului finit. De aceea, la Bucecea, interesul tehnologilor, al maistrilor, al inginerilor, al conducerii nu se limitează doar la buna funcționare a motoarelor și instalațiilor. El a devenit mai cuprinzător, în sfera lui ocupînd un loc din ce în ce mai mare însăși producerea materiei prime. S-a realizat aici o întrepătrundere, firească și absolut necesară, între preocupările industriale și cele agricole specifice. Iată, în această privință, una dintre opiniile cele mai autorizate : cea a directorului fabricii, ing. Dumitru Blaj : „Nu ne interesează doar cît produc cooperativele, dar și ce fel de sfeclă și cum ne este ea livrată. De aceea, am strîns legăturile cu toate unitățile. Ne bucurăm, de altfel, de întregul sprijin

al direcțiilor generale din cele două județe, care ne furnizează materia primă : Botoșani și Suceava. Acum sămînța se află în pămînt pe toate cele 18 800 ha prevăzute. Agronomii fabricii, și nu numai ei, urmăresc toate lucrările, în continuare. Problemele cheie sînt recoltarea și transportul. Toamna trecută am înregistrat un succes : prin mecanizarea parțială a încărcării, capacitatea utilajelor aproape s-a dublat. Acum, după ce s-au realizat, în fabrică, dispozitive de încălzire mecanizată pentru toate cele patru tractoare S-650, ne preocupăm să realizăm un asemenea prototip — care va putea fi extins pe plan județean pentru tractorul U-650. Se deschide astfel, o nouă perspectivă : trecerea de la grafice de recoltare zilnice la grafice de 5-10 zile, la un transport și mai bine organizat cu coloanele de mașini. Va fi în interesul fabricii, dar și al unităților producătoare, care vor elibera mai rapid terenurile ocupate de sfeclă.”

Circuitul cooperativă-fabrică are și un sens invers. Nămolurile de saturație, acest deșeu de fabricație bogat în carbonat de calciu, în fosfor și azot, servesc acum la colmatarea unor văi neproductive ce vor fi redede agriculturii. Se pot folosi însă și ca amendamente. În viitoarea campanie, camioanele ce transportă sfeclă la fabrică, se vor întoarce în cooperativele interesate, încărcate cu nămol. Rezultatele ce se vor evidenția pe microloturile demonstrative organizate de fabrică pe terenurile unor cooperative, vor elucida poate și mai bine eficiența acestui amendament asupra recoltei diverselor culturi.

## Destino

Locul fabricii de zahăr Bucecea în economia țării este bine stabilit : producția anuală echivalează cu jumătate din cît se realiza în România anulul 1938, iar parametrii atinși corespund nivelului tehnicii mondiale. Ar fi nedrept însă să se uite rolul ei social. Așezarea fabricii în plină zonă agricolă, a determinat schimbări esențiale nu numai în înfățișarea locurilor, dar mai ales în viața oamenilor. Satul necunoscut de ieri se mîndrește astăzi cu blocurile sale, încălzite „central”, cu liceul său de cultură generală, cu clubul unde filmele se schimbă de două ori pe săptămînă, cu un hotel și cu magazine moderne.

Oamenii — locuitorii ai Bucecei sau ai satelor din jur — și-au schimbat și ei destinul. Mulți au devenit muncitori calificați : Alexandru Belțic, și el unul dintre frunțășii fabricii, Petre Chelaru, tehnologul operator Mihai Păduraru, Ilie Pascal — și cîți încă sînt cu toții foști agricultori.

Alții nu s-au desprins cu totul de această ocupație milenară, pe care o practică însă acum cu mijloacele tehnicii moderne. Dar au limitat-o în timp — doar șase luni, cît țîn reparațiile. Apoi se întorc în fabrică, an de an la aceleași locuri de muncă, devenind ceea ce la Bucecea se cheamă „sezonieri permanenți”. Se pregătesc în anii noștri și o nouă generație de muncitori : fiul lui Mihai Păduraru, astăzi elev la școala din Roman, va fi unul dintre aceștia.

Schimbînd în acest mod destinele oamenilor, înlesnindu-le urcușul pe treptele civilizației, fabrica de zahăr de la Bucecea își făurește și își consolidează propriul său destin.

Ing. Sonia DIRADURIAN



Aici, în aceste uriașe centrifuge se „nasc” cristalele de zahăr.





## cercetare—producție

Care este momentul de finalizare a unei cercetări științifice? Obținerea unor rezultate în laborator ori pe ferma sau în lotul de animale experimentale?

Cind este satisfăcut orgoliul creator al cercetătorului? În clipa determinării variantei optime?

Ar fi, credem, o oprire la mijloc de drum. Nu se poate minimaliza valoarea clipei de certitudine, a fazei în care se „limpezesc apele” și, o dată balastul îndepărtat, este precizată soluția cea mai valoroasă. Dar anii — uneori mulți — închinăți căutărilor. Iși găsesc adevărata justificare atunci cind obiectul acestora este preluat de practică; cind rezultatul obținut devine factor de producție și determină sporuri substanțiale, justificate economic, la scara a sute și mii de hectare, la scara marilor complexe zootehnice sau în fluxul industrial.

Valorificarea acestor rezultate, integrarea lor în sfera activității practice au în țara noastră o bază asigurată: Legea privind organizarea activității de cercetare științifică, actul prin care se realizează legătura organică firească între cercetare și producție. Cităm una din cele mai importante prevederi: „Cercetarea se consideră încheiată numai după aplicarea ei în producție și obținerea rezultatelor scontate”.

Unul din mijloacele esențiale prin care se poate asigura generalizarea în producție a rezultatelor cercetării științifice îl constituie introducerea și verificarea lor în ferme-pilot. Aici are loc prima confruntare a rezultatelor cercetării științifice definitive experimentale, cu condițiile de producție. Aici devin ele „tehnică obligatorie” pentru realizarea parametrilor superiori pentru care au fost „proiectate”. Fermele pilot constituie astfel, unități de al căror aport beneficiază și cercetătorii și practicienii. Ne-am adresat citorva dintre reprezentanții acestor două categorii de beneficiari pentru a le cunoaște preocupările și opiniile.

Primul interlocutor: ing. Mircea Moțoc, secretarul general al Academiei de științe agricole și silvice. „Fermele-pilot ne-a spus dinisul, sînt o necesitate obiectivă în primul rînd pentru cercetare. Pe de o parte pentru că aceste unități — destul de numeroase, înțregind rețeaua stațiilor experimentale, permit o diferențiere a metodelor și tehnologiilor elaborate de cercetare, pentru zone cu alte caracteristici pedoclimatice. Pe de altă parte, pentru că aceste tehnologii, bazate pe rezultate definitive, vor căpăta astfel și girul eficienței economice, de care depinde generalizarea lor în condițiile specifice unităților de producție. Este drept, verifcarea variantelor celor mai bune se realizează și în seroarele de producție ale unităților de cercetare. Acestea însă, ca urmare a practicării, de mulți ani, a unei agriculturi superioare, au depășit „media”; ca urmare, rezultatele ar putea fi puse pe seama acestor condiții, realizate în timp și nu pe seama valorii absolute a tehnologiei respective. Puterea de convingere este în asemenea situații diminuată. Fermele-pilot, așa cum au fost stabilite, reprezintă tocmai media unei zone, atît din punct de vedere al condițiilor pedoclimatice cît și din acela al dotării și organizării. Eficiența unei anumite tehnologii, destinate realizării parametrilor superiori fixați prin programele de cercetare, va putea căpăta astfel deplină garanție. Cercetarea nu poate fi decît interesată să-și valorifice în acest mod rezultatele. Interesată este însă și producția, pentru care fermele pilot reprezintă „oglinzi” a ceea ce se poate peste tot realiza”.

Consemnăm și părerea celui alt „partener” în această importantă acțiune — Departamentul I.A.S. în persoana

### Întîlnirea primei promoții de ingineri de la Craiova

Prima promoție a facultăților de agronomie și mecanizare a agriculturii din Craiova se întîlneste, pentru a sărbători 20 de ani de la absolvire, în ziua de 15 mai a.c., orele 9, în Aula „Alex. Bulă” a Facultății de agronomie din localitate.

Pentru confirmarea participării, adresați-vă secretariatului Facultății de horticultură a Universității din Craiova, str. Al. I. Cuza nr. 13. O dată cu aceasta, pentru întocmirea anuarului promoției, comunicați domiciliul actual, locul de muncă și funcția ce o dețineți.

## FERMELE-PILOT în discuția beneficiarilor

ing. Emil Balomiri, director tehnic în Direcția de profilare, concepție și organizare. „Așteptăm foarte mult de la fermele-pilot. Ele ne vor permite să trecem la generalizarea unor tehnologii care să asigure realizarea unor parametri superiori celor actuali și care își vor dovedi eficiența nu pe microparcele ci în condițiile reale în care se desfășoară acum procesul de producție agricol în unitățile de stat. Avem nevoie deci de la cercetare de tehnologii complete, bazate pe cercetări încheiate care să cuprindă atît lucrările de executat, ordinea și termenele lor, cît și elemente ca forța de muncă mecanică și manuală, consumul de ore-om, prețul de cost pe unitatea de produs, venitul la hectar sau pe animal etc. Șeful de fermă trebuie, desigur, să respecte această tehnologie și să fie ajutat de întreprindere să creeze condiții în acest scop. Dar tot atît de necesară este și prezența activă în ferma-pilot a unui cercetător care să răspundă de aplicarea programului respectiv și care să nu fie deci numai un transmîtor de tehnologie scrisă. Important este și ca în cel mai scurt timp să fie perfectate toate relațiile dintre institute și fermele-pilot. Lucrurile merg mai greu în domeniul cerealelor și plantelor tehnice, unde de altfel sîntem și cel mai mult interesați și unde institutul de la Fundulea nu și-a clarificat intențiile”.

Mai receptiv față de solicitările concrete ale producției, Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură Vidra a încheiat contracte cu 16 ferme-pilot. După cum ne-a relatat ing. Victor Oros, directorul institutului, s-a urmărit ca o aceeași problemă de cercetare să fie verificată în mai multe

zone, diferențiate între ele din punct de vedere pedoclimatic. Tehnologia tomatelor timpurii pentru export va fi verificată în ferme-pilot la I.A.S. Pecica-Arad, la I.A.S. Tinca — Bihor, la I.A.S. Dunărea-Brăila etc. Parametrii avuți în vedere sînt cei corespunzători programului de cercetare: 25 tone/ha, din care 15 tone pînă la 10 iulie. Ei sînt adaptați însă condițiilor concrete: la I.A.S. Tinca — 36 t/ha, din care 20 t pînă la 10 iulie. Iată și alte probleme care vor face obiectul activității fermelor-pilot: tehnologiile ardeiului, morcovului, cepei, ale fasolei și tomatelor de vară-toamnă pentru industrializare, tehnologia culturilor de seră și a celor din solarii. Așa cum subliniază directorul Institutului de la Vidra „verificarea în fermele-pilot este o etapă a însăși muncii de cercetare și numai după parcurgerea ei această activitate intră în faza de finalizare efectivă”.

„O verigă intermediară absolut necesară între cîmpul experimental și producție” — așa caracterizează ferma-pilot și dr. ing. Al. Măianu, șeful laboratorului de prognostic și controlul evoluției solului din Institutul de studii și cercetări pedologice. După opinia sa, în ferma-pilot nu ar trebui verificată o anumită variantă, fie ea cea optimă, ci o tehnologie complexă bazată pe rezultatele cercetării autohtone în domeniul respectiv, întregită cu datele furnizate de literatura de specialitate și adaptată condițiilor concrete ale fermei. Organizată după aceste principii, ferma-pilot Bejeni de la I.A.S. Stăncuța, permite extinderea în producție a rezultatelor cercetărilor efectuate la centrul experimental Polizești, privind cultura orezului pe sărături. Această

fermă intrunește în momentul de față cele mai slabe condiții din I.A.S. Stăncuța (cel mai înalt grad de sărăturare). De aceea, în cursul anului 1971 — de tranziție — se vor efectua lucrări speciale care să permită trecerea la aplicarea tehnologiei specifice sărăturilor ce se ameliorează prin cultura orezului.

Nu putem încheia rezultatul acestei scurte anchete pe tema fermelor-pilot fără a face cunoscut forurilor în drept solicitările și, în același timp, oferta specialiștilor dintr-un județ cu puterinic specific agricol: Botoșani. Ele au fost sintetizate de ing. Liviu Mihailovici, directorul general al Direcției generale județene a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor: „În relațiile cu unitățile de cercetare — în județ există doar Stațiunea experimentală pentru creșterea ovinelor Popăuți — simțim nevoia depășirii stadiului actual al expunerilor. Sînt necesare demonstrații „pe viu” în numeroase direcții: tehnologia îmbunătățită a griului, porumbului, floar-soarelui și sfeclei de zahăr, tehnologia terenurilor în pantă, a irigațiilor în aceste condiții etc. Eficiența unor ferme-pilot ar fi deci asigurată. Dar nu am fost consultați în această privință și unitățile respective ne lipsesc. Ar putea fi organizate și în cadrul cooperativelor agricole. Direcția generală ar acorda tot sprijinul material necesar. Ii așteptăm pe cercetători”.

O invitație care, credem, nu va rămîne fără ecou.

S. PROTOPOESCU

N.R. Considerind fermele-pilot ca un important factor de progres în agricultură, revista noastră propune cititorilor săi o discuție pe această temă, discuție vizînd, pe de o parte, o mai rapidă soluționare a problemelor care frinează încă organizarea sau activitatea acestor unități și, pe de altă parte, un cît mai util schimb de experiență între cei interesați.

Spre sfîrșitul anului trecut, aplicînd în practică indicațiile cuprinse în expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, un număr de 9 cooperative agricole, situate în apropierea Capitalei, cu o suprafață totală de 13.896 hectare, au alcătuit Consiliul intercooperatist Vidra. Toate aceste unități au ca principală îndelnică cultură legumelor. Președintele consiliului intercooperatist, inginerul Mihail Jilăveanu, ne-a mărturisit chiar de atunci deplina încredere în acest organism, în capacitatea lui de a mobiliza într-o măsură mai mare resursele umane și materiale, de a stimula inițiativa și energia tîranilor cooperatori, a mecanizatorilor și specialiștilor din agricultură, pentru valorificarea intensivă a pămîntului, pentru sporirea producției agricole, dar și pentru dezvoltarea unor mesetșuguri tradiționale.

Consiliul intercooperatist a chibzuit, țînînd seama de condițiile specifice de care dispune, de experiența acumulată, precum și de faptul că unitățile respective sînt situate în bazinul de aprovizionare a Capitalei și a luat hotărîri înțelepte. Mai intii, cum era și firesc, s-a avut în vedere faptul că, în toate cele 9 cooperative agricole cultura legumelor constituie o ramură de bază, că fiecare unitate acordă mai multă atenție unor anumite specii. Cel din Vărăști cultivă îndeosebi rădăcinoase, cei din Vidra și Crețești — tomat timpurii, iar la Colibași — cartofi timpurii. Uneori însă, prin planul de producție, nu s-a țînut seama de aceste condiții concrete, de profilarea unităților, din care cauză acestea primeau sarcina de a produce mai multe sorturi de legume, chiar și cite 15—20, pe suprafețe mici, fărîmîțate, ceea ce se răsfrîngea negativ asupra folosirii brațelor de muncă, a posibilităților de a mecaniza lucrările în acest sector și în final asupra producției, a eficienței economice. Iată de ce prima acțiune a consiliului intercooperatist, cu consîntămintul cooperativelor agricole respective, a constat în restrîngerea numărului de culturi și amplasarea lor în unități, după profil, comasîndu-le în loturi mari de teren, propice mecanizării lucrărilor. În felul acesta s-au creat reale condiții pentru

aplicarea tehnologiilor avansate. Ca urmare, la Colibași s-au amplasat 80 ha de cartofi timpurii, respectiv 63 la sută din toată suprafața destinată acestei culturi în cooperativele care alcătuiesc consiliul intercooperatist Vidra. Tot la C.A.P. Colibași se cultivă 80 ha cu ardei gras și gogosari, adică 56 la sută din total. Din cele 150 ha ocupate cu tomate timpurii, 80 la sută sînt amplasate la 3 unități: C.A.P. Bereceni, Vărăști și 30 Decembrie.

Este semnificativ faptul că

taurine cu o capacitate de 500 capete pe fiecare ciclu. Drept urmare, o parte din cele 98 de vaci existente au fost redistribuite și în loc s-au adus primele 200 de bovine tinere cu care a început popularea îngrășătoriei.

Cooperativa agricolă din Dobreni dispune de trei grajduri, cu o suprafață totală de 1800 de metri pătrați. Aici s-a hotărît să se organizeze o crescătorie de păsări pentru ouă. Acțiunea s-a materializat; primele 5000 de

atelier să aibă continuitate în muncă, ei vor confecționa și perii.

Se știe că la sortarea legumelor, anumite cantități cad, valorificarea lor pe piață nu aduce venituri corespunzătoare, iar altele, în perioadele de vîrf, nu au desfacere. Pentru ca întreaga producție să fie utilizată cu randament superior s-a luat măsura de a se organiza un centru de semiindustrializare. În ce stadiu se află acest obiectiv? Pînă acum s-a terminat proiectarea și amplasarea, urmînd să se înceapă construcția propriu-zisă, care va fi gata în scurt timp. Tot la C.A.P. Vidra, folosindu-se o construcție existentă, trainică, încăpătoare, și căreia nu-i sînt necesare decît lucrări de canalizare și sursă de apă, se va amenaja un atelier de conserve cu o capacitate de 700 tone pe sezon.

În prezent, pe agenda de lucru a consiliului intercooperatist se mai află organizarea unei balastiere, a unei cărămidării și a unei stații de prefabricate din beton.

În toată această acțiune, unitățile vor coopera cu Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură cu sediul la Vidra, precum și cu I.A.S. 30 Decembrie, care vor elabora tehnologii complete pentru fiecare cultură, vor asigura asistență tehnică, semințe de soi, răsăduri etc. La rîndul lor, cooperativele vor furniza forța de muncă necesară efectuării unor lucrări în unitățile cu care cooperează.

Pentru rezolvarea acestor probleme și a multor altora, consiliul intercooperatist s-a întrunit de citeva ori. Toți membrii consiliului au abordat cu deosebit simț de răspundere sarcinile care le au, au analizat temeinic fiecare acțiune, s-au gîndit cu seriozitate la noi propuneri menite să valorifice pe deplin marile posibilități de care dispun. Primele rezultate, încurajatoare, le-au dat un puternic imbold în muncă, le-au stimulat dorința de a face din consiliul intercooperatist un organism viu, dinamic, capabil să mobilizeze integral forțele umane și mijloacele materiale pentru îndeplinirea unor importante obiective economice, care să ducă la continua consolidare economică-organizatorică a cooperativei agricole, la ridicarea nivelului de trai al membrilor săi.

C. POPA

### Consiliul intercooperatist Vidra

## UN ORGANISM VIU, DINAMIC, MOBILIZATOR ÎN ÎNFĂPTUIREA UNOR IMPORTANTE OBIECTIVE ECONOMICE

● CRESCĂTORIA DE PĂSĂRI PENTRU OUĂ A ADUS PRIMELE VENITURI — 100 000 LEI ● A ÎNCEPUT POPULAREA ÎNGRĂȘĂTORIEI PENTRU TÎNERETUL TAURIN LA C.A.P. COLIBAȘI ● S-A PROIECTAT ȘI AMPLASAT CENTRUL DE SEMIINDUSTRIALIZARE A LEGUMELOR ● ALTE PROIECTE PRIND CONTUR

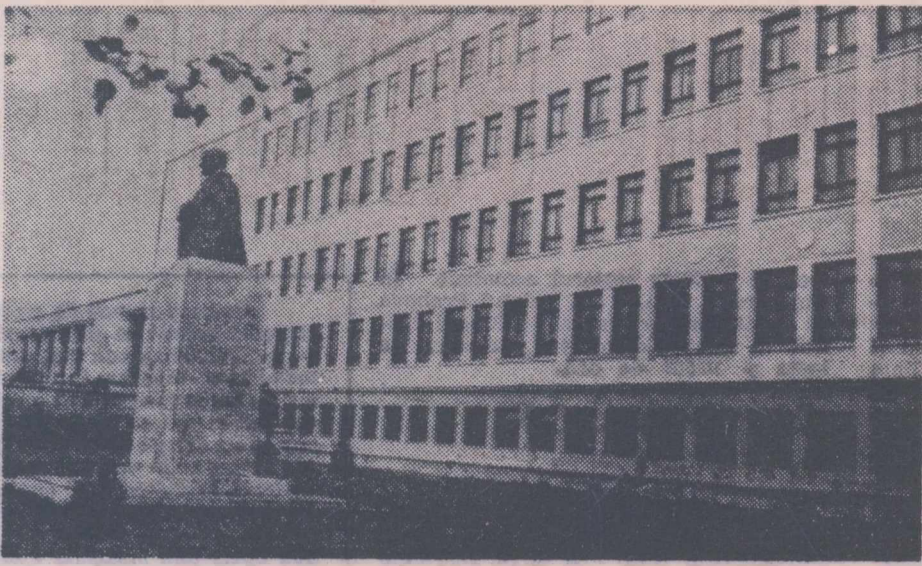
din cele 600 ha de legume existente în cele 9 cooperative agricole, 82 la sută din suprafață se află numai în 4 unități, dar care au tradiție, oameni pricepuți, forțe suficiente pentru executarea la timp și de bună calitate a tuturor lucrărilor. Mai mult decît atît, prin grija consiliului, fermele legumicole sînt conduse de ingineri cu experiență, dispun de tractoarele și seturile de mașini necesare.

Aceste cooperative dezvoltă, totodată, cultura plantelor de cîmp și creșterea animalelor. S-a ajuns la concluzia că la C.A.P. Colibași există condiții pentru organizarea unei îngrășătorii de

găini ouătoare au populat un grajd amenajat corespunzător, iar cooperativa a și încasat banii pe producția de pînă acum, respectiv 100 000 de lei. Chiar în aceste zile se mai amenajează un adăpost cu o capacitate de 10 000 de păsări. Alte două unități, C.A.P. din Vărăști și Bereceni, în cooperare cu I.A.S. Mihăilești, vor dezvolta creșterea găinilor pentru ouă și a pulilor de carne.

Consiliul intercooperatist și-a îndreptat atenția și spre dezvoltarea ramurilor anexe. Sorgul din cultura anului curent va fi prelucrat în atelierul de mături de la C.A.P. Sîntestii. Și, pentru ca membrii cooperatori din acest





I. C. V. B. „Pasteur”

## În slujba apărării sănătății șeptelului

Începând din anul 1903, Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur” și-a pus întreaga sa activitate în slujba elaborării și realizării celor mai eficiente mijloace de prevenire și combatere a bolilor infecțioase la animale. Marcind un eveniment de mare însemnătate pentru prestigiul medicinei veterinare românești, înființarea Institutului a creat premisele ridicării pe o treaptă superioară a cercetării veterinare din țara noastră — cerință obiectivă pentru stadiul de dezvoltare a creșterii animalelor în acea perioadă — polarizând preocupările unor savanți de prestigiu mondial, devenind o autentică școală de formare a viitorilor cercetători.

Cu un debut modest, pe măsura posibilităților materiale de care dispunea, Institutul s-a impus totuși datorită activității entuziaste a unor cercetători care și-au consacrat întreaga lor muncă îmbogățirii patrimoniului științei veterinare românești. Din rindul acestora s-au detașat ca personalități de mare prestigiu prof. dr. Paul Riegler, fondatorul Institutului, prof. dr. Constantin Motaș, prof. dr. Alexandru Ciucă și alții.

O privire retrospectivă asupra celor peste 60 de ani de existență permite conturarea a două etape caracteristice condițiilor social-politice și economice în care Institutul și-a desfășurat activitatea. Dacă pînă în anii eliberării, atît cercetările propriu-zise cît și rezultatele obținute erau limitate de condițiile modeste de lucru, de atunci, după 23 August, transformarea socialistă a agriculturii a creat un cadru cu totul nou atît în concepția cercetării științifice, cît și în cea cu privire la materializarea și finalizarea rezultatelor obținute. Este suficient să comparăm impunătoarea clădire cu care a fost înzestrat Institutul în anii puterii populare, dotația tehnico-materială actuală, utilajul și aparatura de laborator moderne, cu condițiile pe care le ofereau cele câteva cămăruțe în care erau obligați să lucreze primii cercetători. Distanțele sînt mult prea mari pentru a mai comporta argumente complimentare...

Dar, să poposim în șoseaua Giulești unde își are sediul Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur”. Despre preocupările actuale, cît și despre cele de perspectivă ne vorbește dr. Traian Negruțiu, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul Institutului.

— Un ultim bilanț al activității Institutului nostru l-a prilejuit sesiunea științifică festivă organizată în cinstea aniversării semicentenarului partidului, cît și o recentă adunare generală a salariaților. Aceste manifestări, au constituit de altfel, și o confruntare a rezultatelor

obținute în urma reorganizării activității de cercetare științifică pe bază de programe și a introducerii sistemului de autofinanțare a cercetării.

Întreaga activitate științifică și de producție a Institutului este orientată în direcția rezolvării celor mai actuale

probleme ale medicinei veterinare legate de: protejarea sănătății animalelor, apărarea teritoriului țării împotriva unor epizootii grave, combaterea antropozoonozelor, corelarea activității sanitar-veterinare cu tehnologiile specifice marilor complexe zootehnice, precum și elaborarea măsurilor privind combaterea și eradicarea unor boli și grupe de boli nominalizate în Programul național de dezvoltare a zootehniei.

Concentrată în cadrul a zece programe, munca de cercetare științifică urmărește rezolvarea competentă și operativă a problemelor specifice pe care le ridică dezvoltarea zootehniei în condițiile de creștere intensivă, specifice marilor unități zootehnice de tip industrial. În acest sens, pe de o parte, au fost elaborate soluții eficiente, fundamentate științific, pentru prevenirea și combaterea unor boli infecțioase și de carență, iar pe de altă parte s-au pus la punct o serie de tehnici noi care au condus la îmbunătățirea biopreparatelor existente și la producerea de noi sortimente cu valoare imunobiologică ridicată. Este suficient să arătăm că sortimentele noi reprezintă 18% din totalul biopreparatelor livrate de institut.

În cincinalul care s-a încheiat, atenția noastră a fost concentrată, în primul rînd, spre elaborarea unor măsuri privind combaterea bolilor cu efecte de mare anvergură; *pesta porcină, virozele respiratorii la păsări, leucozele bovine și aviare, tuberculoza, boala lui Aujeszky, entero și pneumopatiile tineretului, parazitozele cu incidență mai mare etc.*

— *Se știe că o bună parte din activitatea I.C.V.B. „Pasteur” se materializează în producția de vaccinuri, seruri și produse revelatoare necesare asigurării sănătății animalelor. Ce ne puteți spune în legătură cu aceasta?*

— Producția de biopreparate finalizează, de fapt, rezultatele cercetării științifice. Orice produs nou, care aduce o contribuție sporită la limitarea sau înlăturarea factorilor generatori de pierderi, înmagazinează și strădaniile cercetătorilor care au lucrat la elaborarea lui. Am făcut această apreciere pentru a ilustra caracterul unitar al activității de cercetare și de producție din Institutul nostru. Concret, în ultimii ani, I.C.V.B. „Pasteur” a reușit să satisfacă integral necesitățile terenului punînd la dispoziția crescătorilor de animale peste 1,2 milioane litri de diferite produse biologice, echivalente a peste 100 milioane de doze. De la an la an, atît numărul sortimentelor cît și cantitatea de produse livrate au cunoscut variații determinate de cerințele practicii, ceea ce demonstrează posibilitățile permanente de adaptare a producției noastre de biopreparate. În perioada 1966 — 1970 în timp ce cantitatea de produse biologice a scăzut ca volum, numărul sortimentelor a crescut sensibil. În același timp, dînd viață unui dicton cunoscut în practica medicală, „este mai ușor să previi decît să combați”, Institutul și-a canalizat activitatea în primul rînd spre producția de vaccinuri și de produse revelatoare și într-o măsură mai mică spre producția de seruri terapeutice. Chiar producția de vaccinuri a fost dirijată potrivit unor necesități prioritare reclamate de aspectele noi ale unor boli, de acțiunile sanitar-veterinare întreprinse în rețea.

— *Așa cum se cunoaște, Direcția generală sanitar-veterinară din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, a elaborat un plan de perspectivă privind limitarea efectelor păgubitoare, și eradicarea unor boli ca bruceloză, pesta porcină, pesta aviară, rabia etc. și reducerea cu 40 — 45% a pierderilor cauzate de diferite boli în fermele zootehnice. Cum va sprijini Institutul această acțiune?*

— Noile condiții de exploatare a animalelor din țara noastră au determinat modificări importante în patologia animală atît sub aspectul incidenței și caracterului bolilor, cît și a modului de prevenire, diagnostic și combatere. Este o primă coordonată a activității noastre de viitor. În urma cercetărilor efectuate și a rezultatelor obținute vom elabora noi tehnologii de folosire a produselor imunoprofilactice în marile unități, adaptate sistemelor moderne de creștere. Prin îmbunătățirea tehnologiilor de fabricare, prin folosirea unor tulpini cu valoare antigenică ridicată și prin sporirea exigenței față de procesele de preparare și control, vom asigura biopreparatelor o înaltă valoare imunobiologică.

I.C.V.B. „Pasteur” participă direct la elaborarea programelor de eradicare a unor boli și de reducere a incidenței altora. Specialiștii Institutului fac parte din colectivele centrale care pun în aplicare, la nivelul județelor și chiar al unităților, programele Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și, în situații deosebite, participă nemijlocit la aplicarea complexului de măsuri în unele unități în care se ivesc situații deosebite.

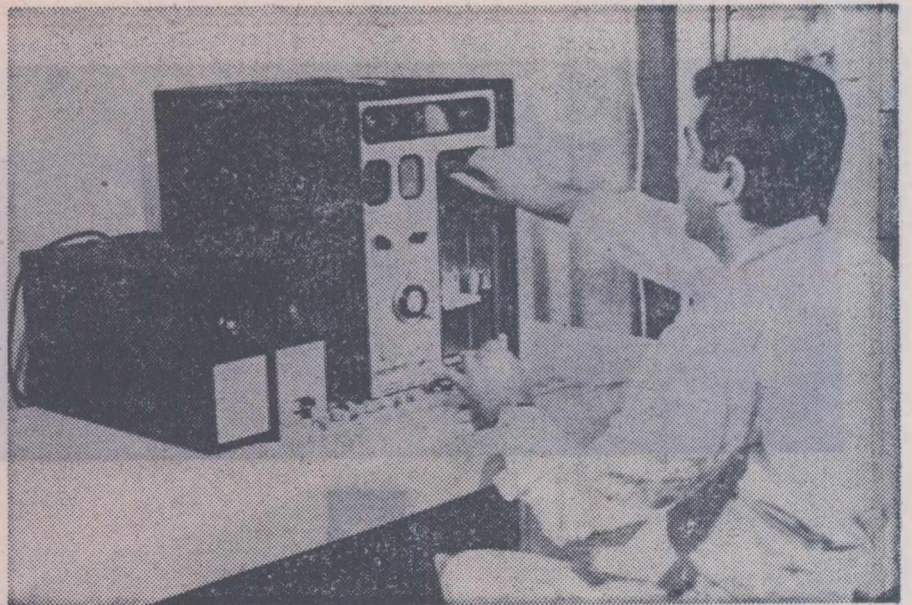
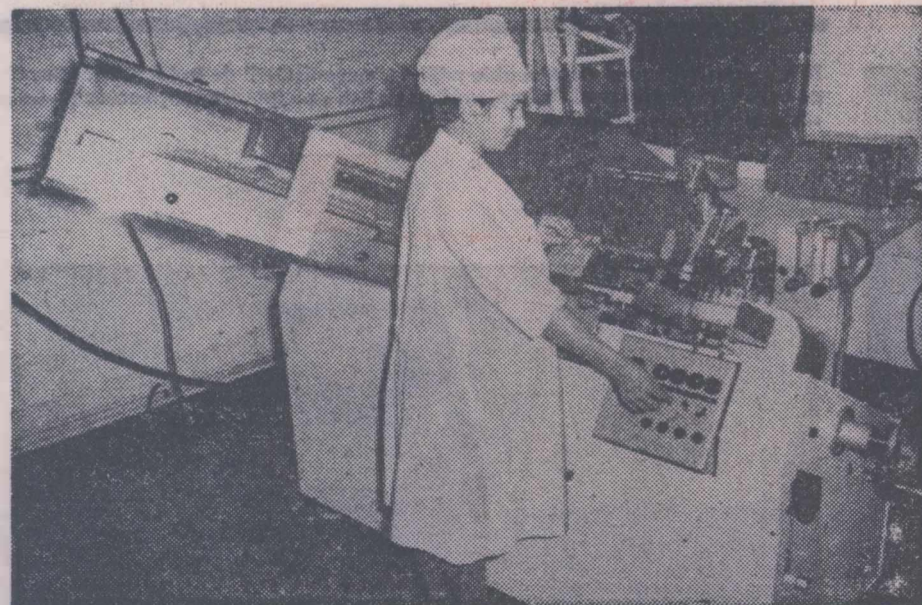
Cu sprijinul direcției generale sanitar-veterinare, este în curs de organizare un laborator pentru prevenirea și combaterea bolilor exotice cu mare difuzibilitate și a altor boli ce ar putea apărea pe teritoriul țării. De asemenea, este în curs de înființare un compartiment pentru preluarea, prelucrarea și interpretarea datelor informaționale privind apariția și evoluția bolilor epizootice, pe plan intern și internațional, compartiment care va avea și rolul de a elabora buletine de prognoză și avertizare privind evoluția regională probabilă a unor boli și măsurile de prevenire care se impun.

O garanție a realizării obiectivelor pe care ni le-am propus o constituie baza tehnico-materială de care dispunem, precum și stilul de muncă adoptat în instituția noastră. Mă refer la modul de lucru al consiliului științific și de administrație, la informarea largă și consultarea în problemele majore cu întreaga masă de salariați, la sprijinul primit din partea comitetului de partid și a sindicatului.

★ Vizitînd cîteva din laboratoarele Institutului, ne-am putut forma o imagine și mai clară asupra muncii neobosite pe care o desfășoară acest colectiv de peste o mie de salariați.

Aparatura modernă, condițiile optime de lucru stau mărturie grijii și sprijinului acordat de partid și de stat pentru buna desfășurare a întregii activități. Pe de altă parte, pasiunea, perseverența și conștiinciozitatea cercetătorilor, a tuturor lucrătorilor din institut, ilustrează modul în care întreaga masă de salariați răspunde condițiilor create.

Ing. Lucian ROȘCA



În laboratorul de condiționare a biopreparatelor, cuceririle tehnicii sînt prezente; cu ajutorul acestei mașini, zilnic se infiolează 10—15 sortimente.

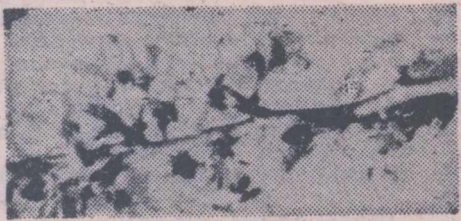


INSTANTANEE



Diagnosticul rapid este stabilit cu ajutorul unei aparaturi electronice de mare precizie și în laboratorul de cercetări în domeniul leucozei bovine.





## Elanul creator in plină afirmare

Țara întreagă, acum la ceasul înfloririi naturii vegetale, freamătă ca un stup. Cu mințile și brațele, oamenii muncii din uzine sau de pe ogoare adaugă noi valori la cele dobândite până acum.

Munca, conștiința că tot ceea ce se întreprinde sub flamura partidului servește îmbunătățirii condiției umane, afirmării plenare a personalității, imprimă întregii noastre vieți economico-sociale un ritm de dezvoltare impetuos.

— Niciodată pe ogoare — arăta dr. doc. ing. **Nicolae Ștefan**, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, n-a existat o atât de intensă participare a oamenilor la desfășurarea procesului de producție. Măsurile inițiate de conducerea partidului privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, măsurile de ordin social care au fost luate au sporit încrederea maselor de cooperatori în dobândirea unor rezultate superioare pe linie de producție. Perspectiva obținerii unei eficiențe superioare, a unor câștiguri pe măsura eforturilor depuse au modificat comportamentele, schimbat mentalitățile, înlăturat inerțiile, așteptarea sau tărăgănarea. Elanul creator se află în plină ascensiune. Eliminarea tendințelor de centralism excesiv, faptul că nu ne mai simțim închișiți în niște canoane pe care însăși viața le-a făcut caduce, faptul că partidul nostru pune un accent mare pe atragerea maselor la organizarea și conducerea producției, a vieții economice-sociale în general, au dat inițiativei creatoare un vast câmp de afirmare. Nu se mai așteaptă, ca în trecut, indicații speciale de la minister pentru rezolvarea unor probleme pentru care decizia trebuia să se ia pe plan local. Astăzi, pe baza orientărilor de perspectivă date de M.A.I.A.S.A., direcțiile agricole județene, consiliile intercooperatiste, conducerea unităților etc. inițiază acțiuni care merită laude, soluționează prompt și eficient problemele pe care le ridică producția. Considerăm acest lucru ca cel mai de preț succes, o confirmare a justității politicii partidului.

Această înflorire a inițiativei locale se oglindește în rezultate meritorii. În marea majoritate a județelor, în sămânțările de primăvară sînt astăzi aproape încheiate. Dotare a fost și în alți ani, îngrășămintele au existat și în alți ani, specialiștii au fost și în anii trecuți dar „secretul” succesului constă în aceea că oamenii muncii din agricultură se bucură de măsurile luate de partid în interesul lor, al tuturor.

În faptul că marea masă a țărănimii cooperatiste participă cu promptitudine și elan la munca pe ogoare, vedem garanția înfloririi rapide a întregii noastre agriculturi.

## Record la modernizare și intensivizare

Parcurgem etapă după etapă în ritmuri neobișnuit de rapide. Vechi forme de organizare a producției, ajunse în neconcordanță cu actualul nivel de dezvoltare

# PARTIDULUI, PATRIEI - B

a forțelor de producție, sînt înlocuite cu rezeziuni de altele adecvate. Modernizările de structură au loc pe baza orientărilor date de conducerea de partid și de stat, toate înscriindu-se în tendința consecventă, gândită în perspectivă, de perfecționare neîncetată a vieții economico-sociale. În acest context se încadrează și înaintarea fermă a sectorului agricol pe traiectoriile intensivizării.

Faptul este pregnant vizibil în toate județele. Noi ne-am oprit la Prahova. Aici, pe cele aproximativ 276 000 hectare, din care 135 000 aparțin celor 112 cooperative agricole se simte, ca pretutindeni pe ogoarele țării, suflul progresului cert. El se concretizează în zestrea nouă de utilaje pentru mecanizare, în cadrul organizatoric nou creat, în penetrația rapidă a tehnologiilor avansate de lucru, în sporirea eficienței.

— Anul 1971 — ne spunea ing. **Aurel Furfurică**, directorul general al Direcției generale județene a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor — a debutat sub semnul dezvoltării inițiativei creatoare pe toate planurile. Potrivit orientărilor cuprinse în Expunerea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, făcută în ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, au avut loc restructurări care aduc un substanțial spor de calitate și eficacitate. Mă refer, în primul rînd, la pașii importanți făcuți în domeniul profilării, concentrării și specializării producției în cooperativele agricole, la crearea fermelor, a consiliilor intercooperatiste și a stațiilor pentru mecanizarea agriculturii.

Pînă mai ieri, fiecare unitate a făcut, cu rare excepții, agricultură extensivă — cu efecte economice nu dintre cele mai bune. Astăzi, tabloul este altul. Sfecla de zahăr, bunăoară, se cultivă în numai 34 de cooperative, față de 50 în anul trecut; floarea-soarelui se cultivă, datorită concentrării producțiilor, în numai 42 unități, față de 70 în anul precedent. La legume, deși suprafața a sporit cu circa 600 hectare, numărul unităților cultivatoare este, de asemenea, mai mic decît în 1970. Peste 60 la sută din producția-marfă de legume se realizează acum într-un număr restrîns de unități din cadrul a numai două consilii intercooperatiste: Ploiești și Puchenii.

În zootehnie, paralel cu creșterea efectivelor, a avut loc, de asemenea, o importantă concentrare a producției. În treaga cantitate de carne de porc pentru fondul central se obține în prezent în numai 13 cooperative, din aceasta 80 la sută realizîndu-se în unitățile pendinte de consiliile intercooperatiste Drăgănești și Ciorani.

Concentrarea și specializarea producției, alături de introducerea acordului global, de extinderea mecanizării și chimizării, a tehnologiilor moderne se oglindesc, în final, în succese evidente. Griul semănat bine în toamnă promite să asigure, în medie, cel puțin 2500 kg la hectar. Porumbul semănat în condiții superioare pe cele 34 000 hectare, în parte erbicidat, sfecla și floarea-soarelui, cartofii, legumele din solarii ne dau garanția că rodul ogoarelor va fi, în condițiile unui an agricol normal, mult mai bogat decît prevederile de plan.

Aceeași remarcă se poate face și în

ceea ce privește sectorul zootehnic. În trimestrul I, C.A.P. din județul Prahova au livrat peste prevederi, la fondul central, 75 tone de carne, 426 hectolitri de lapte și 70 000 de ouă.

## Cercetarea științifică in avangardă

Poposim la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație de la Valea Călugărească. Aici, ca și în stațiunile sale, se pregătesc, pentru ziua de mîine, noi soiuri de struguri de masă și vin, noi licori ale lui Bachus. Interlocutor ne este ing. **Mihai Macici**, directorul adjunct științific al institutului de la care aflăm:

— Cercetătorii noștri sînt cu toții angrenați în rezolvarea unor probleme de bază ale producției viti-vinicole. Rezultatele se concretizează în elementele noi, care ridică la nivele superioare producția și rentabilitatea.

În anul trecut au fost omologate 5 soiuri noi pentru struguri de masă cu însemnări valoroase. În cursul acestui an urmează să fie, de asemenea, omologate 3 soiuri noi pentru vin. Recent, au fost omologate două selecțiuni noi de port-aitoi. În domeniul înmulțirii viței de vie a fost pusă la punct o tehnologie modernă de producere a vițelor altoite. Pe linia ameliorațiilor viticole s-au precizat măsurile menite să asigure valorificarea, prin cultură cu vița de vie, a terenurilor neproductive, situate în albia majoră a râurilor din partea de sud a țării. S-au sintetizat toate rezultatele obținute în 20 de ani de activitate în domeniul agrotehnicii viticole. Tema aceasta a format, de altfel, obiectul recentei sesiuni științifice organizată în cinstea aniversării semicentenarului P.C.R.

În sectorul de vinificație s-a perfecționat tehnologia de producere a vinurilor albe, seci, a vinurilor roșii, precum și a celor dulci sau aromate.

Acum, cercetarea în institut este orientată pe cîteva direcții majore: crearea, prin selecție și ameliorare, a unor soiuri noi de struguri cu coacere timpurie și extratimpurie, cu bobul mare și însușiri superioare de productivitate; ridicarea producției în așa fel încît să se ajungă la o producție-marfă de 10 000 kg struguri la hectar, în medie pe țară; modernizarea plantațiilor actuale; perfecționarea tehnologiilor viti-vinicole; ridicarea substanțială a nivelului calitativ al vinurilor românești. Lucrăm la stabilirea unor tehnologii noi de producere a vinurilor spumoase, a musturilor și sucurilor din struguri, a vinurilor speciale și a distilatelor din vin. E un efort întreprins spre sporirea și diversificarea producției și, în același timp, spre creșterea prestigiului viticulturii românești.

## Caii-putere dau randamente maxime

Cîmpia mănoasă din preajma Urziceniilor vujește de larma tractoarelor. Unele mai sînt încă în brazdă, la semănat pe ultimele porțiuni de teren recent zvîntate. Altele se află în cursă pentru efectuarea de servicii la țară. Caii-putere, struniți de mecanizatori, nu au odihnă decît la orele prevăzute pentru întrețineri.

Oamenii muncii de pe întinsul patriei energetic-creator al țării, al cărui factor este De la latitudinea cea mai sudică pînă la cele mai nordice stabilesc locul acestor teritorii nut de înaltă temperatură a responsabilității specialiștii agricoli plămădesc recolta anul trasată de Congresul al X-lea al P.C.R., pe ale Programului național privind dezvoltarea agriculturii, în stațiunile de mașini și tractoare fabricile de industrie alimentară, peste tot mă de prelucrat, fărâșii de bunuri agricole sau apele țării întimpină 1 Mai, Ziua solului de pe întreaga Terră, cu succese prestigioase în fluviul împlinirilor dedicate gloriei naționale termină continua creștere a avuției naționale pe noi trepte de civilizație, progres și bu-

nere. Oamenii sînt în întrecere. Se întrec pentru depășirea producțiilor planificate la cooperativele deservite, pentru reducerea cheltuielilor planificate, pentru buna îngrijire și stocare a utilajelor pentru cea mai bine gospodărită secție de mecanizare.

Graficul realizărilor urcă. Fără răgaz, de la ceasul declanșării semănatului și pînă acum, în preajma zilei de 1 Mai, s-a muncit intens. Bilanțul e fructuos. În sămînțarea culturilor din prima epocă s-a făcut în perioada optimă. Pe cele peste 6 000 hectare destinate porumbului, cu o viteză de 600 hectare pe zi, sămînța a fost pusă într-un pat germinativ excelent, la densitatea prescrisă.

— Fiecare mecanizator — ne relatează **Constantin S. Constantin**, șeful secției I Manasia — s-a străduit să fructifice din plin timpul favorabil. Fiecare și-a pregătit cu grijă mașina și a știut exact unde și cum va lucra.

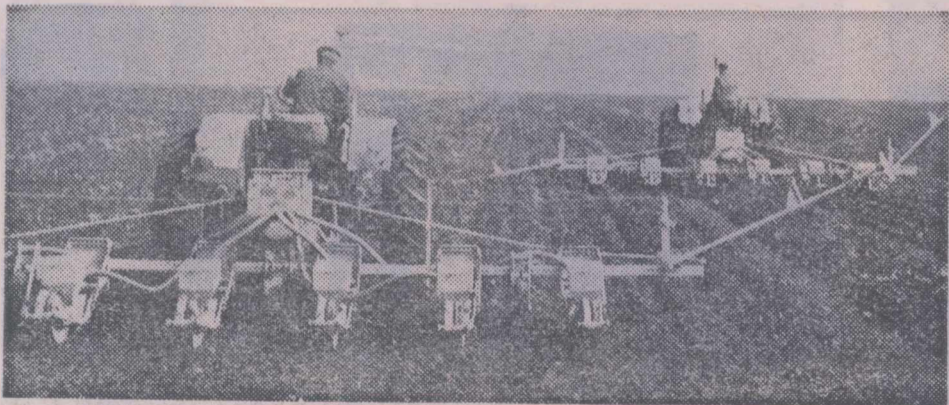
Pămîntul s-a lucrat minunat și la Manasia, și la Ciocîrlia, și la Jilavele și în alte părți. Deopotrivă, cu cooperatorii s-au făcut lucrări care au primit și vor primi și după răsărirea plantelor calificativul „foarte bine”. Avem convingerea că recoltele planificate pe raza S.M.A. Urziceni de 3 075 kg de porumb, 1 800 kg de floarea-soarelui, 28 400 kg de sfeclă și 2 573 kg de griu la hectar vor fi îndeplinite și depășite. Întregul colectiv este, în același timp, preocupat de continuarea diversificării a mecanizării, de creșterea eficienței economice. Căutarea de noi posibilități de mecanizare este generală și insistentă.

— Urmărim — ne spunea tov. **Mihai Stan**, directorul unității — ca fiecare din cele 180 de tractoare să fie utilizat cu randament maxim. Iată de ce, după executarea lucrărilor care au primit și vor primi și după răsărirea plantelor s-au stau. În perioada de iarnă, tractoarele S-650, de pildă, au fost din plin folosite la amenajări în orezării și grădini de legume. Forța de muncă e, de asemenea, rațional utilizată.

Eficiența economică tinde să atingă cote maxime, lucru care ne bucură. În trimestrul I, planul valoric a fost îndeplinit în proporție de 185 la sută. În același timp s-a făcut o economie de 400 000 lei. Iar întrecerea pentru autodepășire continuă cu aceeași energie.

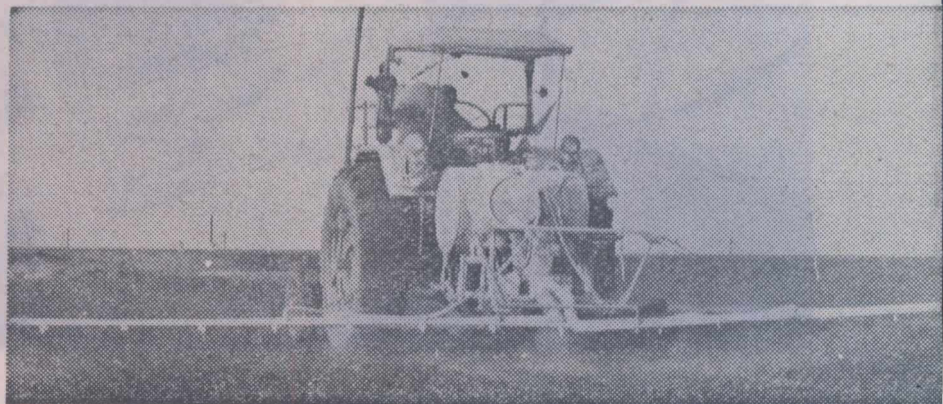
## Șarje de vitamine

Nestemate în salba Bucureștiului. Apar construcțiile, întinse pe zeci de hec-



Organizarea bună a muncii în cadrul secțiilor de mecanizare, strînsa colaborare cu cooperatorii au permis încheierea cu succes în marea majoritate a unităților a semănatului la porumb. În fotografie: mecanizatorii însămînțînd ultimele suprafețe la C.A.P. Fintinele, județul Prahova.

În lanurile de floarea-soarelui abia mijinde, mecanizatorii de la I.A.S. Drăgănești-Olt execută, pe terenurile Fermei nr. 8 Poiana, prăfuiri cu Ecatox împotriva tanyemusului. Calitatea lucrării stă și aici în centrul atenției.





# ANCHETA DE ÎMPLINIRI



...au conectat total efortul la sistemul motor este Partidul Comunist Român. ...cotele nordice, între cele două lungimi harta geografică, într-un elan menținat la cot, mecanizatorii și cooperatorii, transpun cu fermitate în viață sarcinile Programului național de irigații și zootehniei. În I.A.S. sau cooperativele instituite și stațiunile de cercetări, în este glic de cultivat sau materie prientare, cei care gospodăresc pădurile și zootehniei internaționale a oamenilor muncii pe care le integrează, prin confluență, tenenar al partidului, succese care de și înaltă edificiul construcției socialiste are.

...din metal și sticlă, de la Vitan, ...ceni I și II sau Militari. Sînt serele întreprinderii Intercooperatiste București. Aici, unde vara ține 12 luni, șefii și fermă, lucrătorii pregătesc trufanale. Fiecare hectar din cele 57 existente, produce anual 126 tone de tomate, 210 tone de castraveți sau 40 tone de ardei ras, respectiv asigură aproximativ 600 000 lei venituri.

...ată-ne la ferma nr. 2 de la Vitan, ...ndusă de șefa de fermă Maria Tocă... Plantele au înălțimea unui om, sînt line de fructe în pirgă, la bază, și de nflorescențe numeroase, către vîrf. Lurătoare harnice adună noua recoltă, rîmă recoltă a primului an din noul început. E o producție bună, de calitate. — La baza ei stă respectarea agrotehnicii specifice serelor. Dar, mai ales, grija pentru prevenirea bolilor și dăunătorilor — ne spune interlocutoarea.

...Nu e lucru simplu. El cere știință și îngășie. Plantă cu plantă trebuie răsădită și îngrijită cu răbdare pînă la roșire. Și nu sînt mai puține de 32 000 pe un hectar!

...În ciclul întii vom realiza — arăta șefa de fermă Maria Tocăciuc, 8 kg de oușii pe metrul patrat, adică 80 tone pe hectar. Este mai mult decît s-a planificat.

...În lădițe frumos așezate ies pe poarta șermeilor în flux continuu, șarjele noi de vitamine destinate consumatorilor interni și externi.

## La parametrii stabiliți, chiar și în rodaj...

...Nimic mai plăcut decît să înregistrezi, fizic sau pe pelicula fotografică, pulsul accelerat al muncii la această oră atît de natală, aici, pe șantierul „colosului vicol” de la Titu. Totul, dar absolut totul e în mișcare. Iar aspectul general al hălelor se schimbă de la o oră la alta. Proposim pentru început la Ferma B4.

...Ne-am angajat să dăm în folosință construcțiile acestei ferme la sfîrșitul unii iulie — ne spune tînărul inginer Nicolae Moisescu, șeful punctului de lucru. Dar le vom da cu mult mai devreme. De altfel, cu întreaga lucrare întem în devans, față de prevederile inițiale, cu aproape un an. Pe primul trimestru, planul de investiții a fost realizat în proporție de 150%.

...Stăm de vorbă cu dr. Viorel Chirlă, reumat specialist în ale aviculturii, direc-

torul acestei întreprinderi zoo-industriale de proporții puțin obișnuite.

— În final — ne informează dînsul — întreprinderea va trebui să producă anual 20 000 de tone de carne de pasăre. Mai plastic vorbind, în fiecare secundă pe ușa abatorului întreprinderii vor trebui să iasă doi pui. Important este că acest „final” înseamnă nu cine știe ce dată îndepărtată, ci chiar anul ce vine. Deocamdată au intrat în funcțiune patru ferme. Unele integral, altele parțial. Stația de incubație, cu o capacitate totală de 12 milioane de pui pe an, a început și ea să producă. Intrarea în fluxul tehnologic normal va avea loc în luna noiembrie a acestui prim an al cincinalului. Pe moment, am adoptat o tehnologie de tranziție. Chiar în aceste condiții, performanțele de producție și economice se situează însă la nivelul parametrilor pe care scontăm.

...Ce v-am mai putea spune? Se depun eforturi extraordinare, se muncește fără limită de timp. Întreaga „echipă”, pe care ne-am dori-o de primă devizie, e în rodaj. Crește odată cu combinatul. Deși la început de drum, unii din componenții „lotului” au prins totuși să lăsa din anonim. Ingrijitoarele Ioana Gheorghiu, Florica Enache și Eugenia Rădiță Ion, fochistul Ion Radu se numără printre cei care, în aceste condiții de provizorat, s-au dovedit cu adevărat la înălțime. Datorită muncii lor, și a altora ca ei, pînă la apropiatul Armîndeni, întreprinderea noastră va livra pieții prima șarjă de pui, urmînd ca pe întregul trimestru doi să producem 500 de tone de carne. E primul rezultat, primul succes în producție cu care vom cinsti evenimentele scumpe pe care ne pregătim să le sărbătorim.

## În mijloc de codru verde...

...Ascuns după un pîlc de brazi, Ocolul silvic Pitești ne primește cu caldă ospitalitate. Este una din unitățile care, prin rezultatele obținute în anul trecut, a contribuit la cucerirea de către Inspectoratul silvic Argeș a Steagului roșu și Diplomei de onoare de întreprindere fruntașă pe ramură. Despre modul în care colectivul de muncă al ocolului întîmpină ziua de 1 Mai și semicentenarul partidului ne vorbește ing. Mioara Ilie.

— Aprilie — remarcă dînsa — este lună de vîrf nu numai pentru agricultori, ci și pentru noi, rudele lor apropiate, silvicultorii. Firește, acțiunea noastră principală o constituie plantările. Organizîndu-ne temeinic munca, am reușit să încheiem lucrarea cu bine. Ieri am supravegheat plantarea ultimei suprafețe prevăzute pentru primăvară, la șantierele de la Păuleasca și Rădoșița. De remarcat că și anul acesta, ca și în 1970, pe cea mai mare parte a suprafețelor au fost plantate culturi pentru celuloză, și anume pin silvestru și molid. Sînt pe sfîrșite, de asemenea, operațiunile de curățire a arboretelor și în plină desfășurare cele de ajutorare a regenerărilor naturale. Totodată, am pregătit pînă în cele mai mici amănunte campania de combatere a dăunătorilor, pe care o vom declanșa într-o zi-două. În pădurile Trivale și Colibași. Ca o acțiune nouă, începută anul acesta, se cuvine să men-

ționăm neapărat lucrările de combatere a torenților, din perimetrul Valea Tulbure, unde se execută cleionaje, gărdulețe, garnisaje și baraje în valoare totală de circa 600 000 de lei.

## La U.F.R.M. — Balș

Propriu-zis, colectivul de muncă al Uzinei de fabricații, reparații și montaj din Balș, județul Olț, se pregătește să sărbătorească în prima jumătate a lunii mai trei evenimente de seamă: Ziua internațională a muncii, semicentenarul partidului și primirea de către uzină a Diplomei de onoare de întreprindere evidențiată pe ramură, pentru rezultatele obținute în întrecerea socialistă pe anul 1970. Tocmai de aceea, atmosfera care domnește, în aceste zile, în ateliere, în halele de fabricație și montaj reflectă importanța pe care muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei o acordă acestui triptic sărbătorec. Ofranda lor?

— La 20 aprilie — ne informează ing. Lucian Butoi, directorul uzinei — prevederile de plan pe primele patru luni erau îndeplinite și depășite. Sîntem în devans față de prevederi cu 1 720 000 lei la producția globală și cu mai bine de 2 200 000 la producția-marfă. O reducere cu 9 lei a cheltuielilor la mia de lei venit și o economie de metal de 5,8 tone sint, de asemenea, cifre care închid în ele eforturile de muncă depuse de colectivul nostru în primele luni ale acestui prim an al cincinalului în curs. Pentru viitor — o stachetă cit mai înaltă!

— Acțiuni întreprinse?

— Destule — intervine în discuție Constantin Bățineanu, președintele comitetului sindicatului. În strînsă colaborare, comitetul de direcție și cel sindical s-au preocupat de scurtarea termenelor de asimilare a noilor produse, de reducerea consumurilor specifice de metal, prin redimensionarea unor utilaje, de extinderea lucrului în trei schimburi — în care scap au fost pregătite cadrele necesare — în sfîrșit, de intensificarea acțiunii de autoutilitare. Prin reproiectarea forței fixe cu două focuri, de pildă, consumul de profile luminate scade cu 22 de kg pe bucată.

## „Fructus”: și în remont, graficul producției urcă

„Fructus” — Timișoara. Marcă de fabrică binecunoscută atît consumatorilor interni, cit și celor din alte țări ale lumii. Aici se produc conserve de carne, de legume, de fructe și mixte. Acum, în prag de Armîndeni, fabrica se află în remont.

— Cu toate acestea, relevă inginerul șef Petru Hermann, activitatea de producție nu stagnează. În dorința de a produce bunuri de consum mai multe și mai bune, muncitorii și cadrele tehnice ale fabricii — români, germani, maghiari și sirbi — înfrății în muncă, sub conducerea comitetului de partid, au organizat de așa natură activitatea încît paralel cu revizuirea utilajelor, să continue intens și procesul de fabricație. Din legumele și fructele semiconservate cu grijă în toamnă, am produs conserve de o calitate superioară, într-o gamă diversificată, îmbogățită cu noi sortimente.

Așa se face că, în cinstea zilei de 1 Mai și a aniversării semicentenarului partidului, am reușit să realizăm angajamentele la toți indicatorii, inclusiv la prevederile pentru export. Printre altele, pînă acum au fost date peste plan 209 tone de conserve de carne, 77 tone de conserve de legume și 40 tone de conserve de fructe, ceea ce înseamnă o depășire a producției globale cu peste 750 000 lei. Și un rezultat notabil pe linie socială. De curind a fost dat în folosință un grup social modern, realizat integral prin muncă patriotică.

## „Gaudeamus igitur...”

Pe academicianul Eugen Rădulescu, îl găsim pregătindu-se să intre la una din sesiunile sesiunii cercurilor științifice studențești.

— Dacă stați de vorbă cu cadrele didactice și cu studenții noștri — ne spune distinsul interlocutor — este sigur că veți sesiza imediat un entuziasm și o fermitate în acțiuni ce ne îndreptățesc să afirmăm că ne aflăm într-o etapă calitativ nouă, de muncă și interes pentru pregătirea specialiștilor de mîine ai agriculturii. Studenții din grupele de specializare, cunoscînd importanțele sarcinilor ce le revin în viitor, privesc cu mult simț de răspundere fiecare lecție teoretică, zăbovesc în bibliotecă, participă în mod creator la sesiunile cercurilor științifice. Lucrările prezentate la sesiunea de referate ce tocmai se desfășoară acum, demonstrează eforturile depuse de cadrele didactice care îi îndrumă, sîrguință și avîntul cu care ei, studenții, abordează problemele majore ale cercetării.

În fața birourilor Consiliului Asociațiilor studențești din institut o găsim cercetînd, plină de curiozitate, un pachet de cărți și obiecte, pe studenta Aurelia Niculescu, din anul V al facultății de medicină veterinară. Participînd la recenta sesiune a cercurilor științifice studențești, dînsa a obținut premiul al treilea, cu lucrarea intitulată: „Electroionoforeza cu clorură de calciu în tratamentul fracturilor la animale”.

— Bucuroasă?

— Firește. În „concurs” numai la medicina veterinară au fost peste 42 de lucrări, toate de mare interes. Toți cei care am primit premiul am dedicat succesele noastre luminoasei zile de 1 Mai și semicentenarului partidului nostru drag. Acum, împreună cu alți colegi — și ei premiați la sesiune — Sergiu Meica, de la medicina veterinară, Doru Marian și Gheorghe Vilcov de la agronomie, plecăm la Iași, pentru a participa la sesiunea cercurilor studențești de acolo.

— Pe urmă?

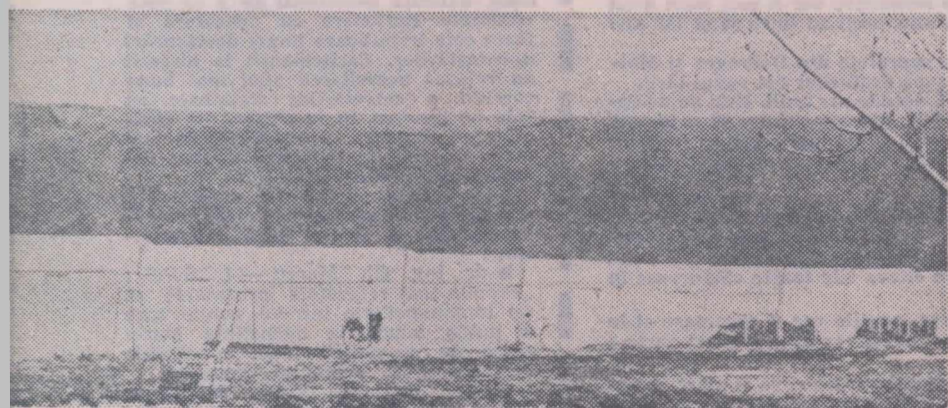
— Pînă la 9 mai cursuri, apoi examene, și ulterior, 6 săptămîni, practica de producție. De altfel, în „grupele de specializare” am răspuns cu toții „prezent”, muncind cu sîrguință, pentru a ne bucura mîine, în producție, de rezultate cit mai de preț...

....„Gaudeamus igitur”.

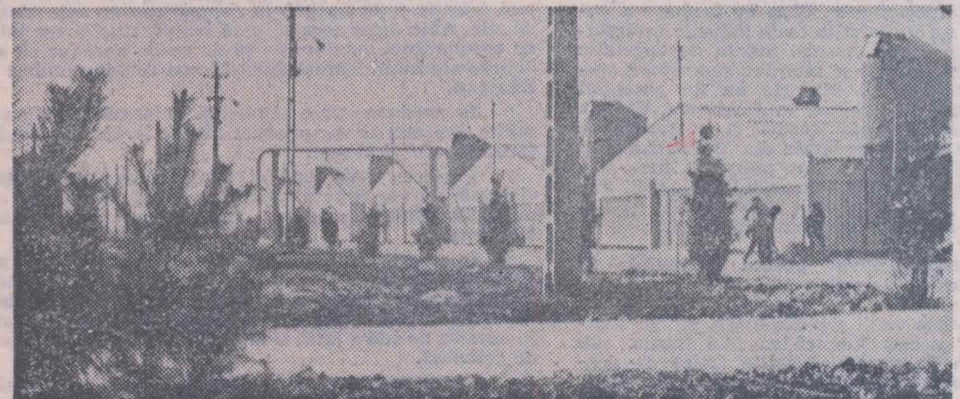
Reportaj-anchetă de  
V. STANCU,  
P. VOICULESCU,  
I. FAUR și  
R. ALEXANDRU

Popas la Ferma B1 a I.A.S. Avicola-Titu. Ultimele detalii de exterior ale constructorilor coincid cu primele mari frămîntări... de interior ale beneficiarilor. Încă o săptămînă și ferma va intra în funcțiune cu întreaga capacitate.

Foto: M. NIEDL



...n vreme ce în cîmp răsădirile de tomate abia se plantează, în solariile cooperativei agricole lig comuna Buzescu, județul Teleorman, plantele au început deja să rodească. Semn că grălinarii s-au ocupat cu grijă de viitoarea recoltă.





## irigații

APELE URCĂ SPRE  
TERASELE MĂNOASE

Este neîndoios că astăzi, în condițiile modernizării agriculturii noastre, un rol primordial îl au, alături de mecanizare și chimizare, irigațiile. Nevoia de a stinge setea pământurilor din Bărăgan, Dobrogea, Oltenia și alte zone ale țării, zone sărace în precipitații dar cu soluri bogate, ascunzând în ele potențe de rodnicie nebănuite, este cunoscută la noi din vremuri îndepărtate. În regimurile trecute însă, din cauza nepăsării cu care era privită agricultura, și în general economia țării de clasele exploatare, slabei înzestrări tehnice, puține terenuri beneficiau de apa dătătoare de viață. Doar 15.400 ha. La atât se cifra, la sfârșitul anului 1938, suprafața irigată pe țară; amănuntul, nu lipsit de semnificație, că cea mai mare parte din aceste amenajări o reprezentau orezăriile și grădinile de legume, udate cu arhaica roată grădinărească, întregeste aspectul rudimentar al agriculturii de atunci.

În anii puterii socialiste, datorită politicii înțelepte a Partidului Comunist Român, profundelor transformări care au avut loc în viața satelor și sprijinului permanent acordat de stat agriculturii, a fost făcut un salt uriaș în dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei, în intensificarea și modernizarea ei. Este foarte greu să cuprindem în câteva rânduri, imensele progrese înregistrate într-un domeniu atât de vast. Ne vom mulțumi deci să reliefăm faptul că în ceea ce privește irigațiile, ca să ne menținem în sfera subiectului nostru, ritmul amenajărilor crește de la an la an. Sint ritmuri care caracterizează nu numai îmbunătățirile funciare ci și celelalte sectoare ale agriculturii, întreaga economie națională.

„Priviți câteva clipe harta fizică a patriei; aproape că nu există colț de țară care să nu fie brăzdat de numeroase cursuri de apă. Dunărea, fluviul mult cîntat de poeți și compozitori, numeroase lacuri și alte surse oferă condiții minunate pentru extinderea irigațiilor. Astăzi, cu mijloacele pe

care ni le pune la îndemână societatea socialistă, izbutim să urcăm apele pe terasele mănoase și pe alte suprafețe, sporind rodnicia ogoarelor. Puternice stații de pompare, adevărate inimi ale sistemelor de irigații, pulsează în arterele de beton sau metal, spre culturi, mii de metri cubi de apă. În cincinalul care a trecut au fost amenajate, în întreaga țară, 578.000 de hectare.

Bineînțeles, nu ne putem mulțumi cu ce avem. Potrivit prevederilor Programului național privind gospodărirea rațională a surselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1970, în actualul cincinal lucrările de irigații vor lua o amploare și mai mare. Oameni și mașini iau cu asalt noi și noi terenuri.

Iată-ne în cel mai tinăr sistem de irigații al Dobrogei, RAZELM-SINOE, unde recent au fost începute lucrările de amenajare. „Atacul” a fost declanșat la șantierul de la Dunavăț. „Comandant suprem” al operațiunilor: inginerul Constantin Mițan, șeful șantierului. Pînă acum, ritmul de muncă s-a menținut destul de alert, la aceasta aducându-și contribuția mecanizatorii, precum și cîteva mii de cooperatori din Dunavăț, Sarinasuf și Murighiol, o parte din unitățile ce vor beneficia de binefacerile irigațiilor. S-a pornit și la execuția propriu-zisă a stației de pompare de la Dunavăț.

Toate acestea constituie o primă etapă în amenajarea complexului de irigații Razelm-Sinoe, care se va întinde pe teritoriul a două județe — Tulcea și Constanța — pe o suprafață de circa 125.000 de hectare. De remarcat că proiectanții acestui vast sistem au trebuit să facă față unor situații deosebite, adoptînd, după multă chibzuință, variantele cele mai practice, mai economice. Depărtarea mare a terenurilor de sursa de apă și configurația reliefului au impus aplicarea unor metode complexe de amenajare; alături de irigații se vor executa lucrări de combatere a eroziunii solului,

de drenaj în zona limitrofă a Mării Negre etc.

Să părăsim Razelmul și să coborîm spre sudul Dobrogei, acolo unde se materializează un alt vast complex de irigații, CARASU. Am spus, din noianul de fapte petrecute pe șantierele complexului, pe cele mai recente purlind, am putea spune, pecetea ineditului. În martie și aprilie, anul curent, s-a desfășurat o vie activitate pentru punerea la punct a stațiilor de pompare de la Km 18 și de la Poarta Albă, astfel încît acestea să asigure apa necesară irigațiilor terenurilor respective, chiar din primăvara anului acesta. Au fost zile de puternică înclăstare cu forțele naturii, cu condițiile deosebite de muncă specifice șantierele de îmbunătățiri funciare; la Poarta Albă s-a lucrat, în unele perioade, în apa adîncă de aproape șase metri pentru a se putea termina la vreme stația. Cu dirzenia și puterea de muncă specifică, hidroamelioratorii, sub conducerea inginerilor Ion Dumitrescu, Ion Ion, Paul Grozavu, a maistrului Nicolae Hristu și a altor specialiști au izbutit să înfrîngă greutățile, să se achite cu cinste de îndatoriri.

Din Dobrogea, spre apus, se înșiruie, de-a lungul Dunării, ca niște salbe ale belșugului, alte sisteme de irigații: TERASA BRĂILEI, PIETROIU-ȘTEFAN CEL MARE, JEGĂLIA (dat în întregime în exploatare), GALĂȚUI-CĂLĂRAȘI. Mai departe, în Teleorman, cu cîteva zile în urmă s-a inaugurat cel mai tinăr sistem de irigații din țară — OLT-CĂLMĂȚUL, unde se vor amenaja, pînă în 1974, peste 37.100 ha. Urmează apoi sistemele care iau naștere în județele Olt și Dolj, printre care se numără și TERASA CORABIA, unde vor fi amenajate peste 30.000 de hectare. Lucrările recent începute la stația de pompare de la Celeiu, la amenajarea suprafețelor de care vor beneficia cooperativele din Virtop, Celeiu, Orlea, „Voința” și „Unirea” din Corabia și din alte părți ale sistemului se desfășoară sub directă conducere a unor entuziaști specialiști cum sînt inginerii Emil Zarcu, Mihai Șerban, Traian Drăgănescu, maistrul Ion Drăniceanu, Mihai Mihalcea și alții.

Asemenea aspecte nu sînt singulare. În întreaga țară, pe toate șantierele de îmbunătățiri funciare, creatorii întinselor „zone ale recoltelor bogate” întîmpină ziua de 1 Mai și aniversarea semicentenarului Partidului cu noi succese în muncă.

Ing. N. FLORIAN

In dezbaterea  
cercetătorilor:Fundamentarea  
naturalistică  
a lucrărilor  
silvice

Și în silvicultură, ca de altfel în toate ramurile economice, procesul de intensificare, de modernizare a producției, se aducește de la an la an. Cerințele realizării unor cantități sporite de masă lemnoasă, cu calități superioare și valorificării depline, cu eficiență economică maximă, a tuturor bogățiilor pădurii, impun fundamentarea științifică a lucrărilor silviculturale. La acest deziderat major o contribuție importantă este chemată să o aducă cercetarea prin găsirea și adoptarea celor mai adecvate metode de apărare, dezvoltare și conservare a patrimoniului forestier. În această privință merită relevată inițiativa luată de secțiile de pedologie, îmbunătățiri funciare, gospodărire a apelor și mecanizare, și cea de silvicultură, din cadrul Academiei de științe agricole și silvice, care au organizat zilele trecute, în colaborare, o sesiune de comunicări științifice pe tema „Contribuțiile studiilor și cercetărilor pedologice și staționale, pe itinerar și în staționar, la fundamentarea naturalistică a lucrărilor silvice”.

La această sesiune au participat acad. Grigore Obreja, vicepreședintele al A.S.A.S., prof. dr. Popescu-Zeletin, membru corespondent al Academiei R.S.R., prof. dr. Constantin Chiriță, membru corespondent al Academiei R.S.R., prof. dr. Grigore Elineșcu, membru corespondent al Academiei R.S.R., cercetători, cadre didactice de la Facultatea de silvicultură din Brașov, specialiști din Departamentul silviculturii etc.

Scopul acestei dezbateri științifice a fost precizarea condițiilor în care trebuie desfășurate cercetările respective, pe itinerar și în staționar, în scopul fundamentării științifice a lucrărilor silvice. Au fost prezentate 11 referate, dintre care merită relevate cele intitulată: „Fundamentarea naturalistică, condiție inițială a succesului lucrărilor în silvicultură” de prof. dr. Constantin Chiriță, „Studii și cercetări pedologice și staționale, pe itinerar” (C. Păunescu și V. Stănescu), „Cercetări ecologice în staționar” (Const. Bindiu și Victor Stănescu), „Relații între cercetarea pe itinerar și cercetarea în staționar” (Nicolae Doiță) și altele. Aspecte cu aplicabilitate directă în producție a cuprins referatul „Cercetările staționale în regiunea inundabilă a Dunării și în incintele îndiguite din Delta, în scopul fundamentării naturalistice a culturilor de plop și salcie”, prezentat de dr. Alex. Clonaru, directorul Stațiunii experimentale Măgurele. Sint de remarcat, de asemenea, rezultatele înfățișate în referatele privind fundamentarea naturalistică a amenajamentelor silvice din ocoalele silvice Jibla și Nicuțel și extinderea răsinoaselor în făgetele montane din vestul țării.

Concluziile dezbaterii științifice au scos în relief faptul că cele două categorii de cercetări — pe itinerar și în staționar — nu numai că nu se exclud, dar se completează, ele trebuind dezvoltate în perioada următoare. Dacă primul mod de cercetare corespunde necesității de cunoaștere, pe suprafețe întinse și de moment, celălalt dă putința determinării relațiilor, respectiv a legăturilor care duc la constituirea și dezvoltarea fitocenozelor forestiere. S-a remarcat necesitatea extinderii cercetărilor staționale în așa numitele biocenoze „cheie”, fapt care nu se va putea realiza decît în timp, datorită necesității de a se dota viltvoarele staționale cu aparatură și toate cele trebuitoare bunei desfășurări a cercetărilor. Participanții la discuții au relevat necesitatea unei mai bune corelări a cercetărilor staționale cu cele pe itinerar. Și în sfîrșit, s-a atras atenția asupra valorificării în mai mare măsură, în practică, a unor rezultate prealabile.

Iată, succint, cîteva din propunerile și sugestiile unor participanți la dezbateri, care ni se par utile pentru viitor:

• dr. ing. Gh. Marcu — I.C.S.P.S.: „Propun ca referatele prezentate să fie înmănușiate într-un volum spre a putea aduce la cunoștința marelui mase de specialiști toate rezultatele cercetărilor în domeniul respectiv.”

• prof. dr. ing. Victor Stănescu: „Sint de părere că în viitor, este nevoie ca, prin intermediul Departamentului silviculturii, practica, unitățile de producție, să beneficieze, într-o măsură mai mare de unele rezultate ale cercetărilor pe itinerar sau în staționar.”

• dr. ing. Toma Gavriliță — I.C.S.P.S.: „În cadrul acțiunii de reciclare să se organizeze, pe cit posibil un instructaj la care să ia parte toți amenajștii care lucrează la cartarea stațională”.

N. TOPOR

F. NICOLAE

BULETIN  
AGROMETEOROLOGICINSTITUTUL DE METEOROLOGIE  
ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ

În cursul intervalului 21—26 aprilie vremea s-a încălzit în toate zonele țării, fiind însă instabilă între 24 și 26 aprilie, cînd s-au produs innorări și au căzut precipitații mai ales în zonele transcarpatice și nordul Moldovei. Temperaturile medii zilnice au depășit în general valorile pluri- anuale cu 1° la 3°. La 23 aprilie, temperaturile maxime din aer au oscilat între 18° (pe litoral) și 25° (la Râușii, Sebeș și Gurahonț). În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi erau cuprinse între 10° și 15°.

Din ploile căzute s-au însumat cantități de apă sub 10 mm în cea mai mare parte a zonelor agricole (cele mai slabe fiind în Muntenia și sudul Olteniei). În Transilvania și Cimpia Crișurilor precipitațiile au fost mai abundente (10—12 mm). La data actuală, deficitul de umiditate din stratul superficial al solului (0—5 cm) se menține în sudul Moldovei, Dobrogea, Cimpia Română și local în Transilvania. În rest, umiditatea în patul germinativ s-a ameliorat sensibil.

Ritmul de creștere a culturilor de toamnă a fost mult mai intens decît în săptămînile precedente. Faza de formare a pașului s-a încheiat la toate lanurile însămișate în epoca optimă. Starea de vegetație la data actuală se menține superioară anilor precedenți. Plantele au un potențial biologic mai ridicat în Dobrogea, Cimpia Română, Cimpia Vestică și pe terenurile plane și slab ondulate din Transilvania și nordul Moldovei. Un potențial mai scăzut se semnalează în sudul Moldovei, Podișul Getic, dealurile subcarpatice și zonele limitrofe munților Apuseni.

Timpuș probabil pentru intervalul 29 aprilie — 5 mai.

Vremea va fi schimbătoare, cu cer temporar noros. Vor cădea ploii locale, sub formă de averse, însoțite izolat de descărcări electrice, mai frecvente în jumătatea de nord a țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4° și 12° iar maximele între 12° și 22°, local mai ridicate.

Aprecieri privind vremea  
în luna mai

Circulația generală a atmosferei din cursul lunilor martie și aprilie indică, pentru a doua jumătate a primăverii și cursul verii, un regim atmosferic deosebit de ploios atît pentru luna mai cît și pentru luna iunie. Aceste ploii destul de abundente, vor continua și în iulie, precum și în multe zile din prima și a treia decadă din luna august. Abia în septembrie și octombrie, fenomenul nostru vor intra într-o circulație atmosferică deficitară din punct de vedere pluviometric. Acest aspect climatic uscat va fi mai accentuat și mai general abia în octombrie.

În luna mai, țara noastră se va afla situată între două zone foarte ploioase: bazinul central al Mării Mediterane și nordul Mării Negre. Vor cădea de asemenea, ploii mari în: Franța, Anglia și partea de sud-vest a Peninsulei Scandinave, însă cele mai mari se vor înregistra în India și regiunile limitrofe Golfului Mexic, inclusiv în Marea Caraibilor.

Deasupra teritoriului nostru se vor înregistra, în cursul lunii mai, circa 18 zile cu ploaie. Aceste ploii vor cădea atît liniștit, cît mai ales sub formă de averse însoțite de numeroase descărcări electrice. Ele vor fi însoțite de frecvente căderi de grindină, care se vor înregistra atît în zona dealurilor cît și în Cimpia Dunării.

Din cauza caracterului lor de averse, ploile nu vor da cantități de apă uniform distribuite pe întreg teritoriul. În medie pe țară, cantitățile respective vor fi mai mari decît cele normale lunii mai, dar vor varia de la o regiune la alta, oscilînd între 30 și 180 litri de apă pe metru pătrat.

Cantitățile cele mai mici se vor înregistra pe unele suprafețe din Dobrogea și Moldova, iar cele mai mari în Cimpia Dunării și mai ales în zona dealurilor din sudul țării.

Cele mai numeroase ploii vor cădea în primele două decade ale lunii. Este de așteptat ca fronturile cu cele mai bogate ploii să treacă între 2 și 6, precum și între 12 și 19 mai. În decada a treia a lunii, ploile vor fi mai slabe și mai rare, avînd mai mult un caracter local. Și în această decadă vor fi cîteva fronturi de ploii cu extindere mai mare, acestea fiind probabile în jurul datelor de 22, 25-26 și 29 mai.

Din punct de vedere termic, luna mai va fi mai puțin călduroasă decît normal. Cele mai scăzute temperaturi, în comparație cu cele obișnuite, se vor produce în primele 21 de zile. Abia după această dată temperaturile vor intra în regim normal. Zile călduroase, cu temperaturi maxime de 30 de grade aproape că nu se vor înregistra în primele două decade ale lunii. Numai după 23 mai se vor semnala vreo cîteva zile foarte călduroase în Bărăgan.

În nordul extrem al țării și îndeosebi în Maramureș, nopțile vor fi răcoase și în multe dimineți se vor produce brume locale. Cele mai reci nopți vor fi, în această parte a țării, între 18 și 23 mai.

Deși frecvența zonelor ciclonice, care vor afecta regiunile noastre, va fi mare, totuși vînturile nu vor fi puternice. Intensificări regionale ale vîntului se vor produce cu ocazia averselor. Sint de așteptat astfel de intensificări între 2-5, 8-9, 14-15, 18-19, 21-22 și 26-27 mai.

În rezumat, luna mai de anul acesta va fi mai ploioasă și mai răcoasă; în primele 22 de zile vremea va fi mai umedă și cu ploii mai dese, apoi va fi caldă și mai frumoasă; unele din ploii vor lua caracter torențial și vor da cantități mari de apă pe multe suprafețe din zona de deal și de munte, pricinuind viituri de ape pe riurile de munte și pe cele din jumătatea de sud a țării. O altă caracteristică a lunii va fi producerea unor frecvente căderi de grindină.

Umiditatea mai mare, innorările mai accentuate, temperaturile mai scăzute și evaporația mai redusă vor face ca solul și vegetația să profite mai mult de apa dată de ploile ce vor cădea în această lună și să nu se simtă efectul deficitului de umezeală din sol.





## 7000 litri de lapte este cota angajamentului lui GHEORGHE LUNGU...

Am participat și anul trecut, și anul acesta la decernarea Steagului Roșu și a Diplomei de onoare de întreprindere fruntașă în ramura creșterii animalelor, I.A.S. Iași, și de fiecare dată am admirat entuziasmul lucrătorilor de aici pentru realizările de prestigiu obținute, optimismul celor care au luat cuvântul în adunările festive pentru obiectivele viitoare. Așa l-am cunoscut, de fapt, și pe comunistul Gheorghe Lungu, mulgătorul fruntaș de la ferma Dancu, cel mai tânăr Erou al Muncii Socialiste, care a primit Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” la recenta Consfătuire pe țară a lucrătorilor din agricultura de stat. Ne-a rămas întipărit în minte angajamentul său de a realiza 7000 litri de lapte, în medie, de la grupa de vaci pe care o îngrijește, răspunzând astfel la chemarea adresată de celălalt Erou al Muncii Socialiste, Nicolae Szekely, mulgător la I.A.S. „Mihai Viteazul” din Turda.

Directorul întreprinderii, inginerul Constantin Șeica, ne-a prezentat „eroul de la Iași” ca pe un copil răsfățat, mândrindu-se desigur cu isprăvile lui, care îl situează deasupra tuturor. Iar șeful fermei, medicul veterinar Vasile Hrițcu, ne spunea că Gheorghe Lungu este „erou între eroi” — subliniind prin aceasta valoarea întregului colectiv de muncă, care a contribuit la succesul repetat doi ani consecutiv.

Fișa biografică a lui Gheorghe Lungu este, într-adevăr, simbolică, ea având puncte comune care caracterizează tinăra noastră generație de muncitori, animată de idealuri nobile, dornică de afirmare.

Originar de prin părțile Botoșanilor, Gheorghe Lungu și-a început meseria de îngrijitor de animale în anul 1952, ca zilier la ferma de tineret din Brosteni. Din 1957 devine muncitor permanent la ferma de vaci, care se transferă în 1963 la Dancu. În cei 14 ani, ca mulgător, Gheorghe Lungu a acumulat o experiență de adevărat maestru. De opt ani este mereu fruntaș în producție. Anul trecut, de pildă, de la un lot de 18 vaci, el a obținut o producție totală de peste 100 000 de litri de lapte, revenind câte 6 305 litri pe vacă. De la trei vaci s-a muls între 8 000—10 000 litri de lapte, de la fiecare. De menționat că aceste producții au fost realizate la un preț de cost sub cel planificat.

Raportate la rezultatele medii obținute anul trecut pe fermă — 5 069 litri de lapte — și pe întreprindere — 4 455 litri de lapte — realizările Eroului Muncii Socialiste sînt demne de cinstirea ce i s-a făcut și nu ne îndoiim de traducerea în viață a angajamentului său de a atinge anul acesta granița celor 7 000 de litri de lapte de la fiecare vacă. În prezent, producția medie zilnică se ridică la 22 litri de lapte.

Rugându-l să ne vorbească despre modul în care a reușit, în 1970, să supraească producția de lapte cu aproape 1 000 de litri în medie față de plan, Gheorghe Lungu ne-a răspuns lapidar: „Realizarea acestei producții de lapte se datorește, în primul rînd, faptului că am aplicat o furajare corespunzătoare a animalelor. Rațiile care se administrează sînt echilibrate și diferă de la vacă la vacă, în funcție de producția obținută zilnic și de starea fiziologică

# EROI ÎN ÎNTRECERE

La Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, felicitînd pe cei distinși cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, a arătat că aceasta se va simți pozitiv în activitatea unităților respective. În numerele trecute am prezentat, la locul de muncă, trei din cei șapte noi Eroi ai Muncii Socialiste din I.A.S. În această pagină ne vom referi la cei doi mulgători fruntași: Gheorghe Lungu de la I.A.S. Iași și Nicolae Szekely de la I.A.S. „Mihai Viteazul” — Turda, aflați în întrecere pentru producții sporite și eficiente de lapte. Am urmărit, totodată, să surprindem și preocupările acestor Eroi, în cadrul colectivelor în care lucrează, acum, în prajma zilei de 1 Mai și a aniversării semicentenarului partidului.

a fiecărui animal. De altfel, la noi în fermă se acordă o atenție deosebită respectării cu strictețe a programului de furajare, îngrijire și exploatare a animalelor.”

Am aflat apoi de la șeful fermei că, anul trecut, în perioadele de vînt, toți mulgătorii au participat la recoltarea furajelor, fiind convinși că fără acestea, asigurate în cantități suficiente și de bună calitate, nu se poate spori producția de lapte.

„În al doilea rînd — ne spunea Gheorghe Lungu — noi urmărim îndeaproape procesul de reproducție, pentru a asigura o natalitate cât mai mare la întregul efectiv. Astfel, anul trecut, de la lotul de 16 vaci pe care le îngrijesc am obținut 18 viței.”

Renumele fermei Dancu, ca și a celorlalte ferme de vaci — de la Căprița, din cadrul I.A.S. Iași — este legat și de introducerea mecanizării la operațiile de alimentare cu apă, muls și evacuarea gunoșului, și mai ales de acțiunea de selecție a animalelor, înlocuind vacile reformate cu juninci de înaltă productivitate.

— De unde ai căpătat dumneata pasiunea pentru zootehnie? — ne adresăm din nou lui Gheorghe Lungu.

— Pofta vine mîncînd — ne-a răspuns el prompt. Adică, învățînd tainele acestei meserii am prins dragoste pentru animale și, invers, pe măsură ce le îngrijeam, căutam să aflăm noi „secrete” despre factorii care conduc la ridicarea producției de lapte. Pentru a putea aplica în practică indicațiile tehnice primite de la specialiștii noștri, am căutat să-mi îmbunătățesc mereu pregătirea profesională, participînd cu regularitate la cursurile agrozootehnice organizate în fermă, la filmele documentare prezentate în cadrul întreprinderii, urmărind presa de specialitate și programele de televiziune care au dezbătut anumite aspecte din creșterea animalelor. În plus, îmi place să citesc în timpul liber, să discut cu ceilalți colegi diverse chestiuni din domeniul nostru de activitate.

Și astfel, Gheorghe Lungu și-a dat drumul la vorbă, povestindu-ne domol despre multe întâmplări din viața lui pînă a ajuns aici. Nu-l place să se laude, îl stînjenesc chiar aprecierile la adresa persoanelor sale. Tine însă la prestigiul câștigat și-l mîndru de colectivul în care lucrează.

— Ce planuri ai în viitor, tovarășe Lungu?

— Deocamdată, vreau să-mi respect angajamentul ce mi l-am luat în întrecerea socialistă. Știu că nu-mi va fi ușor mai ales că, în urma reorganizării agriculturii de stat, ferma noastră aparține acum de I.A.S. Miroslava. Dar si aici ne bucurăm de tot sprijinul din partea conducerii întreprinderii și cu toții sperăm să ne menținem în rîndul fruntașilor.

În încheiere, câteva cuvinte despre preocupările actuale ale lucrătorilor de la I.A.S. Iași, al cărei perimetru s-a rotunjit recent, prin unificarea cu I.A.S. Brosteni și I.A.S. Pătrîceni. Directorul întreprinderii ne-a vorbit despre obiectivele întrecerii pe 1971 cu I.A.S. Turda. Frumos, principala concurență din anul trecut la producția de lapte și doi la creșterea tineretului de întreprindere fruntași ne ramură.

Secțiunile zootehnice cuprind acum, alături de ferma Căprița, și ferma de vaci Pătrîceni. Rezultatele din anul trecut ale acestei ferme nu au fost satisfăcătoare fapt ce a determinat consiliul de administrație al întreprinderii să ia o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității de producție și economice; ca urmare, în primul trimestru din acest an, producția prevăzută a fost depășită cu 149 litri de lapte pe vacă furajată. Iar prețul de cost a fost redus cu 20 de lei pe hectolitrul de lapte. Sînt semne bune care vor permite ridicarea acestei ferme la nivelul celorlalte fruntașe și realizarea angajamentului ne care si l-a luat I.A.S. Iași de a depăși, în acest an, producția medie planificată pe vacă furajată, cu 400 litri de lapte.

Ing. Vasile CIAUȘU



## ...la chemarea adresată de NICOALE SZEKELY

Mai întîi l-am văzut în imensa sală a Palatului. Era în primele zile ale lui martie cînd, în prezența conducătorilor partidului și statului, a avut loc Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, la care s-au dezbătut în mod creator probleme majore ale modernizării agriculturii noastre socialiste. A urcat sfîlnic și demn la tribună și a prins a vorbi în graii transilvăneni. Modest, simplu și cu pasiune, așa a vorbit atunci despre profesia sa Nicolae Szekely, mulgător la I.A.S. Turda. După ce s-a terminat Consfătuirea, l-am revăzut. Pe reverul hainei sale iradia lumină de aur medalia „Secera și ciocanul” — distincție acordată Eroilor Muncii Socialiste — primită cu câteva ore mai înainte.

Vorbea mulgătorul turdean despre „secretele” meseriei sale, dar am reținut cu osebire o frază a sa: „sîntem acolo, la I.A.S. Mihai Viteazul din Turda, un colectiv de oameni hotărîți să facem prin munca noastră, din complexul cu vaci de lapte, la care lucrăm, un model pentru toate unitățile agricole”. Nici că se puteau cuvinte mai frumoase în gura unui erou al muncii!

L-am revăzut pe Nicolae Szekely la el acasă, în satul Bogata. Locuința sa era plină de bucuria acestui om cald; chiar în ziua aceea i se născuse un fecior.

Ne vorbește cu simplitate despre viața și munca sa

„De mic copil mi-au plăcut animalele și poate de aceea cînd am început a lucra la ferma agricolă m-am cerut, mîntenăș, să îngrijesc de vaci. De atunci am trecut prin toate tainele meseriei, pe care am învățat-o zi de zi. Așa am ajuns să am rezultate pe care nici nu le-ași fi visat vreodată. Mulți — ziaristi, pionieri din sat sau muncitori tineri de la noi de la I.A.S. — m-au întrebat cum de am făcut incit am primit cea mai mare distincție din tara noastră. Pe mine întrebarea asta mă stînjenește. N-am făcut nimic anume, doar am muncit bugăt, dar nu oricum. Am mare dragoste de meseria mea. Cred că asta este totul pentru a avea cele mai mari mulțămiri în muncă — dragostea pentru profesia aleasă.”

Mi-aduc aminte că în urmă cu ani și ani, prin '49, cînd or luat ființă fermele agricole de stat, am luat în primire un lot de vaci de țî-ero milă să te uiți la ele. Erau adunate de prin toate satele învecinate, slabe, nehrănite. Le-am îngrijit zi și noapte și în câteva luni s-au pus pe picioare; apoi vacile mele or prins a stabili recorduri de lapte. M-am ocupat apoi de selecție. Am ales 8 dintre cele mai faine, le-am dat supraveghere ceas de ceas la sîndă-

tatea și hrana lor. Vițelele și taurășii căpațați la nașteri îi îngrijeam pînă peste poate și le urmăream îndeaproape creșterea, starea de sănătate, hrana. Așa am ajuns încet, încet să avem în grajduri animale selecționate — alegînd tot timpul exemplarele cele mai reușite. Numărul vacilor „recordiste” a sporit mereu în ferma noastră. Eu imi creșteam și alegeam cele mai bune vaci pentru lapte. În 1966 aveam în fermă 8 „familii” de vaci de mare productivitate. Una dintre ele, pe nume Sando I, din „familia” GIONGIOS, rasa Bălțată românească, mi-a adus prima mare satisfacție: premiul I pe țară la Expoziția Națională de zootehnie din 1967; obținusem de la ea 10 800 litri de lapte într-o lactație.

Ani de zile, de la fiecare din vacile crescute de mine s-au obținut producții de 6 500 l. de lapte. Producții mari reușesc și alți mulgători de la noi. Mereu am învățat și eu, dar am învățat și pe alții cum să iubești animalele și să muncești în meseria noastră grea de îngrijitor de vaci. Lucrăm aici, laolaltă și în bună înțelegere, români și maghiori și singura noastră grijă este să dobîndim producții cât mai mari și să facem din ferma noastră o fermă de renume în sectorul I.A.S. Eu am învățat de la medici veterinari, de la ingineri zootehniști, am citit cărți de specialitate, m-am dus la cursuri de specializare. Ce știam eu de la tata, de-acasă, nu se mai potrivește azi cu zootehnia modernă. Așa că aș putea spune, pe lingă marea dragoste de meserie, astăzi, ca să muncești cît mai bine, trebuie ca mereu, mereu să înveți...”

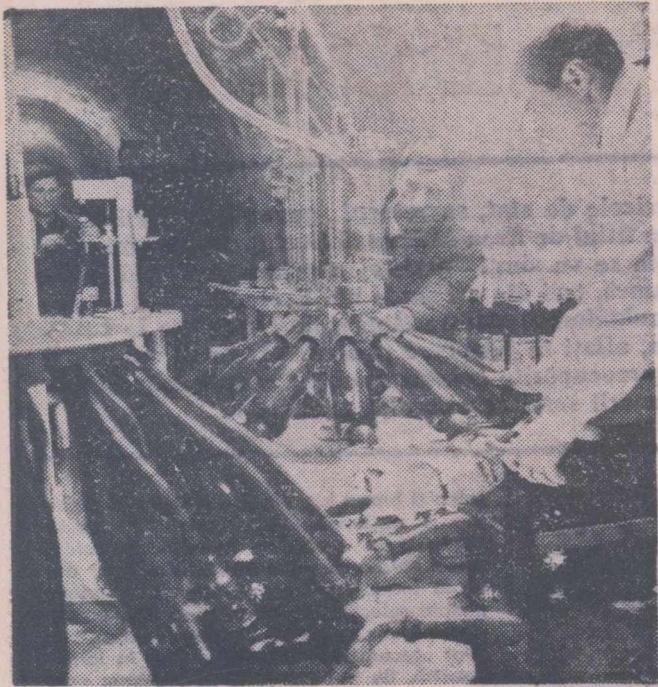
E într-adevăr impresionant să auzi pe acest om, care toată viața lui a lucrat la o fermă de vaci, plămînd în cuvinte atît de simple legea inexorabilă a progresului în lumea contemporană — studiul continuu. Szekely, a învățat mereu, cu ardoare, înțelegînd, datorită inteligenței sale înnăscute și a pasiunii pentru meseria pe care a practicat, necesitatea perfecționării continue în muncă a omului modern. Pleca în schimburi de experiență și tăifăsuia îndelung cu mulgătorii fruntași; stătea noaptea aplecat peste notițele de la cursurile agrozootehnice; alerga pe la bibliotecă după cele mai noi lucrări de zootehnie pe la ingineri sau medici pentru a lămuri științific probleme de practică ale meseriei sale de mulgător. Așa a ajuns să devină un muncitor zootehnist de înaltă calificare, pentru care obținerea unor producții de lapte foarte mari nu este o chestiune prea grea. În acest an, obiectivul său este ca de la lotul de 18 vaci recordiste, pe care-l are în îngrijire, să obțină o producție medie de cel puțin 7 000 l. de lapte. Am admirat îndelung vacile recordiste, selecționate ani în șir prin munca pasionată a lui Nicolae Szekely. Sînt eximii minunate, meșii obținuți din încrucișarea rasei Bălțată românească cu rasa Holstein. Vacii de talie mare cu greutatea medie de 300 kg, Curate, țesălate și periate cu grijă, ținute într-o curățenie desăvîrșită, alimentate din belșug cu furaj de cea mai bună calitate, adămate pe saturete zi și noapte, fiecare vacă din acest lot este, pur și simplu, o mașină perfectă de fabricat lapte.

„Omul acesta — ne spunea ing. Vasile Constantin, șeful fermei, este pentru noi tot un pildă de conștiințiozitate, perseverență și ambiție profesională. De peste un sfert de veac de cînd muncesc cu el aici nu mi-aduc aminte să fi lăsat vreodată de la lucru sau să întîrzie măcar de la programul său. Tot materialul biologic selecționat de care dispune azi ferma, și cu care ne mîndrim a trecut prin mîna lui Szekely. Își cunoaște la perfecție meseria, are cunoștințe, oare, la nivelul unui zootehnist cu diplomă. Dar a dat tot timpul și altora de lîna el; mulți ingineri fruntași de la noi au crescut la „școală” lui Szekely. Dacă ferma noastră de mai bine de un deceniu încoace realizează an de an, de la sute și sute de vaci cu lapte, o producție medie de peste 4 000 l., aceasta se datorează, desigur, în mare măsură, și lui Szekely, muncii sale neobosite, de o înaltă calitate, veșnicel sale dorințe de autodezvoltare.”

Nicolae Szekely, simplu muncitor este azi Erou al Muncii Socialiste. Înaltă pretuire pentru viața de muncă a unui om care își iubește cu ardoare meseria, învățat și în noaptea cum să muncească mai cu spor și să mereu și altora din ceea ce a adunat de-a lungul vieții sale pline de realizări.

Ion PREDA





Aspect din Ferma industrială a I.A.S. Panciu, județul Vrancea: inginerul Ion Pușcă, împreună cu degojorul Vasile Pieptănuș și dopuitorul Gheorghe Biter, la secția „șampanie”.



## șampania de panciu

Ne aflăm la doisprezece metri sub nivelul solului, la o temperatură ce se menține constantă, în tot timpul anului, la 10—12°C, într-o hrubă ce totalizează peste un kilometru și jumătate, având un culoar central de 400 de metri, din care pornesc, de o parte și de alta, ca ramurile unui arbore imens, 32 de galerii, fiecare lungă de câte 36 de metri.

— Se spune — și-a început povestirea, cu voce încrețită, plină de mister, inginerul Vasile Sava, directorul I.A.S. Panciu — că hruba ar fi fost săpată în pământ de robi, cam pe la 1700 și că s-ar fi astupat în timpul primului război mondial. În legătură cu ea au circulat multe povești, mai ales cu haiducii. Cert e că a fost descoperită în 1948

și că, de atunci încolo, s-au investit în ea peste un milion și jumătate de lei pentru a fi betonată și electricată.

După ce au vizitat câteva galerii, comisia, participanții și invitații la cel de-al doilea Concurs de vinuri al județului Vrancea — care a avut loc nu de mult la Casa agronomului din Panciu — au fost invitați să ia loc la o masă. Semnificativitatea, atmosfera de legendă așternuseră o liniște deplină, prelungită de „întreruperea” curentului electric. Pornește ca de pistol, ce se amplifică din galerii în galerii, reaprinderea bruscă a becurilor și apariția a două frumoase moldovence, îmbrăcate în costume naționale, ținând în mâini sticle de șampanie din gâturile cărora se re-

vărsa o spumă cu frizări de ivorlu, ne-au făcut să izbucnim în aplauze.

— Și acum — și-a reluat povestirea, cu altă voce, directorul întreprinderii — permiteți-ne să vă prezentăm câteva probe de șampanie și pe creatorul lor, inginerul Ion Pușcă.

Ne-au fost oferite nouă variante de șampanie — șase albe, din tipurile natur, sec, demisec și desert — și trei roze, toate demiseci.

Cum s-a născut ideea producerii șampaniei de Panciu?

Veșnic în căutarea noului, directorul Vasile Sava l-a chemat într-o zi pe oenologul Ion Pușcă:

— Ia gîndește-te! N-am putea să obținem aici, la Panciu, ceva deosebit, care să ridice faima podgoriei noastre?

Proaspătul absolvent al Facultății de horticultură din Iași (promoția 1966) avea într-adevăr o idee. Între liceu și facultate urmărea o școală tehnică de chimie. Apoi, între penultimul și ultimul an de studenție făcuse o vizită de studii la secțiile de șampanie de la Jidvei și de la Chitila, ultima a binecunoscutei întreprinderi „Zarea” din București. Originar din Panciu, cunoștea imensa hrubă dintre vii, loc ce se preta de minune pentru producerea și învechirea șampaniei. Povestind directorului gândul ce-l frământa, acesta nu numai că i-a acceptat propunerea, dar i-a și sprijinit să o realizeze.

S-a pornit, în toamna anului 1967, cu vinificarea separată a strugurilor pentru obținerea materiei prime destinate șampaniei, care, de fapt, reprezintă cupaje de diferite soluri: Fetească regală, Fetească albă, Riesling și Pinot gris pentru șampania albă, iar pentru cea neagră — Băbească și Pinot noir. Pentru ca aceste vinuri să aibă o mare fructozitate și prospețime, care să dea șampaniei calități deosebite, s-a urmărit ca ele să posede caracteristicile impuse acestui scop: aciditate de peste 5 grame la litru, alcool 10—12%, extract sec mai mult de 18 grame/litru.

După o învechire de un an, vinurile sînt trase la sticle, pentru fermentare. Urmează apoi un proces îndelungat de preparare a șampaniei. Sticlele sînt așezate pe pupitre, oblic, cu gura în jos,

fiind învîrtite zilnic, mult timp. Este așa-zisul proces de remuij, căruia îl urmează degojarea, adică aruncarea drojdiei împreună cu dopul. Tot acum se adaugă licoarea de expediție (sirop de zahăr și vin) și aromele (extrase din diferite plante și fructe) care formează un buchet deosebit ce se menține întotdeauna viu datorită perlării șampaniei.

Și dacă la început s-a lucrat „cu ce s-a putut”, ulterior s-au adus unele utilaje speciale din Franța (cele care se văd în fotografie), înzestrarea tehnică a unității continuînd.

Procesul preparării șampaniei este continuu supus unui riguros control științific, analizele efectuîndu-se, în cadrul fermei industriale, într-un laborator bine dotat cu aparatură din import și indigenă. Aici, laboranțele Adriana Olaru și Georgeta Bunu fac determinări multiple ale alcoolului, acidității totale, acidității volatile, extractului sec, zahărului, fierului, cenușei, glicerolului și tanninului.

Rezultatele îmbucurătoare au determinat o evoluție rapidă a producției. Față de 10 000 de sticle produse în 1969 și 30 000 în 1970, în acest an se vor livra 150 000, la anul 300 000, 500 000 în 1973, 700 000 în 1974 și un milion de sticle în ultimul an al cincinalului. Șampania se valorifică deocamdată „la intern”, însă prin prospectarea și a piețelor străine există toate șansele de a fi valorificată și la export.

De dată prea recentă, șampania de Panciu n-a avut posibilitatea să treacă pînă acum decît printr-un singur examen: cel de-al doilea Concurs de vinuri al județului Vrancea, unde toate cele cinci probe prezentate — patru albe și una neagră — au obținut medaliile de aur.

Posezor al certificatului de inovator nr. 3/1970 pentru inovația „Valorificarea superioară a vinurilor din podgoria Panciu, prin obținerea șampaniei albe și roze”, inginerul Ion Pușcă pregătește acum o nouă „surpriză”: producerea unor sorturi de băuturi de bar. Îi urăm ca și acestea să aibă tot calități de ... aur.

Ing. Em. ALBULESCU

## Floricultorul de la Codlea

La 1 ianuarie 1971, Iacob D. Deneș a ieșit la pensie. Acum, după 48 de ani neîntreruși în cîmpul muncii, ar putea să stea acasă liniștit, să se plimbe, să spună povești nepoților sau să intre în anturajul celorlalți pensionari din cartier. Dar nu. El, „Deneș baci”, cum îi spun tinerii, nu poate sta acasă liniștit. Toată viața și-a consacrat-o unei îndeletniciri interesante și plăcute, floricultura. Acum, nu-l mai rabdă inima să se despartă de acele plante gingașe cărora le-a acordat atîta grijă. Așa că, dimineață de dimineață, eînd geana zorilor abia se deschide, pleacă spre serele I.A.S. Codlea, acolo unde și-a petrecut mulți ani din viață. Și aceasta nu pentru că ar fi lăsat cultura florilor pe o mină nesigură. Dimpotrivă, maestrul grădinar Sabin Corcheș, pe care l-a învățat și ajutat timp de aproape 15 ani să se perfecționeze în meserie, și căruia i-a încredințat „ștafeta”, s-a dovedit om destoinic, capabil, cu mult spirit gospodăresc.

De fapt, la serele din Codlea sînt mulți oameni destoinici, care și-au făcut ucenicia lingă maestrul grădinar Iacob Deneș. Unii au plecat mai departe la facultăți, devenind specialiști cu înaltă calificare. Cu toții poartă recunoștință și respect bătrînului lor maestru.

L-am întîlnit în sera semincerilor, aplecat asupra unor ghivece cu cyclamene.

— Florile produse de noi aici, la I.A.S. Codlea, ne-a declarat interlocutorul — sînt cunoscute și apreciate nu numai în țară, ci și peste hotare. Exportăm flori și în țări cu veche tradiție

în această cultură. Ale noastre au însă ceva deosebit: coloritul, luciul petalelor, parfumul lor sînt mai aparte. Și tocmai acestea le fac mai căutate. În viitor, desigur, I.A.S. Codlea va produce și livra cantități tot mai mari de flori. Prin urmare, consider necesar să se facă totul pentru ridicarea neîntreruptă a calităților lor, deoarece pe piața mondială prioritate au numai florile cele mai frumoase. Doresc ca experiența îndelungată și cunoștințele mele să le pun și mai departe în slujba acestui scop. De aceea, vin și acum la sere, îi învăț și-i ajut pe băieți, mai ales la seminceri, fiindcă de aici pornește recolta viitoare...”

Am căutat să aflăm cum a îndrăgit florile acest neobosit grădinar. S-a născut într-un sat din apropierea Odorheiului Secuiesc. La o vîrstă destul de fragedă a plecat în lume să-și cîștige existența; mai întîi a lucrat la o seră de flori din Ploiești, apoi din anul 1929 la Codlea, tot în această meserie. La I.A.S. Codlea lucrează din primele zile ale înființării acestei unități.

— Cîte flori ai obținut de cînd lucrezi la I.A.S., tovarășe Deneș?

— N-am făcut o asemenea socoteală. Anul trecut, de exemplu, la ghivece cu flori am avut un plan de 68 000 și am livrat 120 000, plus 20 000 care au rămas să fie livrate în primele luni ale acestui an. Numărul garoafelor, trandafirilor și altor flori livrate de cînd lucrez aici este de ordinul milioanei.

Îl privește cu atenție pe acest bătrîn cu ochi ageri și voce blîndă, care a reușit să devină mentorul multor grădinari din Codlea. A învățat el însuși foarte mult în viață. Cunoaște acum la perfecție trei limbi. Poartă corespondență cu institute de cercetări horticoale din țară și străinătate. Citește multe reviste de specialitate. A publicat și numeroase articole din experiența sa proprie.



Maistrul grădinar Iacob D. Deneș dînd explicații despre lucrările ce trebuie efectuate la sera cu seminceri de flori a I.A.S. Codlea, județul Brașov.

În dăruirea sa totală pentru o îndeletnicire atît de îndrăgită, maestrul Deneș și-a riscat nu o dată sănătatea și chiar propria viață.

— Era în ziua de 6 iulie 1970, pe la orele 4 după amiază — povestește muncitoarea Frida Weidenbricher. Peste oraș, și mai ales peste „Măgura”, s-a abătut atunci o furtună nemăiîntîlnită. A avut loc o rupere de nori. Dinspre povîrnișurile muntelui s-a năpusit spre serele I.A.S. un adevărat potop. Totul era în pericol. Puhoaiile depășeau înălțimea de un metru și jumătate. Printre cei dintîi care au sărit în apărarea avutului obștesc a fost maestrul Deneș. Am transportat lemne, pietre, pămînt, scînduri, tufe, tot ceea ce

am putut, pentru a abate apele într-o altă direcție. Serele trebuiau salvate cu orice preț. Cînd n-am mai avut de unde lua materiale și pericolul era încă evident, maestrul Deneș, împreună cu alți muncitori au format zid în fața apelor. Cu propriile lor piepturi. Și astfel serele au fost salvate.

Astăzi, pe pieptul bătrînului grădinar din Codlea, care constituie, într-adevăr, o pildă vie de devotament față de meserie, strălucește „Ordinul Muncii” clasa I, înmînat personal de conducătorul iubit al partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul recentei consfătuiri pe țară cu lucrătorii din agricultura de stat.

I. BRAGHEȘ







# CALEIDOSCOP

## Ce știm despre GAROAFE?

Cunoscută în știință sub numele de „Dianthus caryophyllus”, adică floarea divină, sau floarea zeilor, cuvântul garoafă este de origine neogreacă, derivând din „garofalon”. Este una dintre cele mai răspândite flori de grădină și a fost apreciată încă din antichitate, cultivată mult de greci și romani, ea fiind originară din zona mării Mediterane.

Foarte apreciată în evul mediu, normanzii au dus-o din Italia în Anglia în cea de a doua jumătate a secolului al XI-lea, de unde a fost cultivată apoi și în țările de jos.

În Franța este introdusă pe timpul regelui Ludovic al IX-lea (1226-1270), fiind folosită ca plantă medicinală în combaterea holerei, boală care pe acele timpuri făcea mari ravagi printre oameni. De altfel, și în secolul al XIV-lea, florilor de garoafă, în stare proaspătă sau sub formă de extract uscat, li se atribuiau calități terapeutice atât în tratamentul amețelilor sau al stărilor nervoase cât și pentru combaterea efectelor muscăturilor de șarpe, în care caz era amestecată cu vin alb. Și astăzi, în multe țări din Europa, petalele de garoafă roșie sînt folosite la prepararea unui sirop aromatic întrebunțat în unele afecțiuni cardiace.

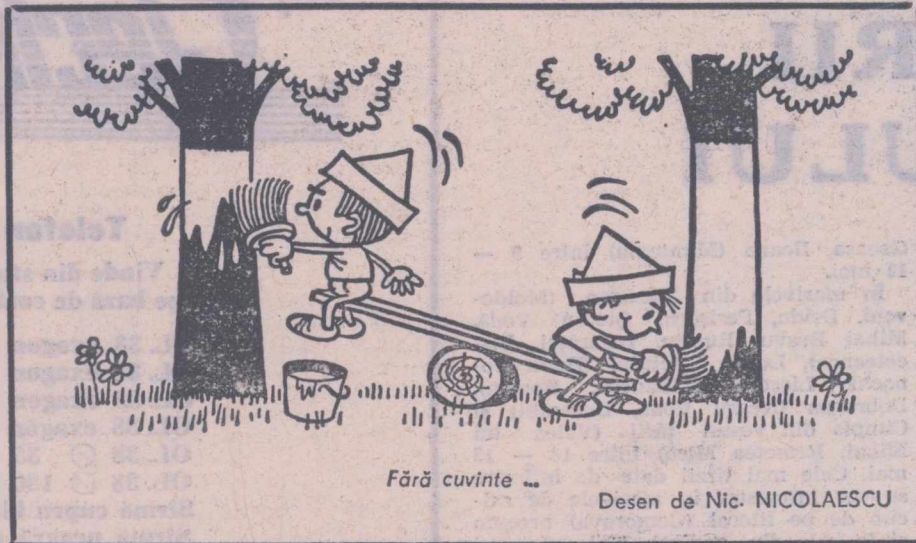
În cea de a doua jumătate a secolului XVI, cultura garoafelor ia o mare extindere în toată Europa, mai ales în Franța, Anglia, Italia, Spania și într-o mai mică măsură în Germania.

Datorită frumuseții și gingășiei sale, floarea de garoafă este mult cîntată atât în poezia cultă cât și în cea populară și a fost pictată de cei mai renumiți artiști ai lumii ca: J. V. Eyck, Leonardo da Vinci, Holbein etc. În muzeul de artă al R.S.R., se găsește celebrul tablou al lui J. V. Eyck, „Omul cu tichie albastră”, care reprezintă un bărbat cu o garoafă în mîna dreaptă.

Datorită multiplelor încrucișări și ameliorări, astăzi se cunosc peste 200 specii diferite, fiind cultivate atât pentru flori tăiate — folosite la buchete — cât și ca plante la ghivece — pentru decorațiuni interioare — sau în decorarea parcurilor și a grădinilor.

Garoafele tăiate se aranjează în casă sau se oferă în dar, în ocazii diferite după anumite reguli. Astfel la nașterea unei fetițe se obișnuiește să se aducă garoafe roz deschis sau albe, în timp ce buchetul de garoafe violet lenate cu tîl galben, este oferit părinților la nașterea unui băiat. Culoarea florilor din buchetul de mireasă trebuie să se asorteze cu rochia pe care o poartă, iar garoafa de culoare roșu aprins va orna tortul al miresei, ca expresie a dragostei înfocate. De obicei garoafele galbene se duc la sîrbătorirea unui bărbat, în timp ce buchetele din flori roșii sau acelea în care se folosesc mai multe culori, constituie un cadou personal și intim.

M. ALBOIU



Fără cuvinte... Desen de Nic. NICOLAESCU

## DE LA LUME ADUNATE

### CEL MAI BUN BAROMETRU



Dacă unul din oaspeții clubului de golf din comitatul Klar — Irlanda doarește să știe timpul probabil se duce la un zid unde ar trebui să stea atîrnat barometrul; în locul lui va vedea următoarea inscripție: Studiați caprele. Dacă cele trei capre, care locuiesc în incinta clubului, stau sub șopron e semn că va ploua. Dacă ele se plimbă în poiana din fața clubului, timpul va fi cu siguranță frumos.

### CUM SĂ SCAP DE ELEFANT ?

În fața acestei probleme a fost pus Pedro Noell din orașul columbian Medellin. Biletul lui la loterie a obținut cel mai mare câștig — un elefant viu. Organizatorul loteriei îi cumpăraseră de la dresorul circului. La Pedro s-a prezentat reprezentantul loteriei, cerîndu-l să achite cheltuielile legate de aducerea „cîștigului” său la destinație. Pedro se împrumută la vecini și plătește. Elefantul a fost adus și împreună cu el a sosit și poliția. Pentru acest elefant ești obligat să construiești un gard de piatră pentru a apăra vecinii de eventualele urmări ale prezenței animalului — l-a declarat inspectorul de poliție. Reprezentanta Socie-

tății de ocrotire a animalelor, care a venit imediat după poliție, l-a prevenit pe Pedro că nu va admite nici un fel de abateri de la purtarea reglementară pe care trebuie s-o aibă un stăpîn față de un biet animal și va controla hrana pe care fecitului cîștigător o va da elefantului. În disperare, Pedro a hotărît să dăruiască lozul cîștigător grădinii zoologice, însă directorul acesteia l-a răspuns în scris că spre regret „în prezent nu dispune de fondurile necesare pentru întreținerea unui animal atât de mare”.

### DACA ACȚIONEZI ENERGIC CU COADA...

reușești să te deplasezi cu o viteză destul de apreciabilă pe luciul apei. Cea mai bună dovadă o constituie poza alăturată, care în același timp arată și de puțin cunoaștem noi talentele multiple ale ciinilor.



## MAGAZIN SPORTIV

### DUPĂ SUCCESUL DE LA NOVI SAD

Principalul cîștig al victoriei obținută la Novi Sad în fața puternicei echipe a Jugoslaviei ni se pare a fi în primul rînd reobținerea încrederii. După eșecul înregistrat în întîlnirea cu Hertha B.S.C. mulți erau înclinați să creadă atât într-o eclipsă de formă a tricolorilor din prima garnitură a țării la fotbal, cât și într-o destrămare a coeziunii sufletăști, deosebit de importantă în marile confruntări.

Echipa condusă de Dinu și-a strîns însă rîndurile și, fapt extrem de notabil, nu numai că s-a apărât colectiv, dar a și îndrăznit mai mult ca altădată, în atac. De aceea, ofensiva formației noastre a fost mai periculoasă, șansele ne-au suris în mai mare măsură decît gazdelor.

Acum ne așteaptă meciul cu Cehoslovacia examen extrem de greu, mai ales că echipa lui Adamec va intra pe teren cu surusul victoriei asupra Țării Galilor. După Novi Sad, Dinu a spus cu fermitate: „Nu vom pierde!” Dar, în echipă există totuși niște fisuri. Neagu nu „merge” pe extremă. Și nu „merge” de multă vreme. De asemenea, Mocanu ni se pare uzat și plafonat. Toate extremele trec pe lingă el de parcă n-ar exista, uneori. De ce nu se încearcă reimpresăntarea echipei? Curajul de care au dat dovadă Angelo Niculescu și Titus Ozon, în cazul introducerii lui Anca și a lui Dan, ai putea opera cu succes și pentru acoperirea fisurilor amintite. Mai ales că pină la întîlnirea din luna mai este vreme pentru a se încerca, cel puțin.

AI IANCU

### ȘTIAȚI CĂ...

„de curînd jucătorii de fotbal profesioniști din Italia au anunșat că... nu vor juca în etapa din 2 mai a cluburilor din care fac parte? Această grevă fără precedent, după cum anunșă ziarul „L'Humanité”, este destinată obținerii dreptului ca reprezentanții jucătorilor să participe, împreună cu cei ai federației de fotbal, la lucrările comisiei ce va hotărî salariile, primele și rezolvarea altor probleme de interes major.

„la meciul de rugbi în „15” dintre Africa de sud și Franța, programat pentru 15 iunie, rasiștii sudafricani au hotărît să... îngăduie spectatorilor de culoare să asiste la întîlnirea respectivă? Telegama care a transmis această știre n-a omis să adauge însă că... spectatorii de culoare vor fi separați de ceilalți, rezervîndu-li-se anumite sectoare.

Dar, împotriva programării acestui meci, au loc în Franța puternice proteste prin care se cere anularea lui.

## EI AU CÎȘTIGAT LA LOZ ÎN PLIC

În fiecare zi la sediul Centralei Administrației de Stat LOTOPRONOSPORT se prezintă pentru a-și primi cîștigurile jucătorii la LOZ ÎN PLIC.

Iată cîțiva dintre numeroșii cîștigători de autoturisme apăruiți în ultima vreme :

1. CARAMAN VICTOR — com. Sutești, jud. Brăila = „DACIA 1100”
2. POENARU ȘERBAN — Doicești jud. Dimbovița = „DACIA 1100”
3. CALCEANU VASILE DAN — Baia Mare = „DACIA 1100”
4. DUMITRU CONSTANTIN — Ploeni jud. Prahova = „SKODA S 100”
5. BOZGA LIVIUS — com. Tîrlîșna sat Agrieș jud. Bistrița-Năsăud = „FIAT 850”
6. ERCSEY ARPAD — Tg. Mureș = „FIAT 850”
7. MARICEAN FLORIN — Ploiești = „FIAT 850”
8. BUCHHOLTZ FRANCISC — com. Variaș jud. Timiș = „SKODA S 100”
9. DOGARIU GEORGE — Sinnicolau Mare = „SKODA S 100”
10. LÖRINCZ IULIU — Tg. Mureș = „SKODA S 100”.

Jucînd la LOZ ÎN PLIC puteți cîștiga autoturisme „DACIA 1100”, „MOSKVICI 408”, „SKODA S 100”, „FIAT 850”, „TRABANT 601” și bani : 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei ș.a.

Oriunde vă aflați jucați la LOZ ÎN PLIC.

NUMAI CINE JOACĂ POATE CÎȘTIGA!

Dacă vă deplasați cu motocicletă spre munte, mare, ori satul natal, nu uitați : sînteți pe șosea și... pe două roți.

Deși nu este o herghelie prea mare de cai... putere, motocicletă reprezintă totuși un risc pentru dv., pentru ea însăși, pentru alte persoane și bunuri.

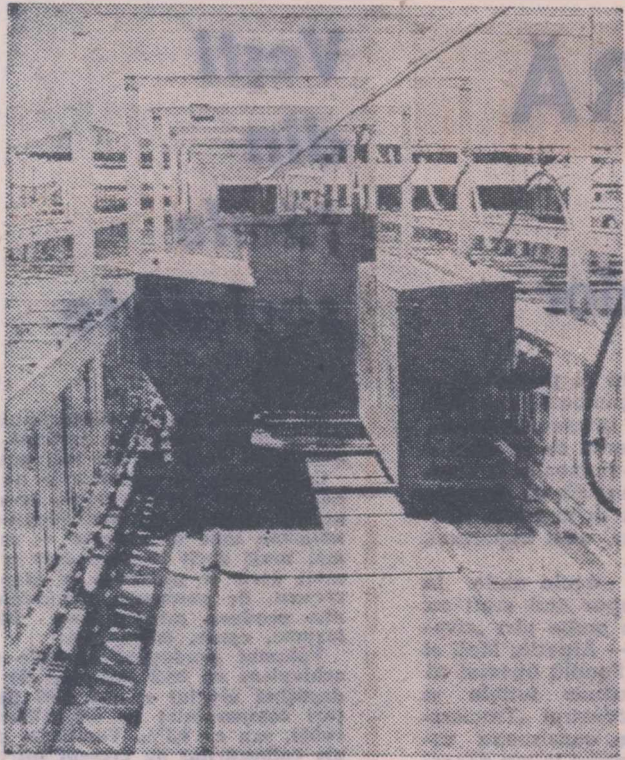
De aceea

Vă recomandăm:

ASIGURAREA GLOBALĂ  
A MOTOCICLURILOR







Un dispozitiv „inteligent”: el hrănește 120 de viței, de șase ori pe zi cu lapte, grăunțe și fin, exact atita cit le este necesar.

Inteligent  
specia



simultan se umple rezervorul de apă, situat deasupra buncărului hrănitorului. Funcționarea automată este asigurată de un ceas de programare, la comenzi cărui se golește rezervorul de apă peste nutrețul din buncăr, se deschide gura de golire a buncărului de hrănire și amestecul apă-nutreț ajunge la hrănitor.

se realizează cu ajutorul unui dispozitiv de comandă, la care variația microclimei se urmărește prin elemente electronice. Dispozitivul permite, de asemenea, sincronizarea comenzii aparatelor de încălzire cu ventilatoare.

Un alt dispozitiv electronic de comandă a fost realizat în R. F. a Germaniei. Acesta este foarte sensibil. E de-ajuns ca temperatura să se modifice cu 0,5° pentru ca el să comande schimbarea corespunzătoare a turajului ventilatorului.

Intr-o perioadă de căutări, de progrese rapide, pot să apară și păreri care nu se aliniază tendinței generale. Este cazul cercetătorilor de la Centrul de Cercetări Agricole din Ottawa (Canada) care consideră că cele mai bune automate... sînt taurinele bine acclimatizate, care au un așternut bun; ele își pot regla singure regimul de căldură și consumul de hrană, asigurînd sporuri normale în greutate, chiar pe vreme rece. Cercetătorii amintiți admit, totuși, necesitatea unui sistem de reglare a microclimatului, și anume, atunci cînd se produc variații mari de temperatură, mai cu seamă primăvara și toamna

### Electronica - în acțiune

În ce privește perspectivele desăvîrșirii automatizării în procesele de hrănire a animalelor, mari posibilități se întrevăd în aplicarea sistemelor electronice. În Scoția, de exemplu, a fost realizat un sistem electronic pentru hrănirea animalelor, pus în funcțiune chiar de animale. Sistemul, care în felul său pare a fi primul în lume, este destinat mai ales pentru institutele de cercetări, școli și centre de creștere a animalelor. Cum se desfășoară lucrurile? Fiecare animal poartă la gît o bobină, care nu necesită pentru alimentare sursă de curent. Un oscilator montat pe hrănitorul fiecărui animal servește drept receptor pentru bobină. Cînd animalul se află la o anumită distanță, bobina amorsează oscilatorul, care prin intermediul unui releu acționează un servomecanism electric, care permite accesul animalului la nutreț. Un resort închide hrănitorul cînd animalul își retrage capul. Fiecare bobină este acordată separat, ceea ce face ca animalul să poată comanda numai deschiderea hrănitorului propriu. Acest sistem poate fi aplicat la orice tip de hrănitor și se folosește mai ales în experiențele legate de sporirea producției

### „Răsăritul” și „asfințitul”

la... priză

O bună aerisire, chiar și automată, în adăposturile pentru animale, nu este suficientă. Mai trebuie rezolvată și problema iluminării și, tot pe cale automată. O astfel de instalație se compune din dispozitive de iluminat propriu-zis și dintr-unul cu comandă automată, care asigură respectarea programului de iluminare stabilit, precum și... imitarea apusului și răsăritului de soare.

Dispozitivele de comandă automată, utilizate în diferite țări, pot fi împărțite în două categorii principale: cele care realizează aprinderea și stingerea lămpilor în două pîng la cinci trepte și dispozitive care realizează aprinderea și stingerea lămpilor lent, prin scăderea sau creșterea continuă a iluminării.

Iată dispozitivul de comandă automată, pentru instalația de iluminare artificială, creat în R. P. Bulgaria, pentru adăposturi de 5000 de păsări. El are ca element de reglare un autotransformator, care, acționat printr-un servomotor electric, variază tensiunea de alimentare a lămpilor incandescente de la 30 V la 220 V. Servomotorul este comandat de către un ceas de programare cu armare electrică, pentru aprinderea lămpilor de iluminat dimineața și stingerea lor la sfîrșitul zilei-lumină.

În micul univers dirijat de dispozitive automate, „răsăritul” și „apusul” unui soare care nu există durează un sfert de ceas.

Imitînd fenomenul solar, automatiștii s-au dovedit mai... operativi, căci în natură, răsăritul și apusul durează cam o jumătate de ceas.

Frontul automatizării nu are timp să aștepte...

Adrian COSTA

### Făgăduielile începutului

Porțile s-au deschis, și în „casa” bogatei Ceres, străvechea zeiță a agriculturii, a pătruns automatizarea. Este unul dintre darurile cele mai de preț pe care i le-a putut face omul de azi și valoarea lui nu atinge încă, nici pe departe, posibilitățile reale.

Pentru agricultorul contemporan, a ști dacă o metodă sau alta este utilă sau nu înseamnă a stabili dacă este eficientă economic sau nu.

În industrie, unde a fost introdusă mult mai larg, automatizarea și-a dovedit cu prisosință virtuțile. Și în în-deletniciriile agricole, începuturile făcute sînt pline de făgăduieli, întemeiate pe calcule foarte precise, care arată cu cît înmulțește automatizarea, în unire cu energia electrică, puterea omului.

În țări cu agricultura înaintată, un fermier singur deservește 16 ha de pămînt și crește pe an 40 000 broileri, sau, ajutat de o persoană cu o capacitate redusă de muncă deservește 48,5 ha de pămînt și întreține 3 000 de găini ouătoare.

Iată și o altă formulă: un fermier cu o familie de cinci persoane lucrînd împreună cu trei muncitori execută toate lucrările pe o suprafață de 320 ha de teren arabil și întreține 310 bovine (dintre care 225 vaci de lapte), 50 de scroafe și 21 000 de curci într-un an.

În unitățile automatizate din Marea Britanie, un om deservește în medie 75 de vaci; în S.U.A., cu aceleași mijloace, distribuirea furajelor pentru o vacă necesită 1,38 ore-om anual, în loc de 4,93 ore-om în cazul distribuiri manuale.

Prin urmare, din ce în ce mai multe operații, în creșterea animalelor, sînt încredințate dispozitivelor automate. Omului, îngrijitorului — cel care în forma „clasică” a profesiei sale nu se va fi bucurat poate de toată prețuirea cuvenită — îi revine rolul de supraveghe-re. Un rol în aparență simplu, dar de mare responsabilitate.

Cum se înfățișează astăzi peisajul creat de aceste noi dispozitive, ce pot ele pentru progresul zootehniei?

Pentru hrănirea individuală a vacilor de lapte, în timpul mulsului, cu rații de furaje concentrate proporționale cu producția de lapte, s-au realizat dozatoare automate comandate de contoare speciale pentru înregistrarea cantității de lapte muls de la fiecare vacă. La o platformă de muls cu șase aparate, se montează trei contoare, cîte unul pentru două dozatoare. Contoarele asigură comenzile electrice pentru dozarea cantității de concentrate, corespunzător cu cantitatea de lapte muls de la fiecare animal. Există și alte tipuri de aparate. Dispozitivul gravimetric pentru distribuirea nutrețurilor dozate, de pildă, — este vorba despre un sistem studiat în Franța — se compune dintr-o conductă de transport pentru alimentare, prevăzută cu orificii de scurgere. Fiecare orificiu corespunde unui cîntar automat și are un dispozitiv de închidere. La atingerea cantității pentru care s-a făcut reglajul în mod automat, se închide orificiul de

alimentare și de golire a benei, debînd hrana spre animal.

Un alt sistem este destinat hrănirii taurinelor. Dispozitivul se compune dintr-un rezervor care se așează deasupra ieslelor, un plan înclinat, reglabil și o tijă cu piston, prin deplasarea că-

## DARURI PENTRU CERES

Cei vechi credeau că Ceres, zeița agriculturii, este cea care a dăruit agriculturii plugul. De altfel, mitul este comun multor popoare primitive.

Nimeni nu poate să spună astăzi cu precizie cînd și cine a inventat această unealtă care poartă chip strălucit pecetea geniului uman. Oricum, apariția ei a revoluționat existența oamenilor, pentru că a marcat începutul agriculturii propriu-zise.

Au trecut milenii și, în decursul lor, tehnica agricolă a progresat atîngînd valori care, firește, nu pot fi nici pe departe comparate cu cele ale începutului. Toate celelalte științe și tehnici care au apărut în urma agriculturii au contribuit — iar în viitor, fără îndoială, această contribuție va fi din ce în ce mai mare — la progresul științei cultivării pămîntului și creșterii animalelor. Mecanica, chimia, biologia, fizica, matematica, pentru a cita numai cîteva discipline, sînt pe cale să devină direct sau indirect, „unele agricole”.

Toate sînt daruri cu care omul contemporan răsplătește străvechea zeiță, dăruindu-se pe sine cu puteri noi, mereu mai mari.

În rîndurile care urmează vom relata despre unul dintre aceste daruri, dintre cele mai recente care, fără îndoială, va schimba mult chipul multimilenarei indeletniciri omenești: creșterea animalelor.

reia se scoate cantitatea stabilită de hrană.

Un sistem original de distribuire a hranei lichide pe conducte la fermele pentru vaci de lapte, conceput în Anglia, asigură diferențierea rațiilor în funcție de producția de lapte prin programare cu un sistem electronic. Instalația se compune dintr-un amestecător pentru pregătirea hranei lichide, conducta de hrană, ventile pneumatice cu sistem electromagnetice de reglare a debitului, dispozitivul de cîntărire și înregistrare a laptelui muls, elemente de comandă electronice ce fac legătura între dispozitivele de cîntărire și ventilele pneumatice cu comandă electromagnetice, dispozitivul electronic de programare precum și un compresor și o pompă pentru transportul hranei.

La începerea mulsului se pune în funcțiune programatorul electronic, care la început comandă debitarea unei cantități reduse de hrană pe care animalul o consumă în timpul masajului ugerului, iar apoi cîte o rație normală echivalînd cu 1,58 kg de hrană uscată pentru fiecare 4,5 l de lapte muls.

Din experimentările efectuate în R. D. Germană, care au cuprins șase procedee tehnice diferite pentru dozarea și distribuirea amestecului de hrană lichidă, s-a constatat că folosirea unor rezervoare de dozare, montate deasupra hrănitoarelor, implică un consum mai mare de material de construcție și de forță de muncă.

În S.U.A. a căpătat o largă răspîndire sistemul Jamesway, la care nutrețul concentrat, din buncărul de depozitare, este adus în buncărul hrănitorului, unde se cîntărește automat, iar

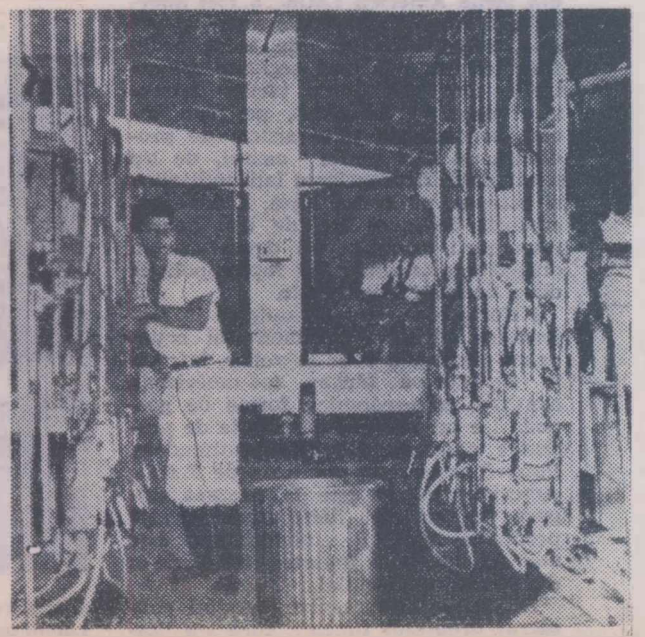
de lapte și hrănirea mai economică a taurinelor la îngrășat.

În ultimii ani, oamenii de știință au început să se preocupe temeinic și de problemele ventilației adăposturilor pentru animale.

Pe lângă sistemele cunoscute, de comandă cu termostate, a căror sensibilitate a fost îmbunătățită prin montarea unor rezistoare, se utilizează și așa-numita metodă de comandă a ventilatoarelor prin reglare continuă. Aceasta



Sala de muls a unei crescătorii automatizate. Imaginea ar corespunde mai degrabă unui laborator pentru cine știe ce complicate cercetări...





# VOCI DE PRIMĂVARĂ

## MUNTENII DIN CAO BANG ȘI LANG SON

Nesfârșitele orezării așternute pe armătura fluidă a canalelor de irigații reprezintă peisajul cel mai obișnuit al pământului R.D. Vietnam. Din acest tablou nu poate lipsi omul patriei vietnameze, prezent pretutindeni, fie că frământă aluviunile fertile ale Fluviului Roșu, fie că replantează cu migală, fir cu fir, mlădițele de orez în luciul pinzei de apă.

Străbătând drumurile țării, aveam să realizăm o altă imagine caracteristică Vietnamului, o imagine în care șesului i se substituie relieful ondulat de dealuri și munți, iar orezăriilor întinse, păduri de un verde închis sau ogoare cultivate în terase. Cunoaștem astfel o a doua mare ipostază a peisajului vietnamez — ținuturile muntoase. Ele se întind pe două treimi din teritoriul țării și sînt populate de aproximativ 15% din totalul locuitorilor ei. „Cînd vorbim de regiunile muntoase ne gîndim la minoritățile naționale ale Vietnamului, iar cînd ne referim la minorități, le asociem zonelor de munte, în care ele locuiesc”. Aceste cuvinte, pe care mi le spusese la Hanoi, Duong Cong Hoat, vicepreședinte al Comitetului Naționalităților de pe lângă Guvernul R. D. Vietnam, mi-au revenit în minte nu o dată călătorind pe șoselele provinciilor Lang Son și Cao Bang din nord-estul țării.

În cele două provincii, locuitorii țară și nung cuprind, fiecare, peste 40% din totalul populației. Așezările lor sînt sta-

tornicite de regulă la poalele munților, ocupațiile lor tradiționale fiind cultivarea orezului pe suprafețe terasate și creșterea animalelor mici și a păsărilor. Mai sus, pe versanții colinelor, se risipesc satele populațiilor zoo, muong, xanchi, lol.

Astăzi, toate aceste populații, trăind odinioară izolate în creierul munților și practicînd o economie naturală, sînt conectate la viața întregii țări prin mii de legături.

Detaliile furnizate de autorități aveau să ne confirme, deci, nu atît faptul în sine al acestei conectări, ci mai ales întinderea și profunzimea procesului. Cei din Lang Son mi-au vorbit, de pildă, despre amploarea deosebită pe care a cunoscut-o în acești ani cultivarea unor plante industriale — tutun, badiian sau lemn de fier — de către minorități, ca urmare a îndemnului adresat de guvern.

La Cao Bang am aflat despre succesele realizate de populația provinciei, mai ales în ce privește culturile cerealiere și creșterea vitelor. Dintr-un ținut care trebuia să importe orez, Cao Bang poate acum, aproape în fiecare an, să trimită cereale și altor regiuni. Cît privește șeptelul, provincia se află azi în frunte, pe întreaga țară.

Populația regiunilor muntoase participă astăzi din plin la viața națiunii. „În timpul rezistenței anticolonialiste — îmi spunea Va Van Phuc, vechi activist de partid la comitetul provincial Cao Bang — se întâmpla uneori ca muntenii, angajați în luptă, să refuze să depășească vatra așezărilor. În acești ani însă, de respingere a agresiunii S.U.A., numeroși tineri din rîndurile minorităților au cerut ei înșiși să fie înrolați în armată pentru a-și apăra patria. Deasupra Cao Bangului n-au căzut bombe inamice, dar formațiuni de luptă ale provinciei au cerut să fie trimise în alte regiuni pentru a participa la lupte”.

În luptă și în muncă, în apărarea țării și în construcția noii societăți, muntenii din Cao Bang și Lang Son sînt angajați cu toate forțele lor, laolaltă cu toți locuitorii patriei vietnameze.

Corneliu VLAD

## ANOTIMP FIERBINTE LA SUD DE RIO-GRANDE

Agențiile de presă furnizează aproape zilnic informații privind nemulțumirea crescîndă a populației rurale din diverse țări latino-americane. Printre formele de manifestare a acestor nemulțumiri, a luat o amploare deosebită, în ultima vreme, ocuparea cu forța a latifundiilor. O știre de ultimă oră anunță că țărani din Santana, departamentul columbian Magdalena, au preluat duminică terenuri totalizînd peste 600 de hectare. Astfel de acțiuni se înregistrează frecvent în aproape toate țările continentului latino-american. Ocuparea imenselor întinderi de pămînt, care aparțin latifundiarilor, a fost determinată de ritmul anevoios în care, într-o serie de țări de la sud de Rio Grande, se aplică reformele agrare adoptate.

În această regiune a lumii, latifundiarii reprezintă doar 1,5% din populația rurală, dar lor le aparține 65% din totalul pămînturilor. Țăranii săraci, care reprezintă trei sferturi din populație, dispun de numai 4% din pămînturi.

De mai mult timp, problema agrară din țările Americii Latine a fost abordată din punct de vedere social și politic, implicațiile ei de acest ordin fiind dintre cele mai serioase. Structurile din agricultura țărilor latino-americane au menținut, pe plan social, consecințele unui sistem de producție, în mai multe cazuri, de tip semifeudal. Exproprierea latifundiarilor și crearea, pe această bază, a unor noi condiții de lucru și de trai pentru muncitorii agricoli au devenit acum obiective principale ale luptei politice duse de mișcările rurale.

Reformele agrare promulgate în majoritatea țărilor continentului acționează de regulă doar în vorbe, întrucît în agricultura țărilor sud-americane continuă să predominie forme de gospodărire primitive, iar relațiile de producție continuă să fie semif feudale. Potrivit unor date publicate de F.A.O., America de sud este în prezent singura regiune din lume unde nivelul producției agricole pe locuitor este mai redus decît înaintea celui de-al doilea război mondial.

În cadrul Congresului mondial consacrat dreptului funciar, care s-a des-

fășurat nu de mult la Caracas, s-a arătat că aproximativ 50 de milioane de țărani din țările Americii Latine trăiesc în condiții de mizerie și infometare. Cauza principală a acestei situații își are rădăcini în politica latifundiarilor, care exploatează nemilos țărănimea și se împotrivesc realizării reformelor agrare.

Cîtă vreme se va menține această situație, a arătat președintele congresului, Victor Jimenez Laudinez, „bogașii vor deveni mai bogați, iar săracii mai săraci”.

Stările semnalate se răsfrîng, în primul rînd, asupra categoriilor celor mai sărace ale țărănimii. „Foametea constituie una din problemele principale ale continentului”, a constatat Congresul latino-american pentru problemele alimentației.

Toate acestea explică și îndreptătesc pe deplin mișcările țărânești, lupta, uneori disperată, pentru viață.

Constantin BONDOC

## Drumul speranțelor

Pe oceanul de nisip și pietriș sterp al Saharei apare, șerpuitoare, panglica uriașă a unei șosele transcontinentale, care va străbate deșertul de la miez-noapte la miezăzi. În momentul în care, peste 10 ani, prima mașină va străbate cei 3170 de kilometri ai noii căi, Africa va fi făcut un pas, unul important, pe calea progresului.

Sub cerul Saharei, acolo unde în nopțile reci stelele apar mai mari ca oriunde în lume, mai multe țări „riverane” ale deșertului — Algeria, Mali și Nigerul, sprijinite de Fondul Special al Națiunilor Unite, își unesc forțele și speranțele pentru a construi „Transsaharianul”. În acest an, construcția urmează să ajungă în însăși inima deșertului, în punctul numit în Salah, grație eforturilor depuse de Algeria.

Un ziarist francez, care a cunoscut la fața locului această impunătoare construcție, scria cu uimire: „E deajuns să cunoști realizările rutiere sahariene din ultimii zece ani, să stai de vorbă cu oamenii care au participat la studiile prealabile și cu cei care vor înfăptui această uriașă realizare pentru a înțelege că nimic nu este mai rațional, nimic mai realizabil și, sub anumite aspecte, mai „ușor” decît o arteră transsahariană”.

Exagerarea nu e mare căci, așa cum afirmă reporterul însuși, din fericire, deșertul știe să rezerve și surprize plăcute constructorilor: profilul drumului este unul dintre cele mai comode din lume — fără pleșturi, fără prea multe „accidente” (de teren). În plus, construcția beneficiază, într-o anumită măsură, de marea uscăciune, care îi modifică întrucîtva tehnologia, simplificînd anumite lucrări.

Intr-adevăr, absența precipitațiilor va permite crearea unui drum „economic”: solurile extrem de dure și omogene (de pildă, platoul Tademaît este o imensă tipăle stîlcoasă) înlocuiesc aproape în întregime terasamentele.

Aceasta influențează, bine înțeles, costul lucrărilor. Astfel, s-a calculat că un kilometru de șosea în Sahara, în porțiunile dificile, costă cu puțin mai mult decît 50 de metri în Europa.

Totuși greutățile sînt proporționale cu amploarea operei: trecătorile strîmte și înalte din „munții albaștri” marginile de prăpastie unde astăzi șoferii se strecoară într-o atmosferă demnă de „salariul groazei”, cărora li se adaugă căldura infernală din timpul zilei, înghetul tăios al nopților și, poate mai copleșitor decît toate — izolarea.

Se zice că, de mult, în vremuri neînchipuit de vechi, Sahara era una dintre cele mai înfloritoare grădini din lume. O atestă nenumărate urme fosile găsite în măruntaiele deșertului, urme, pe care le întregește o adevărată mare subterană aflată cam la 1500 de metri adîncime, izvor nefolositor pentru unul din cele mai uscate pămînturi ale lumii. Prin eventuala valorificare a acestei „mări” și prin construirea noului drum, un adevărat drum al speranțelor, Sahara va începe, poate, să facă primii pași spre a deveni în ținut mai prielnic vieții. Oricum, ea va fi conectată la circuitul mondial al bunurilor materiale și spirituale, al civilizației contemporane.

Sava DOREANU

## Vești din țările socialiste

U.R.S.S.

În ultimul an al cincinalului care s-a încheiat, producția agricolă a fost mai mare decît în toți anii anteriori. Colhozurile și sovhozurile au obținut cea mai mare recoltă, ceea ce a permis statului să achiziționeze 73 milioane tone de cereale — cu mult mai mult decît în anul 1969 și mai mult decît se prevedea în plan. Au crescut, de asemenea, achizițiile de alte produse, printre care bumbac, legume, carne, lapte, ouă.

Volumul producției agricole a fost echivalent cu 85,8 miliarde de ruble, depășind nivelul anului 1969 (în prețuri comparabile) cu 6,9 miliarde de ruble, sau cu 8,7%. Veniturile globale ale colhozurilor au crescut într-un an cu 12%. S-a îmbunătățit activitatea sovhozurilor, care și-au încheiat anul cu beneficii de peste 3,3 miliarde ruble.

R. P. CHINEZA

În trei provincii cerealiere, situate în partea de est a țării — Seciuan, Cekian și Hupei — s-a obținut o recoltă foarte bună, față de anul precedent, înregistrîndu-se o creștere a producției de 10 pînă la 30%. Numai în provincia Seciuan s-a realizat o recoltă cu 15-30% mai mare față de anul trecut, pe o suprafață de 2.600.000 ha. De pe o suprafață de 400.000 ha, în provincia Cekian s-a obținut o recoltă mai mare cu 10-15% față de anul precedent.

R. D. GERMANA

Peste 40% din persoanele ocupate în agricultură posedă o diplomă de lucrător specializat, maistru, inginer sau specialist. În 1971 urmează ca această proporție să se ridice la 75 la sută.

R. P. BULGARIA

În perioada care a trecut de la eliberarea Bulgariei, în țară au fost împădurite suprafețe totalizînd un milion de ha, reinnoindu-se astfel o treime din fondul silvic al țării.

R. P. POLONA

În apropiere de orașul Szczecin prinde viață unul din cele mai importante obiective ale industriei chimice poloneze — combinatul de îngrășăminte artificiale complexe „Police”. Construcție de proporții uriașe, combinatul urmează să fie dat în exploatare eșalonat, în trei etape, pînă în anul 1975. În final, „Combinatul recoltel” — cum i se mai spune — va furniza anual agriculturii poloneze 1.200.000 tone de îngrășăminte, urmînd să egaleze în volum întreaga producție de îngrășăminte a Poloniei pe anul 1969.

### INAPOIEREA ING. FILIP TOMULESCU DE LA GENEVA

Luni s-a înapoiat în Capitală, venind de la Geneva, ing. Filip Tomulescu, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, vicepreședinte al Comitetului național pentru F.A.O., care a participat la cea de-a VIII-a sesiune a Comisiei europene F.A.O. a pădurilor, în calitate de președinte al acestei Comisii.

### COOPERAREA ROMÂNNO-ITALIANA

Marți dimineața au început, în București, lucrările ședinței Grupei de lucru mixte româno-italiene de cooperare pentru agricultură și zootehnie.

### EXPOZIȚIE UNGARĂ DE INSTRUMENTE ȘI APARATE DE LABORATOR

Luni s-a deschis, în Pavilionul R din cadrul Complexului expozițional din Piața Scintei — București, o expoziție cuprinzînd instrumente și aparate de laborator din domeniul agriculturii și industriei alimentare, organizată de Uzina Labor-Mim din Budapesta. Cu acest prilej va fi prezentat filmul „Metode noi în controlul semințelor”. Expoziția este deschisă pentru specialiști și public pînă la 30 aprilie, zilnic între orele 10—16.



Viena, primăvara anului 1971: nemulțumiți de anumite efecte ale politicii agrare, producătorii agricoli blochează cu tractoarele principala arteră a capitalei.